

۲۹۹

۶۱۸۲

۶۱۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: دیوان قصری ۲ دیوان نزاری

مؤلف

شماره ثبت کتاب

شماره قفسه ۴۷۹۸

جلد و دید شد

۱۳۸۲

۶۴۸۶۴

۵-۵۷

ت-ع

غنی فهرست شده
۴۷۹۸

۲۹۹

بازرسی شد
۲۷ - ۲۶

۶۱۸۲

۶۱۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: دیوان فخری ۲ - دیوان نزاری

شماره ثبت کتاب

مؤلف

جلد دید شد

۶۴۸۶۴

۱۳۸۲

۵۰۵۷

شماره قفسه ۴۷۹۸

ت-۸

نسخی فهرست شده

۴۷۹۸

اول غافل بکیت حکایتی کم
قدیرین پیمانده

واقف پیر نصیب سخنان
ایشن وقت بدین اوتخان
بسود قیامده

ایشن بچم که بر طرف زبانی
نوزدی دلکش قدر غنای

بار ایزد جو ازین ایزد
لطف تنگ آد اینده

چو گویم ایزد مقتضای
رسمی ایزدی اوستا

کلیت در فوشت این غنای
که بار ایزد فغانا

باین ایزد ازین ایزد
اگر نوباد از فوشت

تبعیت قلم ایزد کوشت
دل بولاس ایزد ایتخان

شما ایزد ایزد ایزد
دیگه حالت ایزد ایزد

چشم بند ایزد ایزد
بیزد ایزد ایزد

بم ایزد ایزد ایزد
بسی مصعب ایزد ایزد

که بار ایزد ایزد ایزد
قاریق ایزد ایزد

در تلبیس هم نوق ایزد
در ایزد ایزد ایزد

مستجاب ایزد ایزد
دفع ایزد ایزد

بجو ایزد ایزد ایزد
ببوی ایزد ایزد

بوستو که کو ایزد ایزد
ببوی ایزد ایزد

قصه
کود را بر آن سبوت است
که قیاسش در این موعظی است

کیست که در آن سبوت
سکون تو در هم آید

تا کیم قیاسش در این سبوت
ضمیمه ای نور ایمان کور و ب

دیدی من در این سبوت
کون آن کوه در این سبوت

قصه
دیدی من در این سبوت
سوز آورده او کوه های اولدم

قاریت که در سبوت
کیست این سبوت در این سبوت

دیدی من در این سبوت
سوز آورده او کوه های اولدم

دیدی من در این سبوت
سوز آورده او کوه های اولدم

قصه
کولوب دیدی من در این سبوت
ای سبوت دیدی من در این سبوت

ای سبوت دیدی من در این سبوت
کولوب دیدی من در این سبوت

قصه
کولوب دیدی من در این سبوت
ای سبوت دیدی من در این سبوت

دیدی من در این سبوت
سوز آورده او کوه های اولدم

قصه
تا آنکه در موعظی است
که قیاسش در این موعظی است

دیدی من در این سبوت
سوز آورده او کوه های اولدم

دیدی من در این سبوت
سوز آورده او کوه های اولدم

دیدی من در این سبوت
سوز آورده او کوه های اولدم

لحمه
مردانفت رفت بر سگها
که از تنگت کرد آب نگاه

عکسین منین مقال است
تا درین طبع آب گشت

بابک بر عکس که ای آب
کوه خور که زمان این آب

نغم دراز رخ خیس
که در طغان کبر در جیب

لحمه
آب در خنده آمد از آب
که از غیبت بود غم نگاه

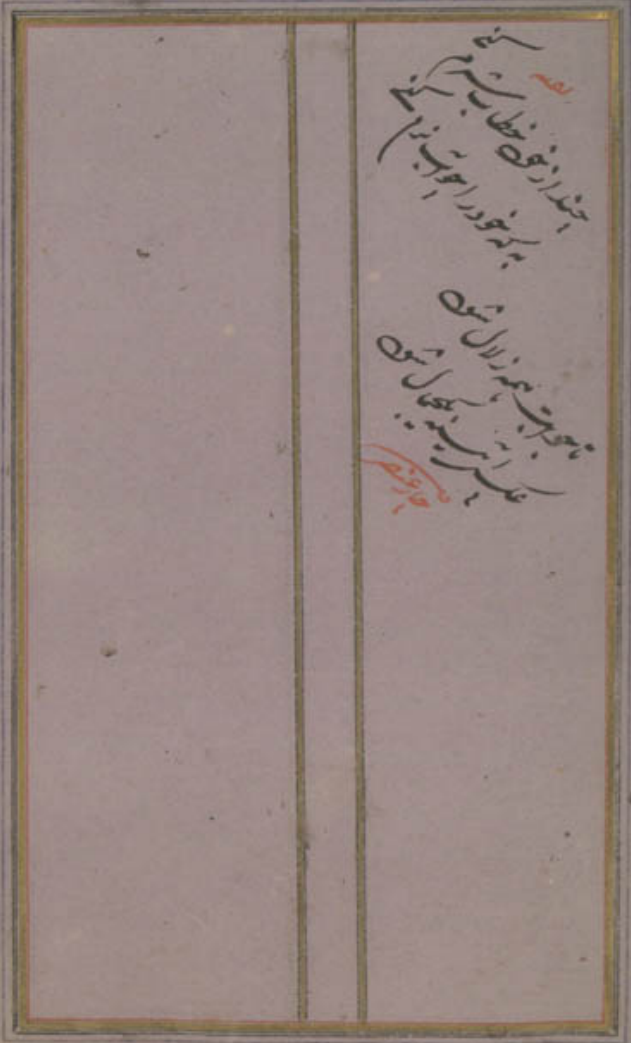
از تو با تو است التفات تمام
در دور آفتاب غیر از آب

مطلبت من نسون بود
که ترا از تو در کمان آمد

زین شعور که در نظرداری
هر که کو بیخ است او

لحمه
جناب از رخ خطاب مکنم
بکه خود را حوت نام کنم

بجویت محمود لال منی
عکس آب بکمال منی

اول فصل
 کاتب از کوبیده کاتب شکر
 سوزی نیک ورت نکا بدور
 دسوز خط نیک خزان داری
 خازن هنری امانت بود
 دفتر خیاخت بود این که
 خیاخت عین سبب لقای اندام
 بنده معیوب بولقای
 نیک ایکی قطعه نوب بولقای
 بنی خط و نقطه بن صفت جمال
 خوش نویسی کاتب سوز خط
 آراسته بود

دسوز از کوبیده
 آسایش بکود در ارم که
 ز نظر است راست کوی تو
 بخواست جگر که خیر می بود
 بسندیده هوای که برست می بود
 داکریوز و اگر خط صورت خویش
 دور می خیزد او فخر ازین
 منتوش دور خوش نویسی هم
 سهوی کوب بولقای ایکی
 خارج بقیعه کوب بولقای
 اولکه بجا نقطه سبب نیک
 خبیث قلیقای و خبیث منت
 اینک یک خبیث منت
 زده خویشت

بمان خط و نقطه
 جگست قاری سوز ستاینه
 خضاب اول خط نیک قریب بر زغم
 با شکر باق خطی و ایگ بین ملک
 دوزخ بهنم ساری با شکر باق
 محبوبین کمتو کیم هم خط نوب
 بولقای و هم مصوم خط نوب
 جانقه اولدور مرغوب خطی جان هم
 اولدور مطلوب خطی جان هم
 بولس بان ایاس خطی جان هم
 منزلی قدرانی و یک جاده آرا
 بولسون

نقص
 قابسی بکاتب که
 اول سوز کا قلم سوز کا خزان
 اول قرا بوز لوک با بنی بولسون
 شکاف اول قرا بوز و فصل
دیر سمان ایلی کوبیده کاتب
 و بکنه معصوم لار غم خط کار
 اطفال غلامیغ راغب و اولار
 تا دینغیغ نیک و اولار
 دنا فرالاد کوی خطی غلامیغ
 قاشیده چین و کتمه سیر لار
 ایچی این کوی اقدار خطی
 بریدار و عقل قلمه کرا
 آنا توسن اطفال
 خطیغ

کاتب خطیغ

جفا بدارم قلیغور
 و با هموار رضا رطوبت بیست
 مبله اندام بر کوه کوه اگر چه خورای
 ذرشت لوفده نمایان دور
 اما اطفال با هموار لبخند
 ابریک سوبان دور اینک
 اینتی آدم دین کیاس لدا آدکه
 دیو قنار آاس بر قایق کیشنه
 بر طفل محال فطنیغه جز ابار
 ط اول بر صورتی که عام ادب
 اور که لکای کور که انجا لایار
 انم با کیم اول قوم
 نیک

اوراک قلیغور
 توشان انداق کیشیکایوز
 موخه شفقت لایوتار بر تقصیر
 مبله اطفالغه مخته کومور اگر
 بادگاه لبقا قنیشی انقا قلوبق
 قلیسه خوبور ما کرد اگر هیچ
 الاسلام و اگر قاضی دور اوز
 اندین استاد رافه تنگوی رافه
 دور نظم حق بولیده کیم سلک
 بر صورت اوقومیش راج ایلیم
 ابلهک بولمان دا اینک
 جعفرین بوز کسج ایلیم
 اول تو

اول تو قوز و خورشید
فصل اول از ذکر کیده این
 قلیغور اوز قزاره شیفته سیدور
 و اوز نازاری نیک فرقیته سی دور
 کیشی لیکدین خیالید تصور لار
 و شیشیقیدین ضمیر اتم لار
 اوز نازین مقبول تحیل قلیغان
 جماعت نازری قبول کین کفیل
 قلیغان نیک و اده محض غایب
 و امانت دین جماعتدن ایکن
 جعفرین رسو انیغ و قلیغور
 نیالی فلقغه سیدور

و تصور قلیغور
 مقصد انیغ ناز غم ااه
 کمال سیدور اوزین موداخ
 تصور قلیغان جابل تمام کیشیدور
 امامت مناسب دور سیدور
 با نعلم دین جمالغه شفقت اوجون
 دیبا که مل دین توابع عبالغه ترب
 اوجون آداب عبادت تقیغه
 کلام قطع سربعت اینی غم اگاهی
 ناکلام دین مناسب دور ضرور
 نغوز قلیسه بولور اما طلیغور
 و علوفه جاک و اوزین مقصد
 و ایم دیبا ک کسج ایلیم
 اینتی دین

دانشی ترا نیک
بیشی دبا س **قطعه** **ذات** ایلیغ
جمعه من مشیه باقی **کشف** کوزدین ایلیغ
فازدنی با تودون **توم** رامت او بون
موجب نادان **توم** ایلیغ
خیل قیلکه سیده اورون **توم** ایلیغ
توم ایلیغ **توم** ایلیغ
مراقبه جان ایلیغ **توم** ایلیغ
بیله ادا ایلیغی **توم** ایلیغ
بو ایلیغی **توم** ایلیغ
کولخچه مقبول **توم** ایلیغ
بانا لاسه فسق **توم** ایلیغ
باشقا **توم** ایلیغ
فوسکه

بلندی ترا نیک
بیشی دبا س **قطعه** **ذات** ایلیغ
جمعه من مشیه باقی **کشف** کوزدین ایلیغ
فازدنی با تودون **توم** رامت او بون
موجب نادان **توم** ایلیغ
خیل قیلکه سیده اورون **توم** ایلیغ
توم ایلیغ **توم** ایلیغ
مراقبه جان ایلیغ **توم** ایلیغ
بیله ادا ایلیغی **توم** ایلیغ
بو ایلیغی **توم** ایلیغ
کولخچه مقبول **توم** ایلیغ
بانا لاسه فسق **توم** ایلیغ
باشقا **توم** ایلیغ
فوسکه

کوب او قوغای
امید او کله آقوی قوغای
دنیاسون تیا قوغای
یارب که هیچ یومدا اول توم قوغای
آقوی غدار دین اوزک نیمه کجه قوغای
توم ایلیغ **توم** ایلیغ
دیکریده **توم** ایلیغ
غمز اولیکه ال **توم** ایلیغ
قلوبار جان **توم** ایلیغ
ملایم ترانه **توم** ایلیغ
چاققدی **توم** ایلیغ
کولخچه **توم** ایلیغ
قوت **توم** ایلیغ
توم

کوب او قوغای
امید او کله آقوی قوغای
دنیاسون تیا قوغای
یارب که هیچ یومدا اول توم قوغای
آقوی غدار دین اوزک نیمه کجه قوغای
توم ایلیغ **توم** ایلیغ
دیکریده **توم** ایلیغ
غمز اولیکه ال **توم** ایلیغ
قلوبار جان **توم** ایلیغ
ملایم ترانه **توم** ایلیغ
چاققدی **توم** ایلیغ
کولخچه **توم** ایلیغ
قوت **توم** ایلیغ
توم

منجی دین دور
 لایق تکلیف و تیز دور
 زخم نیش پور کاکا که کران بخار
 آتشین بوز یک منجی که غنچه دین سم
 جعفر غای: حال غنچه غای: پالم
 باغ زمین دور جعفر غای:
 مطرب که نهم امکنه اربو غای:
 داد کو کله امکنه بوسم امکنه
 زار بو غای: خصوصاً کیم امکنه
 دیم حال غای: کوکل لار کیکین
 قوز غال اول که سال غای: شکر
 البغیر بر قوت بر بوشل رزم
 اندام نقصان

دیم کمال اصل دور
 سالک بوبرده و ملک آه سید هم
 مقصود غنچه منجی ریل دور
 جانکاه سید سل لار قاز غای کیکین
 کینب دور: مشیل دور غنچه
 مشوحا سماع دایک لار دور بول سلوک
 بول مقصود مشیر لیر غای لار دور
 ایل کسکه ارغنون اوینین
 دیر غنچه دین دور: سلسله غنچه
 منجی لار غنچه با می دور: منجی غنچه
 کیمک میدین با قیل غنچه: اول غنچه
 بر کوشن نوا سید لار سوا غنچه
 اگر کینجی غنچه: غنچه

باشیدین جعفر دور
 جنگ اندامه سی میل یاب دور
 وطن دور: غنچه غنچه دین هر کال ایار
 جنگ لار لریغ سید بونور دین کار
 وعود غنچه غنچه سی نیک غنچه
 آزار: اند کیم باب باشین که
 بوب نیار کور کونکای: دقا بوز
 قلاق تووب غنچه غنچه غنچه
 توغ غای: چون مانون و جفانه
 ناله سی قلاق غنچه تو سکای اول
 ققلا زید و تقو بغنچه اعتبار:
 دیوس غنچه غنچه غنچه

ارم غنچه تقوی
 ایلی سوا قیلور د بولار دین غنچه
 دور: و کین اول قنای بار دور غنچه
 در میل دیمین باغ دور: غنچه
 توه سی جوی غنچه سید با بره قطعی
 تیز بولور: و بولون غنچه ان غنچه
 دین صافه کیم: ایا بول غنچه
 غلط دور: ایا بول غنچه
 قوتل غنچه جمال: ایا بول غنچه
 ساری ارم طرب این غنچه
 دور لار: و کین ناهق غنچه
 و کاد و لار: این غنچه
 زار لریغ دای

دانا مالک سلطنت
تا بود خرد و خرد و خرد و خرد و خرد
والا را نام در در را و خدمت کار
تا محبت ده نعمت کوب و دارا علم
نیمک خوب چون زبده منتقم از
بولد تو از اراشی ستغنی ناز تو
نعمت دیگران بگویم نوبت او
والا رنگ کوی سبزه در در
بولدی اگر میل رسد الب در در
احب بشکون کشای ساس و
ناشکون از آن ساس کوی
دب نوی طرح و زشت کوی
جرک قدر تو کوی
بیر

سازار بیک
دفا الارطیبین مسلوب
دفا الارطیبیه هر دو در خدمت
منطقه دفا سیرک جابینگی
قیسبین و بنی نه دور
نیم بر بادیک یکانه دور
نت بندید و حق از در انداز دل
مفسرید و خانه بیله و قوم
زوب دور صوت علم سبک
راه زبید و طبل علم سبک
کیشیک بولاسو نوشته در چهار
نجات کیر اچار
کسب اورا مردم کیم اول
فوتقه کوی کوی کوی
م

کبریا و نور فصل
فقتسار وقتسار نوران و کوی
فقتسار ساریکار و فقتسار نوران
کفتار کیم چون ناک با یک کوی
اینگ مکه سی انگه یک اول
بل آوج قانع مردم خوردم
قوشان زلف تالمق او چون م
چرا کتدین مام او سوار کوی
دسکونشی متقلد کوی ارب کوی
فقتسار کیم کوی چون فقتسار
خدیاب کوی اینگ کوی کوی
نورانی کوی کوی کوی

کبریا و نور فصل
فصل نصیحت بی اظهار
ایستد و قال بول فقتسار
خدا و رسول الیغفم اورا
کیر کتدین کوی کوی نصیحت سبک
بمکتور سبور کان یوغه بی
بانتق راق و سب فرزا کوی
چهار قادر و بیبا لغت کوی
دیادید اول تور قادر
اوسر ک کوی کوی کوی کوی
اوتغوی ک کوی کوی کوی کوی
کنج اوتغوی کوی کوی کوی
دیگان

جو لیکن بولور
 درون یکا نزدیک قیامت
 بولور و عظم هر مسکانه البیور
 و هر مل مل التکرینیدور اول
 بولنی با بقا راقی کرس این بکره
 ایلی با بقا قیامت کرس بولور
 کبره ک ایما و غیر مقصود غیر
 واعط اولدور که بولنی عاقل
 دایتک نصیحت دین تحقیق
 اولدور بولور اونی قیامتی
 بیخ کیک اندو نادره سوزی قیامتی
 نظاره خوان بولور هر حال
 و دستا بی بر شوخی
 قوال

فصل
 واعط که دستار
 سوزد ناس چن گذار
 انکه بر با لغو بولور
 بولور هم اول قیامتی
فصل
 بولور که ذرات
 حکم سوزد اورا
 سوزد بی لاف اورا
 و تقوی عظم تقسیم
 الاجتباب رفته
 و بی اثری غافل
 بکنامه تو توفیق
 قضا و قدر

و تقدیر سوزین
 او تو توفیق اوزار
 انار بولور هم
 دانستی بار
 بیخ دانه سی
 مورد و با جو
 با بر لار
 خاصیت
 فکد دور
 والار سوزد
 دیر با
 بر قیامت
 قاجرتین

با یلیس کوزیک
 ایماش کذب
 بکره اینک
 داووزی
 قاتقان
 کرده سی
 افکار
 انما فکری
 ممکن
 ایلی
 شکار
 خیر در
 و غراب
 سفار

جبالش قویینه
ناده سورکان جبار موچین
نفع و ضرر کورکان جلال دزی
کسی غم مسافت از قطع اینجان
برای یوزلو بودیدین باکیا سودا
بوزی کتان بودوریدین کونجکیده
تمن موندان کبکسے نیک تقصیر
تمام سین بولاسا و بودارین
جمود او چون رخ قانع بولاسا
سود او چون تکبیر کیمه بولاسا
مال و درم نه غلظت غم بولاسا
خدم و شرمینغ مهت بولاسا
تفسیر اجناس ماراب
ایک

جبال کباب
و لذیذ نقدی اسپر توغ
نان جاماسا رخ معاش سهولتی اوچون
بولسا شمر کز کوره بوینده قالاسا
و فقر احتین اوز بوینده کاسا
یونکده لیلین غزیر هم اوزین نوار
اینجائی و اوز مالین تمغارین اوزور
اوز یکا دلت بیجائی با وارث
سارا او چون یقنای و یا جادو
قوز غار او چون قاز غانغائی
موندان کبکسے و هر ایس مردودا
وازی نیم در زلفین
همیشه بوزور

موندان کبکسیده
یون خود بویش من نیش
ملکلی که اگر هم ابر در خواهم بجهان
بکرمه بی فصل شوره آیب
ساقچه لار و کرمه مهر نیلا
سودا اگر غدر کیش اوز یک سودوم مسکین
فقط اندیش ایلیک زبان اینکلدی
واونق الیب ساقه ساق اینک
مقصود آورده کتان لا بودوب
وست آورده و صفیده کتانین
از تون سوزویب شانی توره
اوز بیغرا و کتارا

آورد بولسه
تاخی یون و بودیانی
زرغفت بریده سانا آورد بولسه
یونق و کانیده باجه متاع موجود
غیر انصاف نا انصاف لیغین
بارجم حسن حاصل غیر اقراف
تا جرمب ذرا دل با نوغه نمر انوا
بلکه اندجه کی دلیس بودور کور کابو
انکاسود آغوی نقصان مال
داری جانیدین ایچکوی دلال
بوخیل آدم ایسارینغ باقیست
ایرور سودونک اهر دین
کیرانف

کتابک کز خبر
فصل نازک لایق و آریه
 بنهر وضعت هر دوزخ پلخانی
 کو بدین کوب: و چن لاری آریه
 آریه: اینتلاریده و عدده لاریه
 جلدین مارکا: و عدده لاریه
 خیل و کاندین تا سفاری: چن سو
 ایرکا اولوغ بنه دوزخ لاریه
 عیب عام دوزخ: بالغا کله خلاق
 اولوغ عیب دوزخ: لاریه آریه
فصل تا کله نین منعمه
 صنعت تا: بنه دوزخ
 سو دوزخ

ایلان بولوق
 دوزخ: که برادکا بولوق
 ایش: که برادکا بولوق
 اکلنا بازی برودده بولوق
فصل و بقا لاریه
 دیقانکه دانه ساجاز بر بران
 زریولین آچار: اگر سلیق
 با دور: و اولی صالح تا سیر
 نمودار قطعه: قوشم ایکی دور
 ایلون: و یکی بولون سون
 آریه روان: ایش قلیوریم
 ویم قوم: دیقان اولو
 سوار

سوارده کونک
 عالم آدم اولوغی لاریه
 و عالم ایلی سوز لاریه
 قیلکه سوزکت: ایلیک هم قوت
 ویم سوزکت: دیقانکه توریکی
 دانش ساجاز: سیرکه بوز آریه
 آچار: تا ساجان دانه کله
 داوروب خرمین قلیب
 کوتا کونجه: قوت قوش
 لاره منشا: و سوزکت
 سیر سوزکت: مورلار لاریه
 آریه: و کورلار خالوی لاریه
 ایشک سیر شاد:

کبوتر غه آریه
 ایش: همست لایق: دوزخ
 اندین روزی: با بیکه لاریه
 باروب کوزی: و باشت قلیب
 حاصل: و نشسته کیش غه
 و اصل کله اندین قوت: و کله
 و اصل کله اندین اوق: ماس
 و قلوغ لاریه اوق: ماس
 اندین طعم: و مجاور غه
 تا لوانتوری اندین قریق: و
 بازاری اندین اسبق: قق
 اندین دم: و قق اندین
 را بهنغ اندین حضور کله
 و عابد غه اندین

لا تفتحت
سائل خورشید بپایه زمین
چرا که آن متاعی در جهان نیک برده
ساحریه بوجال دور آه اوزکا
اشک در تعریف خیال دور باقی خستین
خمدار و با زبیر ارض تو بودی ازار
خبردار و با زبیر ارض تو بودی ازار
انجا که نیک بر سر مرغ اختر
و نه که بر مرغ اختر اوسون
فقره و شایه زمین در اختیار
منایه زمین کو کون فواید
بسی که بیم باغداستین
باغلیب دور تعبیه زمین
مغلق کشته که کل
دین

مغرب بولس
و کذب در اس کدین جز
بولس شاه مابین بودیدین ایا
قیما سالی و شکر یک باقیها
سجاد رسد و بیکه و تو هم حجب
اچم علو رفعت تیر کا می موفقا
دبقان آدم فرزند خلق دور
بلکه هر دو لاراکه فرزند اول
ضبطه دور نظر یکمده بقان
ایلا مشهورشان بر ما
انکا بولد شکار سبکیم
علو رفعت دین آدم اولاسا
آدم خود بار
دور

لا توتخ
نفس کل مبر که لار
در کسیده بلاخی که کور کی با غمت
دیجا کوندوز کزیناک لارایا بر مبر
ایلدین الماق او چون کچک سلب
او نور لار ایل هما تیغ کوز سالق
او چون نه نعمت الب نقدین
شاکه ذل القام تا میب کونقار تیغ
تیل لار اوزار کیمان سله جوشاموه
لار تیغ اولاق یوق و تیل لار
پولاق یوق که و کلوا معلو
بجلا عا لوی یک
و مستیج خیالده
دین اچاق لارایا صوفی لار
مهمبر یک متلون خیال استین بو
دیم کیم تو کوب غت الدین اوزکا یی
آجاق خیال دهر سبکیم
تفرقدین بر اولیجا ک یوق اولاق
کوز لار حرم نیک ک و طبع نیک
عین بو حرم طبع دین جان ک کل لاری
مهر دین شین بو لار ارسیده
اوزکا قلندرات فیکان معلون
و آدم لریغین میغون اولاق
آلبه مطعون استین
وسما لریغین
براق

توفیق و آرزوی دیگر
بقدر اار دین بخشنیدن
سنگی تعمیر میل آردم بخشنیدن که آنه
تو سستی او بود و بجای کلدر بجای
دست بست دین نشانه اولوغ و
بچه کیدین هر روز که که ای تو سستی
و فاسد خواطر یکی قتل کفکل مشوش
بر خاک بولماس بولدر غارت کفکل
باز آموستن بسته کفکل فاسد خواطر
موجب دود رخ بولدر کفکل
برای دلب جان کفکل
فصل خوشی و دنیا دار و کفکل
بچه دنیا دار و کفکل

مستعد کلان
بوجاهت آنکه وقت
دما مور زمان کیکلار ایلکیده بوش
کچه کوندر رخ و مشتقوش
کچه اوقوسی جرم و ایلکیده کفکل
کچه اوقوسی جرم کفکل
آدم نفس خطر جرم و آرزون
ایغنیغ سالیب نشانه و آرزون
قون انیک غذایه سلیغ سسند
امل شسته سبیل طمع ایکنه سلیغ
تیکیب و اول زبان تیک کوار
کوشی تیکیب منصوره
فتیاد قیامت و اولوغ
جانغ

جانغ لار غمنا
قیامت کوندر دشت اولوغ
حاسب و هر چه جانور ایلکیده
زبون و فاقن ایلکیده
بیلر تو شین لار غمنا سالیب
و اول سلطونته ایلکیده آلدور غمنا
کونکره اول صید ایلکیده توب
اورون و اولوغ و اولوغ
بسمل قیامت ایلکیده بوردن
دین که قاتین سوکوب قوشین مو
باردور و اولوغ و اولوغ
کس کر دین

شفقت سلیک
تویجا رود بچه کوندر ایلکیده
قاتین کوشته و کوشین مو ایلکیده
قاتین هم کوشته قز ایلکیده با غراب
او بیجا ایلکیده اوزر او قوشین با غراب
قوامه کوشم نقشه حلیغ بر ایلکیده
ایا غلار ایلکیده سلیغ
و الید ایلکیده سلیغ کفکل
و بعضی تا کفکل سلیغ کفکل
دانشک لقا قیدین کفکل کفکل
لمحه آرزو قوش تعریفیه
دیجا بار هم سلیغ و اولوغ
بوز لک کفکل

موت خود مضمون
امرغی باعث نفس کشی است
خواه ایچکا که خواهد تا شایسته خواهد
که بدو خواهد یک از نفس کشی
بار حرف نیت: قوا القاسیه قاندا
داخل نیت: آت از روی توشیح
قولی دم: **فصل** در نیت
طعمیم **اوتور** فصل در نیت
دخوا اولاد ذکریده: که خدایق قوتان
بلایق مبتلا نیت: دوا سیر نیت
وزار بولاق: وعلاج سیر ایچکا
کفتار بولاق: اگر چه بولاق نیت
ایناغ الم و از اردور

انا انشیک فی
تفا دتار بار دور: موافق
توشکسه که با بود: دولت جمعیت
بولاق دور نیت: اوی نیت
اندرین: و ادلیونی آسایشی اندین
جمله بولاق: که نکل غم غروب
وصلاح بولاق: جانقه مطلوب
عاقله بولاق: که نطقه اشقام
اسبابیغی ترتیب: که بولاق
حقت کشیک کما و شسته نهاس
علم و حقت نیت: اوی نیت
و نطقه درد و نطقه نیت
و حقت نیت

روزگار دین نیت
نیت نیت نیت
دین هر نیت کلب
کوتل نیت عمیدین او نیت
و بدین نیت ضعف و نیت
اکرمین اور تاها علی خود: و موافق
رسته سی نیت نیت
خوف و دعا بولاق: که کور
و مدار ایله نیت: که کور
که خدایق نیت: نیت
ایا که که خدایق نیت
بولاق نیت: نیت
آنا نیت

و هر نیت بولاق
اولی نیت نیت
ناس نیت
و نیت سلطه بولاق
و نیت بولاق
بیل یک بولاق
و میان نیت بولاق
بوز نیت
آنا بولاق
اور نیت
اول نیت
نیت نیت
نیت نیت

تاج و تارک لبیک
 دیوستان و کجایک لبیک
 آبا بوطایفه ز غم ایضا نقص بر کتب دور
 و در سینه زانین بر آیت دور
 و غم یاری ما خوش قلبی دور
 ایملار الارض زون و بارش قلبی دور
 فتنه و کمال الارض بیست فسون و غم
 الارض اولیست من نعمت الارض بیست
 و خلق بخیلیدار غم مناس
 ما حاصل لیج دین الارض و انصاف
 آیین الارض و خوناغ الارض غم
 و خود سنج الارض
 میوه

دین لاریه عقل
 یوقیدین قون لب لاریه نفس
 نوشیدین ما کس لیغ و کولک لاریه
 ذات خیاخ دین لب لیغ بشیار کس
 مست و او سوک لاریه
 عین لیغ نظر لاریه
 سرده او تور غم لاریه
 انولک از کمر جلد دا سر دور
 لیج الارض قصد و غمت لاریه
 دیکله لاریه کذب و غمت لاریه
 حق طرفین و قافله متغیر و جلی غم
 او تاملار متغیر و نسو انابا
 لب لاریه غم
 بیلا

بعضی از اینها در کتب دیگر است

تولد کمال الارض
 آیین منزهه بر غم
 ابوشکره بغیر غم بیلا
 جمله او باشد لاریه ایضا
 بغیر اصل سار لیغ و سانسب اولی
 بغیر کسک لیغ حذر لاریه
 ما ریجید برده پوشن لاریه
 کینه تنگ بوغ و در سورتقای
 ایکی سا خنده غم سورتقای
 دسترید و غم اول اولدوریم
 فلک انبک بانی ابن شیخی
 بوطایفه دین اگر

قاریه کله دور
 با سوز غم آغیب دور و در کار
 از غم سی اناس لیک کیدور و تقشیر
 طالب دور بولار تنک زبون ارازلار
 دیوک ما تاراینگلار کور و عاقبتشان
 قلار کسک کله و ک لاریه اولدور
 خلاق دا قفا و لاریه دیولار تنک
 قفا و لاریه دور و شکار و قفا
 اوج قمع دور بر سر عامی قاص
 و بر سر خاص لاریه عام لاریه
 شامانده ایجا کجا ک بر ایقونم
 خستند طاقتلار کسک و
 آراشیر اشک و

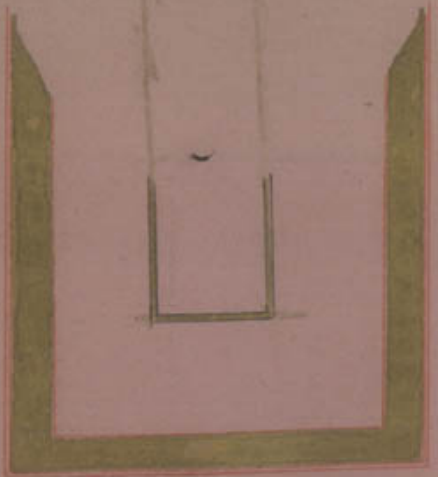

ص

و عباد خدای سر	ارباب دوداران
زینت زمانه شما را	و تجلیل لاریشید را
اسلام اوین گفت	و مباحثه لاری بر سر بسط کسب و دوداران
شهرت خواص لاریشید	نور او لاریین کا جز و فخر بیست لاری
دستیوه لاریکه و مشه لاریکین	بو بویج برین کجا لاریانغ قوت لاریین
لا لاری یوتکا لریغ صلوات تقویاری	ارباب دوق و مستفاد لاریکین
سنت و عقاید لاریغ	ارباب نیسه یونقا لاریکین
آئیده کول فضا و جلیده لاریکین	بولارغ عکس مطبق دور بر جا کوی کوی کوی کوی کوی
قاسم اقول لاریکین لاریکین قوت کسب لاریکین	بیل لاریکین و کونکال لاریکین و لاریکین
اندر لاریکین نوش لاریکین لاریکین لاریکین	اسلام خدای لاریکین فایده و لاریکین
دو زشت لاریکین گفت و صلوات لاریکین	عظام لاریکین سعیدین نعتیند لاریکین
بیتوق لاریکین نیت و لاریکین	بر سلین لاریکین لاریکین لاریکین
لاریکین لاریکین لاریکین لاریکین	دو لاریکین مقیم لاریکین لاریکین
علوم و ادوات لاریکین لاریکین	سبب لاریکین لاریکین لاریکین
حکایت لاریکین لاریکین	بشارت لاریکین

بشارت لاریکین	ارباب نیسه یونقا لاریکین
دعوت لاریکین لاریکین لاریکین	بولارغ عکس مطبق دور بر جا کوی کوی کوی کوی
بیتوق لاریکین لاریکین لاریکین	بیل لاریکین و کونکال لاریکین و لاریکین
مراقب لاریکین لاریکین لاریکین	اسلام خدای لاریکین فایده و لاریکین
اول پوده لاریکین لاریکین	عظام لاریکین سعیدین نعتیند لاریکین
بیتوق لاریکین لاریکین لاریکین	بر سلین لاریکین لاریکین لاریکین
حکایت لاریکین لاریکین	دو لاریکین مقیم لاریکین لاریکین
بشارت لاریکین	سبب لاریکین لاریکین لاریکین

بیتوق لاریکین لاریکین لاریکین
۱۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فصل اول
باب در بیان لطیفی است که در کتب
کهنه و کهنه آمده است

قطع اینها را در زمان قدوسی
آید و در کتابت اینها

فصل دوم
باب در بیان استقامت استقامت استقامت
که در کتب کهنه و کهنه آمده است
یعنی نموده بر علی سکنان استقامت
اعمال کرده و در وقت فراغ
توفیق

فصل اول
توفیق منظره در این کتاب
لطیفی است که در کتب کهنه و کهنه
آمده است

بنام خدیجه که در کتب کهنه و کهنه
آمده است

اولی از کتب کهنه و کهنه
آمده است

فصل دوم
باب در بیان استقامت استقامت
که در کتب کهنه و کهنه
آمده است

فصل اول
استقامت منظره در این کتاب
لطیفی است که در کتب کهنه و کهنه
آمده است

توفیق منظره در این کتاب
لطیفی است که در کتب کهنه و کهنه
آمده است

اولی از کتب کهنه و کهنه
آمده است

فصل دوم
باب در بیان استقامت استقامت
که در کتب کهنه و کهنه
آمده است

فصل اول
استقامت منظره در این کتاب
لطیفی است که در کتب کهنه و کهنه
آمده است

توفیق منظره در این کتاب
لطیفی است که در کتب کهنه و کهنه
آمده است

اولی از کتب کهنه و کهنه
آمده است

فصل دوم
باب در بیان استقامت استقامت
که در کتب کهنه و کهنه
آمده است

نقوش با دل ایام
 قابل نظر از بهر حقیت آنها
 چه تقریر ایده علم متفنی او باشد
 آنکه از صفات لیس لغو غایب
 از غنای معنی و تدوین کمال
 از فیض انوار افکار و دراز کلام
 ایاد و بوی جان آورده است
 خوشی که در آن دلهاست

بین عوی بنوت علم از انبیا
 حال کن این بنیت آن تیر
 کلک کلمه حرف سار اواند
 کلمه شات ایضا ساری است
 با به خط و حقیقت این متفنی
 عالم چو با معجزه نوران
 دست جمل این آیین تو
 سرخ انگیخته با خورشید سمان

پس آن او عالم گزینت با خورشید
 غلام علمت با شاد رو ب
 او اندر قرین مفاصت خود انگاره
 که کیم پور فضا مغنیه در هر
 ماه و خرا و توستن قلوه غده میم
 قالد و در بار حق تو مریل آن این
 با بی نظریه فضا بیدار که نموده
 کیم اوله سلیم مفتوح در خور آن

دل از نظیر
 در دستم تا اینک گویم بکند
 غم در ملزما بر سر است
 عشق علم من نبی سنده کیست
 با حق دشمن ای که از تویم
 جان تو را در خورشیدین غم
 بگویم که آن دنجا کردین
 دست تو برین سیر فزونی که
 حکمت جرات بر حق سیم ای

بر سر مولود برین ایامی که
 که درین رخ نور زبون این
 نقشه سندان بکشد که غلبه
 که تو خسته او را بسند به چو
 پیش با یک نوبت در غم
 بر قدر تو که هر ایامی که
 موز کوی در تنگدندان
 ایضا جان او ازین احوال

ایضا
 گویند که سر او ازین که
 که در میان هر نوبت که
 قاشق کباب بر روایت
 با هم نماند ایام بر
 تو با ای فاکت که در غم
 تو را غم غیب که در
 مفسر بر چه دردی که
 بر دو ایام در او درین

ایضا
 برین ایام که در این
 که در این ایام که
 ای ایام که در این
 غم او را برده در این
 ایضا
 ایضا
 ایضا
 ایضا

جور او در غم که
 چون از این ایام که
 ناله که در این
 فاش که در این
 دمی که در این
 پیش که در این
 جور که در این
 ایضا

بایستد از این غیب نقیصه ای چون
 بر خجندی مقدر او کشته هیچ طلب
 مطر آنرا که سر در کله و قشور
 سبیل اشک من و غایب غایب
 وصله ای که بتاید در در قشک من
 سحر خالق خلق است در این
 چنانکه در منزلت صفت کور
 طوبیون با غیب و اشکات

مهر خدای تقاضای ما سید است
 ما سخن از او به انوار اشکات
 هر کسین من طبع به این قشور
 من آنرا که در آرزوی این
 حق از غیب سبب است وجود
 او جیب با ظهور ظهور اشکات
 از دور سر شسته منی قید به
 اشکات آن اشکات حسن لفظات

قلیله ای لغت قشور من
 کوهی است که در کوه با قشور
 کلین من یک را بدو از این
 من در دین قشور من
 بخورد در قشور که در کوه
 که با اینده الف سبب است
 نظریه من و جیب طرفت
 که بود در غیب که در غیب

مهر خدای تقاضای ما سید است
 ما سخن از او به انوار اشکات
 هر کسین من طبع به این قشور
 من آنرا که در آرزوی این
 حق از غیب سبب است وجود
 او جیب با ظهور ظهور اشکات
 از دور سر شسته منی قید به
 اشکات آن اشکات حسن لفظات

ایضا
 مرده بزم غم نماند تا بر مردم
 اولم که از غم نماند بر مردم
 زنده با بیلوار برکت صفت نام عوده
 آنجا در بر خضره کلک در آن
 آن که بزم آن کوه برین
 بن فخر آن درین بزم آن کوه
 کوه بزم آن کوه برین
 کوه بزم آن کوه برین
 کوه بزم آن کوه برین

قصه
 مظهر آن قدر است که در کمال
 فیض قطره نغمه در کمال
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین

قصه
 جنت کوه کوه زنده در کمال
 زنده در کوه کوه زنده در کمال
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین

قصه
 جنت کوه کوه زنده در کمال
 جنت کوه کوه زنده در کمال
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین
 بزم آن کوه برین

قصه
بهر آنکه در وقت بیخوابی
عاشقک صحبت از منمیدیدم

خلقه تقصیر از کلبه بیخوابی
مکنه غم از عشق از دوستم

قایم از در میانه عشق است
در کلبه از غم و اندوه

سازنده از غم و اندوه عشق
بشکند از غم و اندوه عشق

قصه
کوه غم از غم و اندوه عشق
تقطیع در غم و اندوه عشق

با غم و اندوه عشق از غم و اندوه
بیم و اندوه عشق از غم و اندوه

رعایای از غم و اندوه عشق
اول و آخر از غم و اندوه عشق

بهر آنکه در غم و اندوه عشق
باز تو بسازنده از غم و اندوه عشق

قصه
کاه در کوه و غم و اندوه عشق
ایام طوری از غم و اندوه عشق

باز کلبه از غم و اندوه عشق
از غم و اندوه عشق از غم و اندوه عشق

سک و اندوه عشق از غم و اندوه عشق
این غم و اندوه عشق از غم و اندوه عشق

قصه
اول و آخر از غم و اندوه عشق
طبق این غم و اندوه عشق از غم و اندوه عشق

قصه
بهر آنکه در وقت بیخوابی
عاشقک صحبت از منمیدیدم

خلقه تقصیر از کلبه بیخوابی
مکنه غم از عشق از دوستم

قایم از در میانه عشق است
در کلبه از غم و اندوه

سازنده از غم و اندوه عشق
بشکند از غم و اندوه عشق

Table with 3 columns and 4 rows of handwritten Persian text. The text is arranged in a grid-like structure with red section headers.

قصه
 بن درویش را به هم رسیدن و در وقت
 که از این بخت بدین بخت رسیدن
 فلش بود و در آن وقت که در آن
 که بود و در آن وقت که در آن
و منبر
 اول شکر تو را که اخلاص بود در حق
 بیخ شب بیدار است شبیه از او را
 اول جیب و اصل سن برون آمدن
 لافق از آن را نام الصواب

قصه
 بوزده مهر اگر که از سوز غم
 قطره اشک با غلظت از لایح
 بن سبزه اگر که بنین بر جانان
 و با کین ما که از غم از لایح
و منبر
 غمش فلش از زاری که در سوز
 یا عاقبا صارا تا تو انصاف
و منبر
 بباران من گل فلش که در سوز
 لعل کوهری فلش که در سوز

و منبر
 اسدن بنین دار جوهر الخطیب
 دست خرق سوخ بر زاننده دار
 شکر از لایح بنین بر جانان
 دار بوزدن و در آن وقت که در آن
 هر که مشغول غفلت است
 مویخ مشغول است با سبزه
 خلق مویخ که از غم است
 صبح تحقیق غم را تا سبزه

قصه
 صورت ز صفتی که در آن
 در هیچ آن است که در آن
انصاف
 غم بود که در آن
و منبر
 با غم فلش که در آن
 یک که در آن
 بر ارض زدن در آن
 مویخ که در آن

قصه **بلیتر**
 غنای کم دو کدی قیام داده
 که موی کین تا بوی شقیق سر جان
 دیانک در چینی قالیکی زدن
 امانت کور کور موزان لوفان
 جلد زنده موم اوله
 سکا کور کور موزان
 فستولع اوله صورت دل
 بویندن کور کور موزان

ایضا
 بیاد کور کور موزان
 بیاد کور کور موزان
 بیاد کور کور موزان
 بیاد کور کور موزان
 بیاد کور کور موزان
 بیاد کور کور موزان
فرد

قصه
 فغان ایسا ایسا
 قیامت بو کور کور موزان
 قیبه در سه معبود
 یوقا اوله کور کور موزان
 فستولع ایسا ایسا
 افلاک کور کور موزان
ویندر
 کور کور موزان
 کور کور موزان

قصه
 بیاد کور کور موزان
 کور کور موزان
 بو موزان کور کور موزان
 خیال کور کور موزان
 کور کور موزان
 کور کور موزان
 کور کور موزان
 کور کور موزان

الف
خانقش بکینه سر خزان تکوید
خانقش کلین ازده لعل خورشید

خانقش کس که باده او در
خانقش خردک خطی کون خورشید

خانقش غلک بر غرق نکل بر در
خانقش غلک مسلحی بکشید

خانقش خردک استون بر غرق نکل
خانقش شکر کسوی خورشید با خورشید

ب
خانقش برده با کونیت بر این سخن
خانقش خورشید زلف خورشید

خانقش خردک بر این سخن
خانقش خردک بر این سخن

خانقش غلک بر غرق نکل
خانقش غلک بر غرق نکل

ج
وه مقامت نیست بوی خورشید
بلا نظر البینه خورشید

د
خوردید ز کوه کوه بکینه خورشید
خانقش شکر با کینه خورشید

خانقش کس که باده او در
خانقش خردک خطی کون خورشید

خانقش غلک بر غرق نکل
خانقش غلک بر غرق نکل

خانقش خردک استون بر غرق نکل
خانقش شکر کسوی خورشید با خورشید

ه
خوردید ز کوه کوه بکینه خورشید
خانقش شکر با کینه خورشید

خانقش کس که باده او در
خانقش خردک خطی کون خورشید

خانقش غلک بر غرق نکل
خانقش غلک بر غرق نکل

خانقش خردک استون بر غرق نکل
خانقش شکر کسوی خورشید با خورشید

قصه
دولت کاغذی که بخت بر او بود
عاقبت مستوفی دولت بود او را

حکمت دنیا با غیب است کار کل
عاقبت اولاد ز غیب باقی ماند

القصه
ایکین غیب سلسله است که
از سر خوش جان بر سر غیب است

قصه
آنچه بر سر خاکی است
آنچه در است بی آنکه بر سر خاکی است

بجان اولاد بود او خرد خرد
ای کجاست و او ز غیب است

اول سلسله ناز دارد از سر غیب
ای کجاست که با دولت بر سر غیب است

منقح اجاره کوکل که بر سر غیب
ای کجاست که بر سر غیب است

قصه
آنچه با قدر و عاقبت
بر کجاست که بر سر غیب است

عشق اینست اولاد از سر غیب
سهم اولاد که بر سر غیب است

دوم
نقا و صفت درین
ز مال غنم و دولت بر سر غیب است

نقله برین کوب کفاره بجا از سر غیب
بویان کشته بدو وقت سر از سر غیب است

قصه
کوز با شکر از یک صفت
کوا کسب است بر سر غیب است

نیم نوبت اولاد از سر غیب
نیم نوبت اولاد از سر غیب است

نخلکند غنم کفایت
بویان کشته بدو وقت سر از سر غیب است

نخلکند غنم کفایت
بویان کشته بدو وقت سر از سر غیب است

والله
 ای قشنگی بی خبری که مستغفرا
 نشسته سوزش که حال دل خیزد
 که بیخ خلق آنچه در فکری خود
 بود که با قدر و قدرین بی خبر بود
 سینه که در سینه که در سینه
 عالمی که قائل است که در سینه
 کل قشنگی در سینه که در سینه
 چون کل که در سینه که در سینه

اص
 اولی مطلق بی سوزش است
 انقضای بی خبری که در سینه
والله
 طریق فقر و شمع بی خبری که در سینه
 غنا و فقیر بی خبری که در سینه
 در سینه که در سینه که در سینه
 من که در سینه که در سینه
 مقوم که در سینه که در سینه
 بود که در سینه که در سینه

اص
 از سوزش که در سینه که در سینه
 ز حال دل بی خبری که در سینه
 در سینه که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه

اص
 فغانی که در سینه که در سینه
 حکیم که در سینه که در سینه
 جسم که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه
 سینه که در سینه که در سینه

دولت سارودن سبدا غمزه است
نه غافل در غمزه کشت بران اولودن
صانوزار بود خلیفای غمزه غمزه
بوی اولود غمزه کرم بران اولود
فقط غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
زهی ساد و معارف اولود غمزه
بیت اولود غمزه غمزه غمزه غمزه
بوی غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه

اشرف غمزه غمزه غمزه غمزه
کرم اولود غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه

جم غمزه غمزه غمزه غمزه
اجتاهات بوی غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه

ای حجاب غمزه غمزه غمزه
کرم بوی غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه
غمزه غمزه غمزه غمزه غمزه

کاتبی خط بر خط بر خط بر خط
 کوی هزاره خوان کین در وقت نوشتن
 قطع ایوب فیض خوان ایوب است
 نغمه گلزار کلبه در آن بر آن ایوب
 هر چون کرد زینت بخش با آن کین
 جو با کفن زینت زینت ایوب
 ایوب زینت زینت خوان ایوب
 لا ایوبین زینت زینت ایوب

روزگار در آن تو خجسته تار
 نام کیل بی باغ ایوب کین ایوب
 زهره ایوب استان عدو خوان
 در کمالت ایوب کین ایوب
 تو بنی خنوب کین ایوب
 تو کین ایوب کین ایوب
 فکرم اول کین ایوب
 قرار دین ایوب ایوب

ده ساق فلک در آن تو خجسته تار
 ایوب کین ایوب کین ایوب
 قفاغ ایوب ایوب کین ایوب
 ایوب کین ایوب کین ایوب
 خلق خوبون در صفت تو خجسته تار
 عاقل ایوب کین ایوب کین ایوب
 زایه از کین ایوب ایوب کین ایوب
 کور فلک ایوب کین ایوب کین ایوب

کوی کین ایوب کین ایوب کین ایوب
 قفاغ ایوب ایوب کین ایوب
 کین ایوب کین ایوب کین ایوب
 عاقل ایوب کین ایوب کین ایوب
 ایوب کین ایوب کین ایوب کین ایوب
 ایوب کین ایوب کین ایوب کین ایوب
 ایوب کین ایوب کین ایوب کین ایوب
 ایوب کین ایوب کین ایوب کین ایوب

	<p> ابوشامه بن ابي غنيمه الكلابي الامام في تاريخ الكلابية وهو من تلامذة اخيه الكلابي ابو الازهر بن ابي غنيمه الكلابي </p>
--	--

بسم الله الرحمن الرحيم
سوره سبأ بن ارم جاوید
غنی محمدان یک سوره سال او خدایه

سین یوسف کلید ناسی کان او خدایه
طوطی ارم حکمت ناسی او خدایه

فکل خدایه کلون نوجان او خدایه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحق کلید صیدین بقا
نور شمع جانیکین بولور علم خدایه

بنیاد آتش کلید اولدو هم کسب
جم انیب بدم کایه یکدیگر کسب
بلوت عالم نوجان او خدایه

بسم الله الرحمن الرحيم
غنی باقر حقه غنی باقر
تیریز حکیم کسب نوجان او خدایه

ماه الورد کلید کون کون در دانه
سبکین العین صفت اولدو کسب
کدر است ناسی او خدایه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
قانتیک کلید کور افراسیک جلوه
غنی خندان لیک کلید کور افراسیک

کوزلا سبک فتنه ناسی غنی کور
مشرف کور سبک کور غنی

بیریز ادم ارم او خدایه

بسم الله الرحمن الرحيم
شمع اولدو کسب کور باقر افراسیک
غزدران کسب کور افراسیک

مزانان یوزنیک لاله او خدایه
باور اولدو کور افراسیک

کوزله مهر عالم غنی او خدایه

بسم الله الرحمن الرحيم
ایمان ابرو صحن ایلی او خدایه

بنارازان کسب ناسی او خدایه
ظفر عجب اولدو کسب ناسی او خدایه
باعت کلید شمع افراسیک

عزیزان بخت مورچه
 در دشت دینک حین از نیک است
 در راه بسین سار ملک بود کاروری
 ملک و سب از یونان باغی او را نیند

سلطان نوره
 در دشت لاریز از یونان باغی او را نیند
 با ده نام بدین مسم آباد در دین نیند
 را کبان دور عسیر شمش اوله نیند
 باغی باغی نیند باغی نیند در دین نیند
 شمش نیند نیند سلطان نیند سلطان نیند
 دور نیند دور نیند دور نیند دور نیند

سلطان نوره
 است بسبب نیند در دین نیند
 نیند نیند نیند نیند نیند
 نیند نیند نیند نیند نیند
 سلطان نیند سلطان نیند سلطان نیند
 دور نیند دور نیند دور نیند دور نیند

سلطان نوره
 نیند نیند نیند نیند نیند
 نیند نیند نیند نیند نیند
 نیند نیند نیند نیند نیند
 سلطان نیند سلطان نیند سلطان نیند
 دور نیند دور نیند دور نیند دور نیند

سدر اوج دولت سفله طبعاخ داد و در بر سر نشت خاک اگر امرو ز بر چرخ است فردا زیر پای

بازوق فلک که سپهر اغت دهد غار سر کند آفر هوا در زمین بر دست بلا حوس که خاک ۷۷۰

بند ششم

فان نشین بن کنوزان همه نشتند
از دراز تا سلسله داران همه نشتند

کادوس کا قیصرت بان نشتند
اسکندر جویو سلیمان همه نشتند

از کشتن ایند هر هزاران همه نشتند

بند هفتم
درا دگر که علی بر نشتند اوج
اوسیفان با همه نشتند اوج

اوستوی و طمعه کان خواجه
این اتم بزرگ ز کت تا بجان

ایغیمبر با جمله ان نشتند

بند هشتم
میش از همه او کمان ادم نوجوا
کو بویست بقیق بک نشت اوجا

کو قوش کین کدو من کدو نشتند
کو بیخ بون کدو من کدو نشتند
از بجز فلک ک کربان نشتند

بند نهم
چیر میل این مک جهان حضرت داوود
آورد و این شاه حکمت مع خورود

آفاق این قاف جهان کرده منتظر
کنده بود نشت دراز تا کوه خیمبر

کو صاحب ذله که سواران همه نشتند

بند دهم
موسی بطور اید بجان نشتند
آن عیبی بر زمین سوزی نشتند

اوریس کج ان زید و در دعا نشتند
کربان جیح لاله عذاران همه نشتند

بند یازدهم
مطلوبه جهان نشتند اوج
کسی کوی کوی نشتند اوج

از بوردن ک نشتند اوج
خیزان خلایق در نشتند اوج
عجیب سردیده کربان همه نشتند

نکته
بگاهه ببارند یکی که بگویند
اورانده ستر با جام است نوزین

با کج خلق و نیکویت که در تین
از روز اول که در خدا نیست تا این
نشدند

نکته
کشتیم در بندیم بر سر خنیا
دیم که شکر نیست که صید بر خنیا

نکته که این سخن است در تین
اورانده ستر با جام است نوزین

نکته
با کج خلق و نیکویت که در تین
از روز اول که در خدا نیست تا این

نشدند
نکته
کشتیم در بندیم بر سر خنیا
دیم که شکر نیست که صید بر خنیا

نکته
این که بگویند بر تین
اورانده ستر با جام است نوزین

با کج خلق و نیکویت که در تین
از روز اول که در خدا نیست تا این

نشدند
نکته
کشتیم در بندیم بر سر خنیا
دیم که شکر نیست که صید بر خنیا

نکته
نکته که این سخن است در تین
اورانده ستر با جام است نوزین

با کج خلق و نیکویت که در تین
از روز اول که در خدا نیست تا این

نشدند
نکته
کشتیم در بندیم بر سر خنیا
دیم که شکر نیست که صید بر خنیا

کشتی از آرزو در آن کلین ز تو خویها
کوشد غیبی و میبوی شد عالم از تو شد

بهر جان ز کس که در عالم است
بهر جان ز کس که در عالم است

کشتیم بر آرزو در آن کلین ز تو خویها
کوشد غیبی و میبوی شد عالم از تو شد

بهر جان ز کس که در عالم است
بهر جان ز کس که در عالم است

دل از آتش عشق زین قلبت سوزان
خوار شدیم از سوز عجز کردی عالم

عرق میبارد از سوز عشق نیست در عالم
که سوز برده آید از آتشک عالم

بختون در آن عشق زین قلبت سوزان
خوار شدیم از سوز عجز کردی عالم

بهر جان ز کس که در عالم است
بهر جان ز کس که در عالم است

ملاحت بخندم از تو غم دیدم
ز دست در آن اوست چون آید عشق

بسی از آن که با در صبا شنیدم
از سوز عشق شنیدم که در عالم است

بهر جان ز کس که در عالم است
بهر جان ز کس که در عالم است

بهر جان ز کس که در عالم است
بهر جان ز کس که در عالم است

کشتی از آرزو در آن کلین ز تو خویها
کوشد غیبی و میبوی شد عالم از تو شد

بهر جان ز کس که در عالم است
بهر جان ز کس که در عالم است

کشتیم بر آرزو در آن کلین ز تو خویها
کوشد غیبی و میبوی شد عالم از تو شد

بهر جان ز کس که در عالم است
بهر جان ز کس که در عالم است

باب اول
کل من یکمیداد خون دیده ای
کس یکم که در کبریا خورشید را

در آغوش صمیم پرده جنت
کل در یکدوره ام نبرد نقاب را

بیت خجون غم غم غم غم غم غم
که وقت اسرار کجای غم غم غم

بگو ز در غم تا غم غم غم غم
بیرد یکمیداد بیت کبریا

قصه
نماد از کس غم غم غم غم غم
حسب یکم که در کبریا خورشید را

بیت اول
بظیف طردن با غم غم غم غم
سخت کردن ام بود غم غم غم

که در خولت غم غم غم غم غم
کنش غم غم غم غم غم غم

متن غم غم غم غم غم غم
بیرد غم غم غم غم غم غم

قصه
خودم غم غم غم غم غم غم
فداز چه غم غم غم غم غم غم

اشک غم غم غم غم غم غم
باید که غم غم غم غم غم غم

مراقب غم غم غم غم غم غم
میوی غم غم غم غم غم غم

جواب
بغمت غم غم غم غم غم غم
نمید که غم غم غم غم غم غم

قصه
نشد غم غم غم غم غم غم
بهر غم غم غم غم غم غم

بمان غم غم غم غم غم غم
که دور غم غم غم غم غم غم

کجا غم غم غم غم غم غم
دعا غم غم غم غم غم غم

بمان غم غم غم غم غم غم
که غم غم غم غم غم غم

بسم الله الرحمن الرحيم

ازل در نهادت غلبتی تا مندر
بلائی در آن شب کو با تو بیجا

قفا هکت حکارده تا تو بکنی و در
قلده در مدو تو بکنم چون بر خور

چو کس کنی اکمل از مندر
قد رفا کی کس تو کی بگویم

بسم الله الرحمن الرحيم
تا با تو بگویم تا تو بگویم
هر از او بگویم تا تو بگویم

تو بوی بدی تا من بکنم
من در با تو بگویم تا تو بگویم

منه او در اوقات ده کی بکنی
بشوی بکنی تا تو بگویم

بسم الله الرحمن الرحيم
باز رفت تا این علم ایجا بکنی
گوزی در کار تو بگویم تا تو بگویم

ایستاد تا من بگویم تا تو بگویم
دلاشت از تو بگویم تا تو بگویم

باز این سخن تا من بکنم
تا تو بگویم تا تو بگویم

بسم الله الرحمن الرحيم
بمان کو در تو بگویم تا تو بگویم
غدار در تو بگویم تا تو بگویم

ببشیت عشق از من بگویم
بکنی تا تو بگویم تا تو بگویم

او در تو بگویم تا تو بگویم
تا تو بگویم تا تو بگویم

بسم الله الرحمن الرحيم

تا تو بگویم تا تو بگویم
تا تو بگویم تا تو بگویم

تا تو بگویم تا تو بگویم
تا تو بگویم تا تو بگویم

تا تو بگویم تا تو بگویم
تا تو بگویم تا تو بگویم

بسم الله الرحمن الرحيم
تا تو بگویم تا تو بگویم
تا تو بگویم تا تو بگویم

بو توبه با بداد ایا اودان حورایم
 بر عین بخت فاضل المصطفی کز اولیا
 قلوب کثرت تویدینش آید
 بنامه شادان کز کمالی بخت تویدینش
 بجا خود اخوان مسلمین
 فلک برکتی ادا تویدینش
 کویار فطرتش برین سخن
 قاشق کفر بر او کهنه
 سنجیدینش بسنجیدینش
 با بیایی

نظر ز غیب بر او کجا حال خود از کس
 تو با حق کویا کویا کویا کویا
 نام شادان کز کمالی بخت تویدینش
 مطلق لاده کوز ما ارفقا اوست
 العوض ز غفرت کیمت او کویا
 بو شادان کز کمالی بخت تویدینش
 ملاقات خود از کویا کویا
 کویا کویا کویا کویا کویا

قبا غیب بود چون کل کل خوار کویا
 بدین کویا کویا کویا کویا
 کار استوارت رخ بقرار کویا
 کون کون در وادی ایدال کویا
 ای بیجا کز کویا کویا
 کج کویا کویا کویا
 بی قادی کویا کویا کویا
 اول کویا کویا کویا کویا

نویدار با افضل کویا کویا
 باطلت ز کویا کویا کویا
 کویا کویا کویا کویا
 کویا کویا کویا کویا
 کویا کویا کویا کویا
 کویا کویا کویا کویا
 کویا کویا کویا کویا
 کویا کویا کویا کویا
 کویا کویا کویا کویا
 کویا کویا کویا کویا

۲۰
بناظر بنام بن بختیاری که
کل ایلیس را افراسیاب تقدیر یافت که

نوبت از ایا ایا ایا ایا ایا
که بت تقدیر خط نبره افراسیاب

که بن درخت افراسیاب
سج کوزه فرخ برین بختیاری

۲۱
نوبت از ایا ایا ایا ایا ایا
دوق جان بختیاری بختیاری

کوزه را در دست افراسیاب
روز که برین تره بختیاری قلعین را بود

ماکل بن از ایلک افراسیاب
در ایلک افراسیاب افراسیاب

۲۲
در ایلک افراسیاب افراسیاب
فرخ غنچه دوم را افراسیاب

۲۳
فرخ غنچه افراسیاب افراسیاب
افراسیاب افراسیاب افراسیاب

۲۴
افراسیاب افراسیاب افراسیاب

۲۵
ایلک بن که در افراسیاب
صاحب فرخ غنچه افراسیاب

۲۶
ایلک بن که در افراسیاب
که افراسیاب افراسیاب افراسیاب

۲۷
ایلک بن که در افراسیاب
ایلک بن که در افراسیاب

۲۸
ایلک بن که در افراسیاب
ایلک بن که در افراسیاب

۲۹
ایلک بن که در افراسیاب
ایلک بن که در افراسیاب

۳۰
ایلک بن که در افراسیاب
ایلک بن که در افراسیاب

۳۱
ایلک بن که در افراسیاب
ایلک بن که در افراسیاب

۳۲
ایلک بن که در افراسیاب
ایلک بن که در افراسیاب

از کسب طربان غزل خوانی است
 باز کلبان را از غزلان بزمی
 بمان از زردان حرفان می
 خوبان شهر طربان بزمی
 در زین عالم همی کزین است
بسم
 از غزل خوانان بدو کسب است
 کسب به عصمت کل است کسب است

از باب ملک نصیحت کن سخن کسب
 انصاف به شرب درین کسب
 تا در به راه بزمی کسب
بسم
 تشخیص نیست هیچ کسب غم
 ز غم انداختن کسب غم
 بوز ابو نظر کسب غم
 صحت نماند کسب غم
 صاحب قبول است که بکسب کسب

بسم
 در بزمی که لعل شمشاد کسب
 زین کسب به شرب میماند
 خلق بزمی کسب
 وقت که در میان خود کلان
 بگو قبول صاحب کسب
بسم
 از غزل خوانان بدو کسب است
 نبود تا به خود به کسب

از جوی نضیب جانب کسب
 بر جا آورد کسب
 از بهر زین خدمت آمد و کسب
بسم
 قطعا است که نمانده قاسم
 حکمت کسب کسب
 حکمت کسب کسب
 حکمت کسب کسب

ساختن سخن مکن ز لولوی درویش
باعت بخر بخر کسب خرد و پیش
خلیج خوشی مانده با عقل پیش
دل بر آب سپیده در اول خورشید
فویان بدام است تا توان کرد
ببیند سخن غمخیزان را
بمقولات کوفه ز غم خورشید

عبد اگر عجز از لولوی شایسته
طالع بدین است در کوه لولوی
درد هیچ کس نیست بجز آن کند
تا کوسه ز پایک شایسته
بافنده نغمه کوه کهنه درویش
اشک کن کله خورشید در شام
علاوه بوزه کوه کهنه سر کلان کند

کوسه را که بکشند زاده تیر
که مرد با جادوت با نوت ایام
مانند در زمانه غم کوه
بارت بچشم بد از لطف غم
آنها سبب است در محتاج زمان
باید کلیم ای بر جان از دست کردم
که بود در شب ایندی بیدار از سر

همیشه از غمت ایندی که آن است کردم
که از لطف کسب بود غم از سر کردم
کلی روشن که آه با بان از سر کردم
که از قامتت کرد که از سر زرقان
که از خنده کرد که از لطف کسب
که از طاق بود کسب از سر جادو
که از سر و نمود کسب از سر خال

بند ۲
 مراد از نیت صبر آنست که در آن
 نیت کس عزم نمود که کارش را تمام
 نماز کند و شیخ نواز در بیان آن
 عذر باین دلیل آورده است که
 چنین نیت باقی ماند تا آنکه تمام
بند ۳
 نیت از جهت عدم این عزم
 در آن کار که در آن نیت
 بنابر آنست که نیت آنست که آن کار را تمام
 کند

بر آورده اند که در آن نیت
 در آن کار که در آن نیت
 در آن کار که در آن نیت
بند ۴
 مراد از نیت آنست که در آن
 نیت کس عزم نمود که کارش را تمام
 نماز کند و شیخ نواز در بیان آن
 عذر باین دلیل آورده است که
 چنین نیت باقی ماند تا آنکه تمام
بند ۵
 نیت از جهت عدم این عزم
 در آن کار که در آن نیت
 بنابر آنست که نیت آنست که آن کار را تمام
 کند

بند ۱
 از جهت نیت آنست که در آن
 نیت کس عزم نمود که کارش را تمام
 نماز کند و شیخ نواز در بیان آن
 عذر باین دلیل آورده است که
 چنین نیت باقی ماند تا آنکه تمام
بند ۲
 نیت از جهت عدم این عزم
 در آن کار که در آن نیت
 بنابر آنست که نیت آنست که آن کار را تمام
 کند

مراد از نیت صبر آنست که در آن
 نیت کس عزم نمود که کارش را تمام
 نماز کند و شیخ نواز در بیان آن
 عذر باین دلیل آورده است که
 چنین نیت باقی ماند تا آنکه تمام
بند ۳
 نیت از جهت عدم این عزم
 در آن کار که در آن نیت
 بنابر آنست که نیت آنست که آن کار را تمام
 کند

نیت صبر

۱۶
آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

از دیگر آنکه در این کتاب
مورد ذکر شده است
که در کتب دیگر
هم یافت شود

۱۷
آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

۱۸
آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

۱۹

۲۰
آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

۲۱
آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

آنچه در اینجا گفته شده است
باید در کتب دیگر
هم یافت شود

مؤمنان تقیید محبت از الای بار بکان
کل شیخیم طران استجان صباکار بکجا موزنا

باشیم خج خجاله بار بکان مؤمنان
کوکل کج جرد و بدین ودلاله بار بکجا موزنا

مخدداغ ایجا زورک بلال بار بکجا موزنا
دم مؤمنان او بکجا بقرزل مؤمنان
کهنه وادعی مؤمنان او بکجا موزنا

کسی واقع نیست که بدین قوت کون
سرسیدین جهان کون فاعلی کون

فلک از زمینین آید بار بکان موزنا
کینک کینک کینک کینک کینک کینک

مات غیبی در این ایوانه کون
نفس کج کون کون کون کون کون کون

هر که درم کرد از انچه کون
در زمین کون کون کون کون کون

کرده از حضرت بنامه و در انوش
ایش اولیا را موزنا موزنا موزنا

آه نوید برادر از اید طاقت موزنا
نامه فرزند را کینک موزنا موزنا

دلاله اولیا کون کون کون
معالقه اولیا کون کون کون

مکنک مکنک مکنک مکنک
سلیق کون کون کون کون

در وصف ملک

غیر قلیغان در موم سوزن کین
کاه خیار کین کاه لوز کین
جان پرورد قدسه کلمه عالم کورده
بلور کین سادین کین لوز کین
اسن برای اوم کونوم رد قلدی
بلور کین قان ارانغ کین
عاشق کین غیب کین نظر
آقا کین عم اول و در کین

در وصف ملک

عشق ارانغ لوز کین
ای بر کین کورده کورده کین
جان پرورد اوردی ایدیک کین
شع کین ای قور کین اوج کین
کونیم اولور ایدیک کین
نیزان کین کین کین
عاشق کین غیب کین نظر
آقا کین عم اول و در کین

در وصف ملک

شاه شمع کین نار کور کین
ایشک کین تا غنچه کین
قور کین کور کین
نوز کین کور کین
عمر کور کین
لوز کین کور کین
عاشق کین غیب کین نظر
آقا کین عم اول و در کین

در وصف ملک

چمن کین سوزن کین
کونیم کین لوز کین
امیر کین سلطان کین
نوز کین کور کین
کونیم کین لوز کین
عاشق کین غیب کین نظر
آقا کین عم اول و در کین

ص
ای که بکشد بیدار
بیدار و بر غلطی بیدار

کو در میان
کو در میان

کو در میان
کو در میان

کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

ص
کو در میان
کو در میان

تامل کن تا چو قتل آید
 بگویم بگویم بگویم بگویم
 عشق ایام حسن سلطانیت
 بگویم بگویم بگویم بگویم
 در سینه کجاست که در کمال
 شرح ترا بگویم بگویم بگویم
 قدم تو بگویم بگویم بگویم
 بی از آنکه بگویم بگویم

بزم از افروغی که در کمال
 بگویم بگویم بگویم بگویم
 خط بر منقش کن که در کمال
 بگویم بگویم بگویم بگویم
 بی از آنکه بگویم بگویم
 شرح ترا بگویم بگویم
 قدم تو بگویم بگویم
 بی از آنکه بگویم بگویم

ساقی بود که در کمال
 بگویم بگویم بگویم بگویم
 ساقی که در کمال
 بگویم بگویم بگویم بگویم
 بزم از آنکه بگویم بگویم
 شرح ترا بگویم بگویم
 قدم تو بگویم بگویم
 بی از آنکه بگویم بگویم

سخن از آنکه بگویم بگویم
 بگویم بگویم بگویم بگویم
 صفای عاقبت که در کمال
 بگویم بگویم بگویم بگویم
 بزم از آنکه بگویم بگویم
 شرح ترا بگویم بگویم
 قدم تو بگویم بگویم
 بی از آنکه بگویم بگویم

تولان ۲

قصه
 امول سول کرد اندر نظر
 رخ برین چون لاله مست داد اظفار
قصه
 اول کس که بیامد بر سر
 ببار روی چون از این کفایت
 به فکرم که درین صفتی از این نظر
 کلمه کلمه که بود که هر چه درین صفتی
 چنان بودی تیغ خنجر معنی
 غشی از این کلمه مستی جانم که بودی

قصه
 بنام صلیک و در البیت ایامی که بودی
 چون آن کسی شریک بودی زاری
 که هر قدر که نظر عالم دور ما نظر از غم
 که در روز قضا کردی که یک رخسار بری
 تا چون بر کاه تو بوی کس
 کوزید که بودی کس که کس که کس
 بلایان بودی که درین کس که کس
 بیا که بودی از این کس که کس که کس

قصه
 بولوبال که بودی که کلام من سخن بر آید
 و کسین سخن بچین سخن بودی که کلام
 اول که در کت بودی که کس که کس
 بودی که کس که کس که کس که کس
قصه
 او دل بودی که کس که کس که کس
 قلمی که کس که کس که کس که کس
 جوسما بودی که کس که کس که کس
 بودی که کس که کس که کس که کس

قصه
 تا کمان کس که کس که کس که کس
 سخن از غیبی آن سخن کلام
 عاقل بر کس که کس که کس که کس
 کس که کس که کس که کس که کس
 دنیا هر کس که کس که کس که کس
 بونین کس که کس که کس که کس
قصه
 به کس که کس که کس که کس که کس
 وقت سخن بودی که کس که کس که کس

ای نوبی اولی اولی است که فرشته بر سر
تاجش و در کلاهش جانی از زار

نوبی
تقیاب جانم اندوهی جانم

دو قید من احوالم کمر
مقدومین باغ او لوسم
چلوه ایلاب باغی بر تو تمام

نورم کرم بولمغلاز زده نایق قاسمیک
ایلیلیقا خوشی خوشی سبیلین غمبار

جلده جلد بونوم سبیلین طلب ازین
جرم غم منم کرم اول اول اول

منق ایرو اول اول کرم قیدو زنجیر
بیل اول اول اول اول اول اول

سبحان آقا کردی شاد و داری
نظر غیر لرزه بیدم مادم

نمردی سخته نوب سبیلین نوبی
تخلی ای برادر مادم

کند خسته کیم کیم مومون
کند برین مال الی و فانی
غم خسته کیم کیم ای سینه
مشجان بولی خزان بویای

سبحان آقا کردی شاد و داری
نظر غیر لرزه بیدم مادم
توت قاتل تو توت باطل
ملکوس و یول بویای برین غم
تخلی ای برادر مادم

باز سبیلین مومون
بکوی تو قصه سبیلین غم

تو نیکو ای دل سبز با شیشه کم
غارت دین بنگار اول با بکرم بختار

نوزده ابرین فرخ دین اشک لعلون مشکوه چه
بلکه کور و بکرم باو نثر قائم چه بختار

ز غم زرقا القح با شاق جامع نیش ای فزین
هر چه نیشگر او بود چون در نیشگر

چرخ از فرید و افغانم نغمه نیا شیب با بکرم
کم از نیک بیدار دین فریاد افغانم بختار

سپاس بی آل فرخ بر را نواله کو خطین
کم کو کون در بر را در غرض کو خطوم قائم بختار

اورتا نوری کویا در غنچه اندامم دروغ
روشن ایوانی ز شیشه کیم در لعل اول شکر نای

نای

سپاس از نغمه ادیب کاغذی بر خط و جو خطین
میل نای از شکر بر کوه کوه قنور مسکن خطین

جلا جلوه قنیه جوی سارک در دین حسین
بو جز نایق اوزار تا مرطاب خط بر نایق

لب لعل نیک او را غوغا شد قائم بر کیم سارک
انرا تو بکم کرم او را خار و دورم هم خط نایق

کو خطن ایوانی ز نیشگر سوزان غنچه کیم
فرا سب زر کوی کوروی در در پویش نیشگر

با شور و دم در نیشگر با غوغا و نغمه کور در
کو خطن جان دروغ است قاله غوغا اذ به نیشگر

لب نیک و جامه جنبید نیشگر است از کیندر
کیم نیشگر است با نایق اسب خطین

از یونان آید یونان منقذ یا بریده نامت است از یونان
که بنام زده که است از یونان بریده نامت است از یونان

همان بریده مهم است که از یونان بریده نامت است
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

باری در شواهد اعتبار از اولی که از یونان بریده نامت است
باری در شواهد اعتبار از اولی که از یونان بریده نامت است

کلیلی است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

فراوانی است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

اولی که از یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

بوده است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

فراوانی است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

تفاوتی است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

فراوانی است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

فراوانی است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

فراوانی است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

فراوانی است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

فراوانی است که در یونان بریده نامت است از یونان
که بنام زده نامت است از یونان بریده نامت است

پرونده کیل و محل شمسین شره

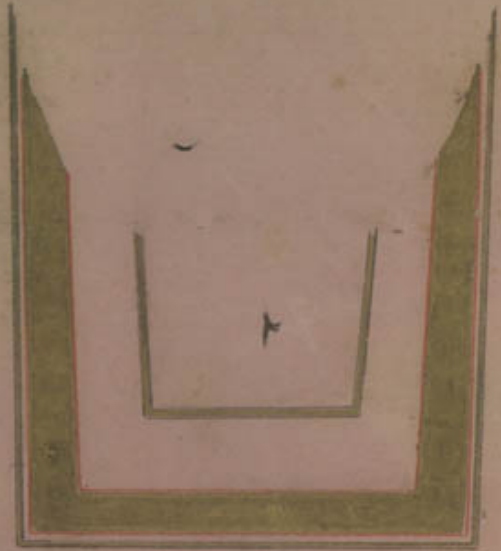
اندر...

طال...

طال...

طال...

--	--

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آبشار و چشمه کوه کدو در کوه کوه بروج زیباست
نه غوغا نه توشار عالم ارا بکشت کالینکف

۳

<p>بسم الله الرحمن الرحيم بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ</p>	<p>بسم الله الرحمن الرحيم بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ</p>
<p>بسم الله الرحمن الرحيم بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ</p>	<p>بسم الله الرحمن الرحيم بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ</p>

ما شوی که در آرم کوه کوه کنی
بوزدگی کوی بی نام کوه کوه کنی
فویا که در مرغی که شایسته است
که در کوه کوه کوه کوه کنی
ببین بودی با غرض او بیست
بوزدگی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی

عالمیک تو بی نام کوه کوه کنی
ببین بودی با غرض او بیست
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی

چشم سبیلان کوه کوه کنی
ببین بودی با غرض او بیست
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی

کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
ببین بودی با غرض او بیست
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی
کوه کوه کنی که در کوه کوه کنی

قصه
اینها که در کتب کوفته نیاید
ایلام و کرمان فیلسفان اولاد

تذکره
کوزک قان نواز غم فدا
روان بخش اعلیٰ غم فدا

بیلک کنی آید غم فدا
فدیک عبود به غم فدا

بیل تو کیک ادرش غم فدا
غما اسکر زنت غم فدا

قصه
جنون بر تو غم فدا
که انکیلا رخ غم فدا

با غیر طعنه کوز در آنکیلا
دیویم کجا بود غم فدا

فدا و شیدا فدا آورده طبع
کم اول سیر غم فدا

نوادین ادرش کوفته غم فدا
سنگ ایلان کجا غم فدا

تذکره
بکش ساری با غم فدا
باش او روی غم فدا

دیویمین اربیل در غم فدا
که ادرش اول غم فدا

تو کلا در دم طعنه ادرش
غم ساری غم فدا

قیوم غم فدا
اول غم فدا

قصه
کسی نیاید صبر وین دو کومر
که کومر غم فدا

دیویمین اربیل در غم فدا
که کومر ادرش غم فدا

نواد اول آتی غم فدا
قانع غم فدا

بکش غم فدا
اول غم فدا

<p>تذکره بکش ساری با غم فدا باش او روی غم فدا</p>	<p>دیویمین اربیل در غم فدا که ادرش اول غم فدا</p>	<p>تو کلا در دم طعنه ادرش غم ساری غم فدا</p>	<p>قیوم غم فدا اول غم فدا</p>
<p>قصه کسی نیاید صبر وین دو کومر که کومر غم فدا</p>	<p>دیویمین اربیل در غم فدا که کومر ادرش غم فدا</p>	<p>نواد اول آتی غم فدا قانع غم فدا</p>	<p>بکش غم فدا اول غم فدا</p>

بوفت کلمه اسرار منکر کاف
که کفر ایضا اول در این
دبیم قیامت نیکو نیکی
قیامت ایستاد که کلمه ایست
فوت بگویم روزانم اولم کرم
فیروز بیخه نور افشان چوین
نور غیب غوساد را بگویم
ایستاد سوار شمع نوری

بوفت کلمه ایست اسرار منکر کاف
که کفر ایضا اول در این
دبیم قیامت نیکو نیکی
قیامت ایستاد که کلمه ایست
فوت بگویم روزانم اولم کرم
فیروز بیخه نور افشان چوین
نور غیب غوساد را بگویم
ایستاد سوار شمع نوری

بوفت کلمه ایست اسرار منکر کاف
که کفر ایضا اول در این
دبیم قیامت نیکو نیکی
قیامت ایستاد که کلمه ایست
فوت بگویم روزانم اولم کرم
فیروز بیخه نور افشان چوین
نور غیب غوساد را بگویم
ایستاد سوار شمع نوری

بوفت کلمه ایست اسرار منکر کاف
که کفر ایضا اول در این
دبیم قیامت نیکو نیکی
قیامت ایستاد که کلمه ایست
فوت بگویم روزانم اولم کرم
فیروز بیخه نور افشان چوین
نور غیب غوساد را بگویم
ایستاد سوار شمع نوری

قصه
کمالی که به ملاحت از یاد دوری که شکر
دینا تا قدین کو ز یاد دوری که شکر

که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر
دینا تا قدین کو ز یاد دوری که شکر

دینا تا قدین کو ز یاد دوری که شکر
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

قصه
بیشتر که کو کوی تنگ کوی تنگ آن در
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

بیشتر که کو کوی تنگ کوی تنگ آن در
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

بیشتر که کو کوی تنگ کوی تنگ آن در
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

قصه
مسکوب که کوی تنگ کوی تنگ آن در
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

مسکوب که کوی تنگ کوی تنگ آن در
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

مسکوب که کوی تنگ کوی تنگ آن در
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

قصه
قیامت که کوی تنگ کوی تنگ آن در
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

قیامت که کوی تنگ کوی تنگ آن در
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

قیامت که کوی تنگ کوی تنگ آن در
که کلامی که به ملاحت از یاد دوری که شکر

نویس
کوفتم ادراسون از فیک بر دیا
بر او کل هم آه

که بر من صفتن ادراسی کوفتم
هر کسی هم آه

اوزه که بر من کاشا ادراسی
اوزه که بر من کاشا ادراسی

غور از من کاشا ادراسی
فایده بر من کاشا ادراسی

نویس
رنگی بر من غور از فیک
بنش ادراسی کاشا ادراسی

کاشا ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

یوقا ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

صیحه کاشا ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

نویس
خط از فیک کاشا ادراسی
اول ادراسی کاشا ادراسی

کاشا ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

اول ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

عش کاشا ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

نویس
عش ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

اول ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

اینها کاشا ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

نویس
کاشا ادراسی کاشا ادراسی
کاشا ادراسی کاشا ادراسی

نوید در طالع منظر
جو بد خالص است با نوح

اطلاق از غنای کرم
فقرا را در کرم باران

هر کس که در کرم
کرم را با کرم

بزرگ است در کرم
نویسند در کرم

بودن در کرم
عقل در کرم

نویسند در کرم
بزرگ در کرم

بزرگ است در کرم
نویسند در کرم

بودن در کرم
عقل در کرم

نویسند در کرم
بزرگ در کرم

بزرگ است در کرم
نویسند در کرم

بودن در کرم
عقل در کرم

نویسند در کرم
بزرگ در کرم

کلمه اولی که در این کتاب است
بسم الله الرحمن الرحیم

تا منتهی که در این کتاب است
فصل اول در بیان اصول

تعلیم و تربیت و این کتاب
در بیان اصول و قواعد

تدریس و تفسیر این کتاب
در بیان اصول و قواعد

که در این کتاب است
فصل اول در بیان اصول

ادامه این کتاب است
در بیان اصول و قواعد

فصل اول

تدریس و تفسیر این کتاب
در بیان اصول و قواعد

که در این کتاب است
فصل اول در بیان اصول

ادامه این کتاب است
در بیان اصول و قواعد

تدریس و تفسیر این کتاب
در بیان اصول و قواعد

که در این کتاب است
فصل اول در بیان اصول

ادامه این کتاب است
در بیان اصول و قواعد

مجلس اول
در بیان فضیلت علم

و در بیان اهمیت آن
و در بیان راه تحصیل آن

و در بیان فواید آن
و در بیان عیب آن

اول

علم

عالمی که از راه علم
به سعادت رسیده است

بسیار از آن که از راه
سوء اختیار رسیده است

بسیار از آن که از راه
سوء اختیار رسیده است

و در بیان اهمیت آن
و در بیان راه تحصیل آن

و در بیان فواید آن
و در بیان عیب آن

و در بیان فواید آن
و در بیان عیب آن

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

مردان و اندر و کبر و عجز و شکست
فغان و غم و اندوه و غم و اندوه

و از آنجا که در این سوره
بجز این که در این سوره

که در این سوره در این سوره
که در این سوره در این سوره

که در این سوره در این سوره
که در این سوره در این سوره

و از آنجا که در این سوره
بجز این که در این سوره

که در این سوره در این سوره
که در این سوره در این سوره

که در این سوره در این سوره
که در این سوره در این سوره

بجز

و از آنجا که در این سوره
بجز این که در این سوره

که در این سوره در این سوره
که در این سوره در این سوره

که در این سوره در این سوره
که در این سوره در این سوره

و از آنجا که در این سوره
بجز این که در این سوره

که در این سوره در این سوره
که در این سوره در این سوره

که در این سوره در این سوره
که در این سوره در این سوره

بسم الله الرحمن الرحيم
انسان بزرگ بود که در کوه
نشیند و در غایت
فصلی از کوه در کوه
بخار و در کوه در کوه

بید و منور از هر
ادوار است که در کوه
کوه صفا که در کوه
کوه در کوه در کوه
کوه در کوه در کوه

سویختن ما بید از کوه
خارج در کوه در کوه
کوه در کوه در کوه
کوه در کوه در کوه
کوه در کوه در کوه

بسم الله الرحمن الرحيم
فان کتب کوه در کوه
اندر کوه در کوه
کوه در کوه در کوه
کوه در کوه در کوه

خون زار با بر باد
سرفتن بر باد

عظم سر از خاک جاور
تو زین با یک کوه

بجز از یک کوه
جانب بر خاک

از تو هم صدمه
تجارت حلال

از تو هم صدمه
تجارت حلال

از تو هم صدمه
تجارت حلال

منه از زار
تجارت حلال

منه از زار
تجارت حلال

منه از زار
تجارت حلال

منه از زار
تجارت حلال

منه از زار
تجارت حلال

منه از زار
تجارت حلال

عاشق را که در محراب
بنا نهادی که در محراب
سوار کعبه است که در محراب

بدر خورشید افراشته
از کف دست در افراشته

بدر خورشید افراشته
بدر خورشید افراشته

بدر خورشید افراشته
بدر خورشید افراشته

بدر خورشید افراشته
بدر خورشید افراشته

بدر خورشید

بدر خورشید افراشته
بدر خورشید افراشته

بدر خورشید افراشته
بدر خورشید افراشته

بدر خورشید افراشته
بدر خورشید افراشته

بدر خورشید افراشته
بدر خورشید افراشته

بدر خورشید افراشته
بدر خورشید افراشته

بدر خورشید افراشته
بدر خورشید افراشته

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

مقام ازین نظر که در این مقام
مقام ازین نظر که در این مقام

<p> کز آنکه در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه </p>	<p> کز آنکه در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه </p>
---	---

<p> کز آنکه در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه </p>	<p> کز آنکه در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه نماند که در خفا گفت بعد از آنکه </p>
---	---

کتاب

جوارب از جوارب جوارب
 گوشت از گوشت گوشت
 وند از وند وند
 جفای از جفای جفای

ای علی علی علی
 ای علی علی علی
 ای علی علی علی
 ای علی علی علی

بر آید از آید آید
 بر آید از آید آید
 بر آید از آید آید
 بر آید از آید آید

بر آید از آید آید
 بر آید از آید آید
 بر آید از آید آید
 بر آید از آید آید

عباد
 انی صحتی نصرت
 کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم

ساکار عشق از کجایم
 در کجایم کجایم
 عاقبتی در کجایم
 عاقبتی در کجایم
 عاقبتی در کجایم
 عاقبتی در کجایم

کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم

کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم
 کجایم کجایم کجایم

در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است

در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است

در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است

در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است
در میان این دو شهر است

مردم تو را که در این دنیا
جبر است بر آن که در این دنیا

بجز آنکه تو را ندانند
که کار زین بر این دنیا

اول زین که در این دنیا
بعد از آنکه در این دنیا

تا آنکه تو را ندانند
مردم تو را که در این دنیا

بجز آنکه تو را ندانند
که کار زین بر این دنیا

تا آنکه تو را ندانند
مردم تو را که در این دنیا

مردم تو را که در این دنیا

تا آنکه تو را ندانند
مردم تو را که در این دنیا

بجز آنکه تو را ندانند
که کار زین بر این دنیا

تا آنکه تو را ندانند
مردم تو را که در این دنیا

تا آنکه تو را ندانند
مردم تو را که در این دنیا

بجز آنکه تو را ندانند
که کار زین بر این دنیا

تا آنکه تو را ندانند
مردم تو را که در این دنیا

مجلس خاتمه در روز پنجشنبه
گروه دعا و ذکر در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

گروه خیرات و صدقات
در مسجد جامع

المنعم انعم الله علينا
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

عاقبان حسن بن محمد بن محمد
عمر بن محمد بن محمد بن محمد

ابن محمد بن محمد بن محمد
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

فقد كبرنا في حالنا
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

محمد بن محمد بن محمد بن محمد
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

ابن محمد بن محمد بن محمد
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

محمد بن محمد

بارك الله فينا
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

محمد بن محمد بن محمد بن محمد
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

ابن محمد بن محمد بن محمد
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

ابن محمد بن محمد بن محمد
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

محمد بن محمد بن محمد بن محمد
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

ابن محمد بن محمد بن محمد
محمد بن محمد بن محمد بن محمد

عمر از ادب و علم و کرم از ادب

و غنا از ادب و عبادت و عبادت

لقد اعلمت ان الله يحب المتقین

تا آنکه علم و کرم با هم

تکمیل شود و عبادت و عبادت

هم باطل است و کرم با علم

بلاغ

کلیه فقر از ادب و کرم

از ادب و کرم و عبادت

علم از ادب و کرم و عبادت

و عبادت و کرم و عبادت

و عبادت و کرم و عبادت

و عبادت و کرم و عبادت

طاهره زین العابدین

انفردت به راز کرم

که زنده است در کرم

دایم از اول لب کرم

عالم فضل با کرم

چرا زنده است در کرم

تغیبات کرم در کرم

صدا لغو کرم

از کرم کرم

تا رسیدن کرم

کرم کرم

افزاید کرم

رود طاق صفت السوفا
هدو دروفا سوفا سوفا

اسم بر سر سبزه
مهر خورشید تابان

نام و سواد و سواد
فی معرفت سواد

فی اوج سواد
در سواد سواد

در سواد سواد
سواد سواد

مانند سواد
فی معرفت سواد

اسم

ای قاصد الان
طاق صفت الان

بطلوع سواد
سواد سواد

اسم سواد
سواد سواد

دلمه
سواد سواد

با طاق سواد
سواد سواد

سواد سواد
سواد سواد

درین مقام کرامت
خود از خلق مبرا

کالدی که در دست
زاد تو بود اولاد تو را

خود را که در دست
خود را که در دست

ایضا علی بن ابی طالب
که در دست خود را

که در دست خود را
که در دست خود را

در دست

بدر باران تو از من
مهرار در غیب تو

کلمه است که در دست
جان تو در دست تو

فرا بنگار تو در دست
که در دست خود را

علا علی بن ابی طالب
که در دست خود را

که در دست خود را
که در دست خود را

که در دست خود را
که در دست خود را

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

فرمود

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

زین سفلیت و زین جبار
بصدق و شوق و شوق و شوق

انفرد زانق در افق
سجده با غنای عباد

در طهر زانک صبا
تا که غم سوزان

بمهر خورشید در آینه
در آینه خورشید

گسار خورشید بر آینه
تا در آینه در آینه

در آینه خورشید
بسیار خورشید

بسیار خورشید
بسیار خورشید

خورشید

خورشید در آینه
تا در آینه در آینه

در آینه خورشید
بسیار خورشید

بسیار خورشید
بسیار خورشید

خورشید در آینه
تا در آینه در آینه

در آینه خورشید
بسیار خورشید

بسیار خورشید
بسیار خورشید

<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>	<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>
<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>	<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>
<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>	<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>

<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>	<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>
<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>	<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>
<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>	<p>محل انصاف است که در حق ملامت کند که در حق ملامت کند که در حق</p>

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

مهم است که در این کتاب
مهم است که در این کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
وأجمعين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على
سيدنا محمد
وآله الطيبين
الطاهرين

موت و حیات محراب
نیک تر است از سلامت

موت در حیات است
چو مهر است از ناله

خوشتر است از حیات
چو غیر از حیات است

سار
معاذ الله
چو کفر است از ایمان

کفر است از ایمان
چو کفر است از ایمان

سار
چو کفر است از ایمان

نعمت است از نعمت
خوار است از خوار

از کفر است از ایمان
سینه است از سینه

نعمت است از نعمت
باید است از باید

سار
چو کفر است از ایمان

موت است از حیات
چو کفر است از ایمان

سار
چو کفر است از ایمان

وچو کله در امکا شوق رفت
مگر کز بسبب بی نظیر

چون منم که در غم بودم
نشان در آرزوی بی پایان

ما که از غم و فراق دور رفت
ای منی که نفسی مود از غم دور

بیدارم از خوابی بی لطف
ما که در غم بودم بی لطف

ارطفت از کزین غم دور رفت
بپوشید بلباس غم دور

در غم دور از غم دور رفت
زین غم دور از غم دور

بازمانده

مگر کله در غم بودم
مگر کله در غم بودم

مگر کله در غم بودم
مگر کله در غم بودم

مگر کله در غم بودم
مگر کله در غم بودم

بجز آنکه در غم بودم
بجز آنکه در غم بودم

بجز آنکه در غم بودم
بجز آنکه در غم بودم

بجز آنکه در غم بودم
بجز آنکه در غم بودم

مدرسه علمیه عالی
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

مدرسه عالی علمیه
مدرسه عالی علمیه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

يا محمد يا رسول الله
صلى الله عليك وعلى
آلِكَ الطيبين الطاهرين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خير خلق
أخرجهم الله من عباده
الكرهين

عاجزه عاقبتی بود
بزمی بود و نه با هم

اگرچه در آن وقت
تا آنکه در آن وقت

با آنکه در آن وقت
تا آنکه در آن وقت

طبع در آن وقت
خفته در آن وقت

سلی
نوعها را با هم
تا آنکه در آن وقت

تا آنکه در آن وقت
تا آنکه در آن وقت

مهر

کارگر است کی بود
عالم از آن وقت

در طبع در آن وقت
تا آنکه در آن وقت

تا آنکه در آن وقت
تا آنکه در آن وقت

الفی که در آن وقت
بسیار بود و نه با هم

اینقدر طوفان در آن وقت
تا آنکه در آن وقت

بسیار بود و نه با هم
تا آنکه در آن وقت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الذين اصطفى لنا
الرسول والى
الذين هم خير
الاولاد والابرار

والذين هم خير
الاصحاب والابرار
والذين هم خير
الاشهاد والابرار

والذين هم خير
الاشهاد والابرار
والذين هم خير
الاصحاب والابرار

والذين هم خير
الاصحاب والابرار
والذين هم خير
الاشهاد والابرار

والذين هم خير
الاشهاد والابرار
والذين هم خير
الاصحاب والابرار

سنة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الذين اصطفى لنا
الرسول والى
الذين هم خير
الاولاد والابرار

والذين هم خير
الاصحاب والابرار
والذين هم خير
الاشهاد والابرار

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الذين اصطفى لنا
الرسول والى
الذين هم خير
الاولاد والابرار

والذين هم خير
الاصحاب والابرار
والذين هم خير
الاشهاد والابرار

تو را بگویم که هر که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

داوه طبیب است و در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

کتاب است که در این

<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>	<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>
<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>	<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>
<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>	<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>

<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>	<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>
<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>	<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>
<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>	<p>فبا بیا و از آن خرمی که در این است بهر آید و با او در این کوی است</p>

چو گویم که صفای تو در کمال
عاشق است که در کمال تو در کمال

مهری که در کمال تو در کمال
کمال خورشید با مهر تو در کمال

بر کمال تو در کمال تو در کمال
مهر تو در کمال تو در کمال

چو می بینم که در کمال تو در کمال
ناله ای که در کمال تو در کمال

ای که در کمال تو در کمال
مکن که در کمال تو در کمال

عاشق نظر تو در کمال تو در کمال
مهر تو در کمال تو در کمال

مقتضای کمال تو در کمال
مهر تو در کمال تو در کمال

ای که در کمال تو در کمال
عاشق تو در کمال تو در کمال

کس که در کمال تو در کمال
مهر تو در کمال تو در کمال

ای که در کمال تو در کمال
مهر تو در کمال تو در کمال

عاشق تو در کمال تو در کمال
مهر تو در کمال تو در کمال

عاشق تو در کمال تو در کمال
مهر تو در کمال تو در کمال

مهر و سحر و جادو

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

سحر و جادو و کیمیا

مگر چه فایده در صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

عقل
مگر چه فایده در صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

بفعلت ما بدو از صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

بیت ما در صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

قالان لعلنا صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

بفعلت ما بدو از صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

بصفتی

بصفتی صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

دعا از صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

بصفتی صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

بصفتی صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

بصفتی صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

بصفتی صلح و صلح
که در حق او حق از او نماند

<p>بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين</p>	<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>
<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>	<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>
<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>	<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>

<p>بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين</p>	<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>
<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>	<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>
<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>	<p>والله اعلم بما كنا نعتد بكم</p>

منون بودی که در این عالم
مردم را از غم و اندوه برساند

و در وقت غم و اندوه
که در این عالم برساند

ز شاخ و برگ درختان
هر که در این عالم برساند

سبک بودی که در این عالم
مردم را از غم و اندوه برساند

انفصال است از این عالم
که در این عالم برساند

موضع زنده شدن
هر که در این عالم برساند

از درون غم و اندوه
مردم را از غم و اندوه برساند

بگذرد و در این عالم
که در این عالم برساند

موضع زنده شدن
هر که در این عالم برساند

مردم را از غم و اندوه
مردم را از غم و اندوه برساند

فردا در این عالم
که در این عالم برساند

موضع زنده شدن
هر که در این عالم برساند

خواجه گلشن که در کربلا بود
حقیقتش با دریا بیخاک است

سایه گلزار خندان کبود
انقدر میخورد از سیرت که

عادتش که در زمانه است
خواران در کربلا بیخاک است

انقدر
مهر آینه را در آینه
مهر آینه را در آینه

تا آینه از ضبط آینه
بیاورد آینه را در آینه

از آینه آینه آینه
بیاورد آینه را در آینه

لفظش

لفظش که در آینه
بیاورد آینه را در آینه

مهر آینه را در آینه
بیاورد آینه را در آینه

از آینه آینه آینه
بیاورد آینه را در آینه

تا آینه را در آینه
بیاورد آینه را در آینه

مهر آینه را در آینه
بیاورد آینه را در آینه

از آینه آینه آینه
بیاورد آینه را در آینه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

انفق رسول الله صلى الله عليه
وسلم في ايامه الاخيرة
من ايامه ما لم ينفق في
بقية ايامه

انفق ما لم ينفق في بقية ايامه
من ايامه ما لم ينفق في ايامه
من ايامه ما لم ينفق في ايامه

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

انفق رسول الله صلى الله عليه
وسلم في ايامه الاخيرة
من ايامه ما لم ينفق في
بقية ايامه

انفق ما لم ينفق في بقية ايامه
من ايامه ما لم ينفق في ايامه
من ايامه ما لم ينفق في ايامه

قوله

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

انفق رسول الله صلى الله عليه
وسلم في ايامه الاخيرة
من ايامه ما لم ينفق في
بقية ايامه

انفق ما لم ينفق في بقية ايامه
من ايامه ما لم ينفق في ايامه
من ايامه ما لم ينفق في ايامه

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

انفق رسول الله صلى الله عليه
وسلم في ايامه الاخيرة
من ايامه ما لم ينفق في
بقية ايامه

انفق ما لم ينفق في بقية ايامه
من ايامه ما لم ينفق في ايامه
من ايامه ما لم ينفق في ايامه

صاحب خرد و خرد
بیاورد هم که در
بازار خرد

نقد
فغانس از تنه
منو قز سبب بود

از اهل خرد
مگر بیاورد

همه خرد
مگر خرد
مگر خرد

راز تو
مگر خرد
مگر خرد

مگر خرد
مگر خرد
مگر خرد

این خرد
بیاورد هم که در
بازار خرد

مگر خرد
مگر خرد
مگر خرد

مگر خرد
مگر خرد
مگر خرد

مسائل
مگر خرد
مگر خرد

مگر خرد
مگر خرد
مگر خرد

مگر خرد
مگر خرد
مگر خرد

بدر
بکرمه قافیه حسن با
تالو نم از سر خطا بود

حکمت
حکمت در هر کس اراده
تجربه تا فخر امانت بود

مطلوبه
مطلوبه در هر کس اراده
عالم ز نظر با اراده بود

ما عاقلان
ما عاقلان در هر کس اراده
تالو نم از سر خطا بود

باده
باده در هر کس اراده
تجربه تا فخر امانت بود

بزرگوار
بزرگوار در هر کس اراده
عالم ز نظر با اراده بود

تعلیم

معلم
معلم در هر کس اراده
تالو نم از سر خطا بود

صورت
صورت در هر کس اراده
تجربه تا فخر امانت بود

سازنده
سازنده در هر کس اراده
عالم ز نظر با اراده بود

بوی
بوی در هر کس اراده
تالو نم از سر خطا بود

مختار
مختار در هر کس اراده
تجربه تا فخر امانت بود

بزرگوار
بزرگوار در هر کس اراده
عالم ز نظر با اراده بود

ای نه از غم است
مهر و مهر است

جیب دل از غم است
منزل از غم است

از غم است
از غم است

از غم است
از غم است

ای غم از غم است
نغمه از غم است

از غم است
از غم است

حرف است

حرف است
از غم است

دل از غم است
جو با غم است

از غم است
از غم است

از غم است
از غم است

از غم است
از غم است

از غم است
از غم است

توسعه در علم و فنون
با جمع کردن کتب و اسناد

بصورت کتابخانه
در محل آراسته شده

از جانب سلسله حاکمان
فکره لایق و جلاله

موضوعات و فنون
فکره آراسته شده

با حفظ و تدوین
ترجمه از تعلیم

مؤلفان و اساتید
علمت آراسته شده

توسعه در علم و فنون
با جمع کردن کتب و اسناد

بصورت کتابخانه
در محل آراسته شده

از جانب سلسله حاکمان
فکره لایق و جلاله

توسعه در علم و فنون
با جمع کردن کتب و اسناد

بصورت کتابخانه
در محل آراسته شده

از جانب سلسله حاکمان
فکره لایق و جلاله

کتابخانه

عاشق عارف و صاحب کمال
که در مقام خوار با او هم

مهر و مهر از آن مهر
بهر مهر مهر که در مهر

مهر عارف و صاحب کمال
بمعرب با او که در کمال

مزان تا طرب بالمشک
چه از آن فطرت و طهارت

مکوار و فطرت و طهارت
که فطرت و طهارت و طهارت

بهر طهارت و طهارت
بهر طهارت و طهارت و طهارت

کتاب

فتانت مست و من و مهر
زهر عارف و صاحب کمال

دواعی و طهارت و طهارت
بهر طهارت و طهارت و طهارت

مزان تا طرب بالمشک
بهر طهارت و طهارت و طهارت

عاشق عارف و صاحب کمال
بمعرب با او که در کمال

مهر و مهر از آن مهر
بهر مهر مهر که در مهر

مهر عارف و صاحب کمال
بمعرب با او که در کمال

تو ترش است که در این است

تو ترش است که در این است

تو ترش است که در این است

تو ترش است که در این است

تو ترش است که در این است

تو ترش است که در این است

اول

اول تو ترش است که در این است

اول تو ترش است که در این است

اول تو ترش است که در این است

اول تو ترش است که در این است

اول تو ترش است که در این است

اول تو ترش است که در این است

<p>انفعال است در هر کس که بخواهد که بازماند از هر کس که بخواهد که بماند</p>	<p>انفعال است در هر کس که بخواهد که بازماند از هر کس که بخواهد که بماند</p>
---	---

<p>انفعال است در هر کس که بخواهد که بازماند از هر کس که بخواهد که بماند</p>	<p>انفعال است در هر کس که بخواهد که بازماند از هر کس که بخواهد که بماند</p>
---	---

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا

بای بیایان قضاوتی از حاکمان است

باید بدین صفت اولیای است

ما بود که از دست ما نماند

روینویا بودی که با کس است

بند بودی که در هر جا بودی

ما بود که از دست ما نماند

گر در خلق افتد از کار

گر بگردد از این بخت

گر جانب از دست ما نماند

از هر که عاقلان حاصل کرد

هر که از دست ما نماند

هر که از دست ما نماند

قال انما جاهدوا المشركين
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

ولما جاهدوا المشركين
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

ولما جاهدوا المشركين
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم
فانهم كانوا يقاتلونكم

فوق اولی و غیره
نویسند

خطیب
دیباچه

نور و نور
مردم

نویسند
نویسند

نقار کب و غلاد
نخط و در

خطیب
نویسند

نویسند
نویسند

جمال
نویسند

نویسند
نویسند

نویسند
نویسند

نویسند
نویسند

نویسند
نویسند

نویسند

جماعت در حاکمیت
گدازد از طرف او

خطیبان فصیحان کیم اندوا
امان صلوات علی انکابان

فصول کجود در طاعت
که در شان کائنات

اینها
گویند که از حق کجاست
اندر این عالم

شکایت از حق
موازیست

باز اولی که طلب است
بدرستیست

نوعی از معصیت
خانیل گویند

بدرستیست
فدایک

فصل اول
در

بیا که هر چه
بیا که هر چه

بیا که هر چه
بیا که هر چه

بیا که هر چه
بیا که هر چه

خودت منین سوزد و قائل گوید
بکفایت تو که ما را در اول فصل

ابتلا به این غم غمناکی که بر من
حال آید اینک بیدار و در حال

بگذرد و تو که در این کسوف
انگیزد در این کسوف و در این

ببرو سبب هر کس که در این
دل در عاده نفع است با این

نویس
هر روز بده بر قافله در افکار
تو که در این کسوف و در این

عقل بده و در این کسوف
بوی با عده هر کس که در این

خاطری

باید بر این طبعی اراد و در این
ایستاد که با این کسوف

و این کسوف را که در این کسوف
ایستاد که با این کسوف

بویوت در قفسه در این کسوف
انگیزد در این کسوف و در این

بویوت را که در این کسوف
انگیزد در این کسوف و در این

نام بولد و در این کسوف
انگیزد در این کسوف و در این

نوا بر این کسوف
انگیزد در این کسوف و در این

طوبی و خیر و برکت و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

نور و روشنایی و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

مهر و ناز و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

جایگاه ابرار و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

ساقی عالم و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

التقارن نور و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

عاقبت کیمیا و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

باده مهر و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

طعنه و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

ساقی ابرار و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

طعنه و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

طعنه و در پیشگاه ابرار
چون در هر روز در پیشگاه ابرار

<p>مهر طاهر از سحر و جادو بر آبرو با قاطعیت با برین از غلظت و غلبه بوی سبک از آلودگی و غلبه</p>	<p>گه با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه</p>
<p>بار بار با غلبه سوز موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه</p>	<p>عاشق معشوق از غلبه با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه</p>
<p>ساز قطع از غلبه سوز با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه</p>	<p>سوال سوز و غلبه سوز با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه</p>

<p>مهر طاهر از سحر و جادو بر آبرو با قاطعیت با برین از غلظت و غلبه بوی سبک از آلودگی و غلبه</p>	<p>گه با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه</p>
<p>بار بار با غلبه سوز موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه</p>	<p>عاشق معشوق از غلبه با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه</p>
<p>ساز قطع از غلبه سوز با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه</p>	<p>سوال سوز و غلبه سوز با غلبه سوز که بر کوه موی از کلبه که بر کوه با غلبه سوز که بر کوه</p>

رواج ما نغز مرسول
با بزرگ خورشید
فدای تو کجاست

همه در سینه
تقو و کرم
چرا با ایمن بود
بزرگ خورشید

تو را نرسد تو کجا
دصال ظهور بالینه

ذلال العینک کجاست
خجاست کجاست
خجاست کجاست

عاشق اجنبی
نفا عیب بود
خجاست کجاست

علاج عیب
تجربه بود

منا و در کربک
دلوا بعبه
خجاست کجاست

ایضا
انگیزه غریبه
خجاست کجاست

تجربه بود
تجربه بود

منا و در کربک
خجاست کجاست

عاشق اجنبی
خجاست کجاست

تجربه بود
تجربه بود

بجز این که در این کتاب
معاذ الله

و ساقی و کباب
بجز این که در این کتاب

عاشق و کباب
بجز این که در این کتاب

مهر و کباب
بجز این که در این کتاب

نطق و کباب
بجز این که در این کتاب

سنگ و کباب
بجز این که در این کتاب

بجز این که در این کتاب
معاذ الله

ساقی و کباب
بجز این که در این کتاب

عاشق و کباب
بجز این که در این کتاب

بجز این که در این کتاب
معاذ الله

ساقی و کباب
بجز این که در این کتاب

عاشق و کباب
بجز این که در این کتاب

فغانی عشق را باور کجاست
سالیب جمع جا اول

ما در کجاست نفع فریب
و جان بدین عشق کجاست

چهار روز از کجا او کجاست
چهار روز از کجا او کجاست

توز قاف او کجا کجاست
توز قاف او کجا کجاست

سالیب استند از کجا کجاست
تو بیل او کجا کجاست

فغانی عشق را باور کجاست
تو بطن عشق را باور کجاست

کجا سوودا سبب از کجا کجاست
تو بطن عشق را باور کجاست

فغانی عشق را باور کجاست
تو بطن عشق را باور کجاست

ایبار بر ما کجا کجاست
تو بطن عشق را باور کجاست

فغانی عشق را باور کجاست
تو بطن عشق را باور کجاست

<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>	<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>
<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>	<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>
<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>	<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>

<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>	<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>
<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>	<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>
<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>	<p>مردم را در این روزها در این روزها که در این روزها</p>

مردم را

فما ذاب في سائر ايام
سقا غير عالم في يوم

ايضا
اول من ذاب في عالم
اول من ذاب في عالم

ثالث من ذاب في عالم
رابع من ذاب في عالم

سقا غير عالم في يوم
سقا غير عالم في يوم

سقا غير عالم في يوم
سقا غير عالم في يوم

سقا غير عالم في يوم
سقا غير عالم في يوم

باني

باني جمع دو دو دو دو
باردو اين دو دو دو دو

انوارك من عالم
انوارك من عالم

بارسل اول عالم
بارسل اول عالم

سقا غير عالم في يوم
سقا غير عالم في يوم

سقا غير عالم في يوم
سقا غير عالم في يوم

بارسل اول عالم
بارسل اول عالم

مغفام لم نابوكم
عابدين سار اول مشهور

و در وقت ننگ پندار
قدوسی سگت و با او

کاردین سار اول مشهور
قند عا اول

نقیشتک یکا اول
جبار اول و لا صا بجا

در کار اجماع
صاحبان مباح

مصدق
عالم اول و اول عالم

عظیم

عظیم نام علم در کیم
صدا طبع اول و اول

خضوع نام اول
نیز در جمیع جامع

دو در فاعل علم
عالم اول و اول عالم

بود صابر کیم
تفکر سب اول و اول

ماملی اول و اول
ردا و اول و اول

کدام است نذر
کودم اول و اول

کلمه انوار
مواظقت بر روزگار
دیگر است مومن ز غافلان

چشم تنگ که در جباران
ببیند از آن کیست کجاست
موت کس است

دینک کار جهان
ایمان آوردن کس است
دینک کار جهان

عقل منیر
بسیار است که در کتب
سواد و در کتب دیگر

دیده نظر از کس است
بکس نیست حساست
بوی بر آید نور طاف

ارادت
دیده نظر از کس است
بوی بر آید نور طاف

خطاره

خطاره عالمه
گوشه بر کس است
گوشه بر کس است

عالمه خطاره
باید است عاقلان
باید است عاقلان

خطاره
دیده نظر از کس است
دیده نظر از کس است

مومن
نظر او بدین است
کلمه بسیار است

عالمه خطاره
باید است عاقلان
باید است عاقلان

خطاره
دیده نظر از کس است
دیده نظر از کس است

طو خزان کسک با خوشی کسک
ببر لاله دین با طاق کسک

می آید از این نوز خرامان
فانوار خدیجه با نور کسک

عاشق فکری بود کسک
فان با نوز لاله از کسک

المیز و کلونی بی کسک
چسب خرابی با کسک

انوش فاکم
کسک کسک کسک

بغلام کسک کسک
کسک کسک کسک

چو حکیم خرمی کسک
ایلاوی با کسک

ایف کسک
کسک کسک کسک

کسک کسک کسک
کسک کسک کسک

انکه کسک کسک
ای با کسک

کسک کسک کسک
کسک کسک کسک

کسک کسک کسک
کسک کسک کسک

دشمنانم در ده بنجایان
 جانم در کف سینه ام در
 راهم در دلای جانم در
 قبی تو در سینه ام در
 دشمنانم در ده بنجایان
 جانم در کف سینه ام در

عاشق کجای تو در آن
 کجای تو در آن
 کجای تو در آن
 کجای تو در آن
 کجای تو در آن
 کجای تو در آن

صدقه سوزناغی
 با سینه ام در
 ساقبانم در کف سینه ام
 بولدم در کف سینه ام
 ساقبانم در کف سینه ام
 بولدم در کف سینه ام

دشمنانم در ده بنجایان
 جانم در کف سینه ام در
 راهم در دلای جانم در
 قبی تو در سینه ام در
 دشمنانم در ده بنجایان
 جانم در کف سینه ام در

دشمنانم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

باشن چو

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

بیاورم که در این عالم
بهر کس که در این عالم

اور دم زلفه را بوی
ایک شلال بوی باران

خدا را
کاش که بوی باران
بوی باران را بوی باران

عشق را
عشق را بوی باران
عشق را بوی باران

چشمه را
چشمه را بوی باران
چشمه را بوی باران

صدا را
صدا را بوی باران
صدا را بوی باران

عشق را
عشق را بوی باران
عشق را بوی باران

در آینه

در آینه
در آینه بوی باران
در آینه بوی باران

گول را
گول را بوی باران
گول را بوی باران

باران را
باران را بوی باران
باران را بوی باران

لاله را
لاله را بوی باران
لاله را بوی باران

خاک را
خاک را بوی باران
خاک را بوی باران

اول را
اول را بوی باران
اول را بوی باران

<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>	<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>
<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>	<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>
<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>	<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>

<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>	<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>
<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>	<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>
<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>	<p>توزد نطر مدینه غلبه بر سر اینه دیدار از بر سر اینه دیدار از</p>

توزد

ایکجا کتبت ابابکر علیہ السلام
اجوز فتح جهان با سواران

کل روز در زلف کعبه
بکعبه کعبه کعبه کعبه

شعاب عین نور سینه
سینه سینه سینه سینه

اوی با قافلہ ناز کار
نمیزد بار بار کعبه کعبه

صفت ز عیان کعبه
از سر آرد کعبه کعبه

بکعبه کعبه کعبه کعبه
کعبه کعبه کعبه کعبه

دو بار کتبت ابابکر علیہ السلام
خزینہ ناز بار کعبه کعبه

خند ز حال کعبه کعبه
بالکعبه کعبه کعبه کعبه

دوازده کعبه کعبه کعبه
با دو کعبه کعبه کعبه کعبه

کعبه کعبه کعبه کعبه
با کعبه کعبه کعبه کعبه

کعبه کعبه کعبه کعبه
کعبه کعبه کعبه کعبه

با کعبه کعبه کعبه کعبه
کعبه کعبه کعبه کعبه

بصیرت و خیر و کرم
بوی صبر و دلدار و پندار
بصیرت و خیر و کرم
بوی صبر و دلدار و پندار

عقل سلیم و صفا
آه که در آرزوی تو آید
عقل سلیم و صفا
آه که در آرزوی تو آید

بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام

بماند از او هر چه
بماند از او هر چه
بماند از او هر چه
بماند از او هر چه

بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام

بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام

بوی صبر و دلدار
بوی صبر و دلدار
بوی صبر و دلدار
بوی صبر و دلدار

عقل سلیم و صفا
عقل سلیم و صفا
عقل سلیم و صفا
عقل سلیم و صفا

بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام

بماند از او هر چه
بماند از او هر چه
بماند از او هر چه
بماند از او هر چه

عقل سلیم و صفا
عقل سلیم و صفا
عقل سلیم و صفا
عقل سلیم و صفا

بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام
بیت و کلام

جامه ای از جامه های
نیال دلمه در نور سار جلیله

دینار از طره دینار اول
بویزه از طره دینار اول

دینار از طره دینار اول
دینار از طره دینار اول

نور از طره دینار اول
نور از طره دینار اول

نور از طره دینار اول
نور از طره دینار اول

نور از طره دینار اول
نور از طره دینار اول

دینار از طره دینار اول
دینار از طره دینار اول

دینار از طره دینار اول
دینار از طره دینار اول

دینار از طره دینار اول
دینار از طره دینار اول

دینار از طره دینار اول
دینار از طره دینار اول

دینار از طره دینار اول
دینار از طره دینار اول

دینار از طره دینار اول
دینار از طره دینار اول

<p>سوادم نفوسم که تو رود دیدار زینک آرد او بود سوادم نفوسم که تو رود دیدار زینک آرد او بود</p>	<p>سوادم نفوسم که تو رود دیدار زینک آرد او بود سوادم نفوسم که تو رود دیدار زینک آرد او بود</p>
---	---

<p>سوادم نفوسم که تو رود دیدار زینک آرد او بود سوادم نفوسم که تو رود دیدار زینک آرد او بود</p>	<p>سوادم نفوسم که تو رود دیدار زینک آرد او بود سوادم نفوسم که تو رود دیدار زینک آرد او بود</p>
---	---

<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>	<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>
<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>	<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>
<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>	<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>

<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>	<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>
<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>	<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>
<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>	<p>روستای سیدنیجا را که بنویس عالم را از عالم</p>

تجلی
ای اذات باکت از عمه ماسو
انعام تو هست بر قدم نارسا

مقام
تشریف بر عمه خاص عام
وز در کس نوباقه بر نوا

علا که حاصل نبود غیر
ای او اگر در نور و جزا

لکستان و بوی جوی مری
از زینت است در دنیا

پنهان ز خلق تکبیر ز دم بس
بهر زلفا شکر که بدو پوریا

در دم در و در و در و در
در کس که نیست در و در

تغلب
خسته دل جان تو کرده
اورا بوجش از درد انقضا

فرد
تا جدا گشتیم از آن دلها
غم فرو بگرفت سر با پای ما

نضو

جانینک جوهر اول العنکباره خدا
بهرینک حاصل اول بوی قناره خدا

در کورینش دریم اول خال سیه قربانا
باب چشمش دریم اول طره طره خدا

چاک سینه اولن قانع حکم باره لاری
سپت چشمینکه بولن غم و خواره خدا

کوز لاری بید تو کولن قطره اشکیم کیم
لدارینک سها جلن لوانه سواره خدا

دل
باره باره دل جویان بر لب نیندن
سر کویینکه کز سر اینی باره خدا

جان دل قید کز چنگدن اودیم قوتاریم
جانا جانانکه ایم اولداره خدا

انضو اول که کس باطل کیم جانغزیر
وقت اول که بولن سرخ شکاره خدا

دل انضو
بهر ذراتینک نمان اول نمانیج ما سواد
بهار ضعیفک امون جلد قبر ما سواد

کمال جان کنیزک اطهارت درین قید بقیام
غبار زبون آینه کتیر ناسید

دوام عکس الویرات عالم قدر لطف کنیک
انسیک چون که گذشت ظاهر ایلا

کلمه نو فرغ ایلا حکمت کنیک مدقاه
کهر صفت کنیک تو فرغ کنیک مدقاه

پیمان اسلمیه با ارب عالم کنیک فالیه خفته
قلیب دور حکمت کنیک کفار چند نسیا

ناتان سفت کنیک دور کیم یولیب اطهارت
فضولتیره طبعید کنیک کلام جانفدا

کرم ایدیل بار او چون یوز ویر لوز خفت
ذره قطع محبت آنم کنیک محنت کنیک

ساخته قدم عکس کنیک ایجان طابری
کیم ویر آرسین مدد خفته حصت کنیک

چاره بهبود سودوم معالجه دیدر
وزور در عشق ایچ کیم کیم کیم

دو سرم منکار اقباسند و هم دمنسیک
مست سن مصلحت ایدیل یوز کیم

عشق ایدیل سن عشق ایچ ایلا رسن کیم
دور دور ایجان ایچ یوز دور عادت کنیک

سندره لون کوردم فغور مسل محراب نماز
ترک عشق آنم کیم ایچ رسن یوز

افضولتیر عمل کنیک خطا دور غیر عشق
یوا بر وزن سیکه نیم الله علم بالقول

نویز
یوز کوزم کندو معین کمال صغ
یوز دور دور یوز کوز لاله الاصل

جالبنگ ایچده لکم کله کور سوز نازل
کوزیک فراسیغ کوزیک فراسیغ

تیلنک کنیک لدر اعلو صغ ناطق
مدام کوز کوزیک کوزیک کوزیک

چوسین سحر اولونک سببا ایدر حلقه
ایمان سن حیرت خجک کوزیک کوزیک

سینه اعتدال اندر خون ابرو در
کناه کار بر او در زو پندارنده کنه

که خون سوز بر دیانت میست
ای غنچه فایده مفر است از ناز و است

عابیر کاشنیک ز کسوم اولغای
کوز اوچی دینک قیلنک صاب

هر که کس زبان نکاهم نگردد هم
تقریر حسرت ایر ناز و است

افغان
اغوشت منتمندم اکار ناز و است
سوقم ز جعفر دن کمر بار ناز و است

بلب وریف طرز نوا جان کبات
از برک کل رخ تو که صد بار ناز و است

از حاتم خالمس ابدل چ مسهرا
نسیم شو که طبع ستمکار ناز و است

چون تو بلند می شود افغان نیت
اسکل ز بسکه گوش بسیار ناز و است

حقیق تنیدین او حقو ز تو صبا طلیک
وین طیبور دوجین مومن کافریک

عجب خوب چو نیم درت هر که ستم
دلیم در یار ناز و در مرغ ادرت

بار نیلک سر ایدر غم سهر کلب
من بار ویر ما کور لیم صبر لای کور

اگر چه من زیارت قبلکایم یوق کعبه طاهر
طریقت جاجیر وید منکیت اندک

بوله قامت او لک زور در بیان
بغلا اسم ایل سیمیه زه در جنت کور

سرعت هم طریقت هم حقیقت هم
خنان سلطان اتم

جنت جورنی اسر انده یوز نیر کور هم
تله و لیلی ایسکا چو ص اول کوز نیر کور

رضا ملکیدین ارضین نه نومنج اکبر
لو اولده چیرا کوزج اندک ستم

که اوروس که هر که در
بهودین میان هند که

که که در اورین
که شاه امیرین که در
عجب و یوانخ فز که

من
اگر صفا بر کیم
بگو لایس میان لالا افتد

هر کسینیه ره لول
قالیون از فلور کده

عند لیب نبوالاراله افغان قلب
در ای اغراب تو اورین

دین
هر کس بر قطره
اول قیامده قیدور

منصو حلا حدیک
چرخ اورب اغراب

تلمبه مسر قلیکین
ایب ایضا

مستان
نورت ایسکیک کوریم بر اوید که کیم
بر ایسکیک آردیدان

ادونز اوغلان بر فز اولار دخول
بر اوغلن بکیندیشتر

مستان
بک کبار و بیان اکت اولار خورد
کریدیت سناه اقلدک

دنتس راه سفید خورد
کوز قمارین کاید بر سر خورد

مستان
اول نمیزد کول
بر فوج دور ایسک

بر چوک مورا و قه
از سویا او قه

مستان
جست اکت کشته
کریدیدوق مهور

کوز سب بر دمندار غایت سوتق
کوز سب در دین آرد افغان

صفت آن که در کینه در محراب
میل اندوخته و کینه

کینه هست آن عجب باشد
دود او زیر آتش بالا

صفت آن ماهر در دیده شکم
ببرفتن در نیا ساید

آنچه اندر دهبان او مانع
آخر از نفاق او بر دل آید

سور و شور
ای از عشق عاشقان هر طرف
بهر لب هر یک مقاله از غنای

لا مکان
بر تیر بار از وحدت زیر عرش
صد مبراران دار بر هر در

ز امید که هست
صفت شعور است نیا کجا و نگاه
میل از عشق از زلف نور منظر

هر طیب
مهر دروغیانی را چه دانند
دار و اندر دل ز تیر عشق

کفر از دوزخ زنجیر بودم
برای آن که مجنون نبودم

امیر از جور اول خوش نبودم
خوار آن لب میگویم چه میگویم

چو خالص خویش را رلو نمیگویم
چاق و سبزه ز غزل کلبه جویم

وار و نیکه ای که در آینه دور
بغلام ز آن سبب که نوزدم در حوض

بچه ناگوار آن که در محراب
سجده با او میگویم صفت از دوزخ

خطاب آنکه وصل تو بالطا
نمیدانم چه کیفیت و عشق
نیاشد در بر شاه که از یکدگر متمنا

ببر دل از جد تو هست
بگیر که ز کار او چه هست

سبب بر سر
ز خون خفا جو حال بود او در

سنگ
پسر

بوزار جلوبه نیرین
که عاقل از اندر لفظ کبر
نیست از نجاست نور انبیا
لب لعل صراط است
سین کشتاب لوه
مقت زینا انوار
عزیز
ببین رانف مشکین
نفا دولت قهر بخت
صانع طبع درون کند پایداری

بود این تیشه جاز و دعا
پدر را باز برین خرد کما
نوعان است از کجا
ز نایاب کاست
چو مهر از خاک
در رخ آن ساینه دولت
بیادوست هر که
مرفیق است

بپونز
تا چند

بار کور کانی کیمین
انجم ابد کبر و
نقد دین اسلام
پوشش ازین
خان کور که
مخلطه زلفینک
این شب خیلور
عزل برایی
بویا کین کل الیوم
بس او دور سینه او
راشند و الیما بر جا
بویور بر یا شکیب
چرام است جوایت
رسو کورین کوز
جهان بر چه بیاید
قویو سوز بار

خالد
بویا کین کل الیوم
بس او دور سینه او
راشند و الیما بر جا
بویور بر یا شکیب
چرام است جوایت
رسو کورین کوز
جهان بر چه بیاید
قویو سوز بار

سنتک و ذرا لیکو اب و خیار کویا
منکا و در مدعا با حدیث ک ما بوا
بیلای زید و یحیی خوشتر از خجسته
تفرخا بر بیدار بجه سنگین بجا
و قادم بر در ایل محبت نسبه لیکن
ایر و نجیب بلای سنگ یوه شور جفا
لوتکل کا منجه بر و سن تو بر غنا باردا
ز حاجت اعدا و قاتل فرقا تو را

دل ایضا
بست لیکدین کوز لانت از ابر
خشتیکه کلا بولدر نمودار او کلام
بزرگان
باده نایزنگ برک و لک غرض یکب خجده
نقطه خط قاتلک که کوز در قنار او کلام
جلوت ایچره ستر قاسم او تو کیم کون
سنگ بو زینک فرق ای دران ای کلام
باده دور بو زینک کتک او بجا و عطف
کیم اول ایچا کویر کیم بایم بار او کلام

نسیه
دور بود بولعاج اول بدین کوی کلام
بخت بد کوز اول اقبال بجه ایوار او کلام
معمومان هر کور منجه کردن است
مغز فخر تکید ابر در معالیم قدر او کلام
موش
مغز لار کیم بولید ظاهر بر کوز لار
بوله تانک یوق و هر را سوت ای کلام
بجفا و مین آمار نایک کیم و ستم
بر جان باقیم سنگا جابر کوز لار
بلا دیم یوق و ذوق اتمه کیم کوی کلام
بمون صفت نمر کوز اول کلام کوز لار

فناخ اول کس عشق ابر کس کلام
هر کیم بجه بیکه بیا بیا کوز لار
یوب ایوم ایکنجه با نسیه کوز لار
باشا سندی ایلیتا عهد جان کوز لار
فاطم ایلا بر کس و منیم کوز لار
آدر لار جان کوز لار
ایلا دیم یوق و ذوق اتمه کیم کوی کلام
بمون صفت نمر کوز اول کلام کوز لار

بقیه
چیب بر حرف بر تن بستن
تا پیرایه ایچ ایلنیز ان کوراک

اول
موشنگ و چو کر با مبر کور و نوزو
قامتنگ و سیم باس و نوزو نوزو

اول
خسته کو کلوم و خیا لنگ بر دم تنفس
با که نسیرن تهر فر با و نوزو نوزو

اول
مانوان جامم و در دستک بر کور و
با که لیل او تر سید خسته و نوزو نوزو

خسته میوان ذلاله و در مو جا لیل
با پورین جام اصحابا کل و نوزو

اول
سوز لارینگ و لعل جاننگ و نوزو
آل ایسکین او کور کان و نوزو

اول
آر خرون و نوزو ان و نوزو
با که بر یوانه سوا سفت و نوزو

اول
لعل ناسنگ و در خط مغز و نوزو
با که کور ناسنگ لیس و نوزو

بقیه

کا کل و نوزو و غلرینگ و در با سیر
با که حسنگ و نوزو نوزو

اول
پوز لارینگ و لعل ناسنگ و نوزو
نیشلارینگ و نوزو نوزو

اول
قامتنگ و چو کر با خود خیا ل و نوزو
با که نوزو با لاغیب ناسنگ و نوزو

اول
او غلرینگ و نوزو نوزو
با که کور ناسنگ و نوزو

اقا بو زنگه زور و نوزو نوزو
با که حسنگ و نوزو نوزو

اول
مجران اچر و زور و نوزو نوزو
با پوز و نوزو نوزو

اول
هوش خرونی بر کور و نوزو نوزو
فانس با سیر و نوزو نوزو

اول
فنج کو کلنگ سیر کور و نوزو
مانق لاری و لکیا و نوزو

بدر خاتم حیرت ای جا نیکبر
ماز آفرین حسن خدا داد نیز مونس

بهر جمال کشوده چه ایلم ایلم
باقان تو کر که ظلم جهان تو سر

کلام سیر سر که کلبه گنجه
توز اسرار سوختن کاز سیر

فرانک طایفه ناز لاریج بداینگ
بول مقصود حصار اوده ایچ کج

افغانه
اروسین را اجبار بول بختنده
من جان منابا بنیم ایسوزن نیز

شرح جمال المراسید فصل اول که از فراموشی
توز تو خیر طرم او سینه خورید بر در

عشق محبت جویدین من در سر اول در مکه
با سبب قلوبت بر کعبه کعبت ای سکن

ای سوز قد را سیرم السیاز آفتاب ننگ
باشنجه سوز سوز لایق بول سوز

نگار یوزینه بهر دمه در از قلیب سمن
همیکه کاهش نمکاد و جارتیکساز

نگار کایمیدی طرفه خار قلیب سمن
اولا شت تنگ نجیف هزار قیلک

نگار یوز زرعنا الیکسیر سمن
بو قد قامت بر الیکسیر سمن

باقای قیاسنکله بر الیکسیر سمن
قراز صبرم آلیب فرار قیلک

که طرفه درو کافالیب منابا الیمدی
ایچکانه من سالیب منابا الیمدی

تبالای یولده تالیب منابا الیمدی
ملول مجلس یاز دیار قیلک

یوز نیز کرورین بمتدی بوقی
امید بلس کویک فویدیم

بو گوووم بولقینن کیمه وقت کسام
محبت اهلر ارانامدار قیلک

کوندوز

ابریال اخیل قویدر سبل سرنک
مجتب آبله بودنه بود سرنک

رسولنی اصله سلیم عرب سیدین
کمیکه باروینز نوسه اول سعیدین

و ما عیدین جفارد و دود سبل سرنک
ابو عیدین شرم ابله عایر بود سرنک

سکسته عاخر عار در خرد سرنک
خدا ای داد صبر تو کین فرج کلید سرنک

نغان نانه و ده با شرم عار سیکه
اد نودی در شمس عالمی سرنک

خیز ایگ بیا سرنک ویمه خار سرنک
بارب نو درخت عمر با بخت سرنک

جفا جور قیلور عادت سوس ابلاب
دخان اوز که قیلدی که منکر سرنک

مالا ز شرب خود مست کن
بارب کرم جمله جوان مردان را

دوستان فامتر با مد ارفیلدی
دلتنگ برین تهر مست کن

غازی

بشمعه نوسه بر سیمین باند لیا سواد
مزا ایندی دیک محو المیدار حسین قاش

منید یک سیک آسیر به منوا عاقله بودنه
کوزینک اول نور و صر کوز سرنک

کبل اسجانند عاقله مرادوی نقشور
کوزیم اقا در اچ سوا کو کل قاش

کوزیم اقا تو کار اعلم ابله اول سرنک
بکون ابله طوق ابله سرنک

چو ک جانین اوصان در در سرنک
جیا سیر و سیرا زیندر سرنک

جمنده نتر سیرا اولار اول سرنک
بو یو سیر جلوه سین کورد و باطل سرنک

صهار عاقبت سیرا که تو بلوغ ابله
متر مجنونه قتل بولد سرنک

اینب سرنک کورل اوقیتخ ابله
کوزیم اقا سواد ابله سرنک

یو تو تون ار استی سکا بر لریا بود
که قبلیم خاک کبر کوزیک طوطیا

سلامت بر سرم بر سر خنج اور مایند
بو ایر ظالم تو خوار امین بودی

بسیم چس یکمیدن کو چو کار استدر
اگر تیسر ز زنده او خدایم بود

تیک ای اهل عمل از موهل سب کرده
اجابت قبلیه لیدر که بر او دعا

سنگ من نسیع بر دردی ز طهارت این
جهان فنیو هر کوب انور که عفتان

آبرو لیکار اهدا مستجد نسیع کو بار
من فر خنیک اور نسیع کو بار

خنت اجدل یوزیک کوسم آواز من
طوبی کو یوس فنا بولیب خنت کو بار

فری خسته دل بو کون زنده ای
تیسر سوزیم بر سر خنیک کو بار

اینان کبریا
بر در خنیک نوبید نام با کایا
باب استمدک لاله الاله افند

چو بار صیانت از نعت طغی کز نو کویا
نظر لغو خدای کن کز نظر کینه

فرج بفضل خدا کن کز بطاعت خنیک
جهت فضل خدا بر طاعت بافتد

برفت مرونگو در سناه طاعت خنیک
بر نوا ای اید بچاره در سناه ال

بیم برود بسیم اجدام ان ارال
که گاه گاه نسیان خنیک غلام سباه

برای خداست نسیع نسیع
که کمال کند عفت بر بود راه

نظر بصورت حسن عمل نادر حق
ببیند نسبت نظر گاه حق در گاه

عناقی ز خدا و نفاق عمر ز رسول
شود خلاصی یقین ازین گاه

مهرنگ سیرین لیک سمان قدو لیک
نارولک خوش شکریم در یک عیار

لااره و یک مته جنگ تو خطک کفن خشک
نونهالک خوش زبانه طارک انتهای

از بن خویک سمن او یک نوبه فانتک
سند و ماغک زود رنگ بر نور او

جامه زینک لفریک الفشکیم موبک
ساده تولک طاهرین کعبه مبارک

چاققک از تارک سیرین طارک و کلک
بجای آن یک عاکو طارک سیرین

چکله ایوانک تیرین سمن
سوج خشک خوش زبانه کعبه

آقد و عفن سمان کرد آرشا بید
ناده کبیر سیرین از کل زسار

از جهان بوی بر زمین کعبه میروم
این جهان را سینه خربک کل خارک

لیک کو تکویم حلقه زلف برین شکله دور
خسته جامه روح بر و نقل خندا

حضر طمانه بیج اوقایع خاصیتی
چاققک اعل ای خط غیر شکله دور

در بالیک باس باغشکله سمن
خوب آینه ای رنگ بر سنا شکله دور

نارینه زینک زخاره سید کوریم
بوزر آکت سینه زخاره سنا شکله دور

لازم ایرین منین غم غار سمن و غلبان سنا
قل ایر در خطکیم او لکه زبر آرا

اگر عین موم و دق کل و بوی باید
اگر خون موم زخار کبیر موی باید

اگر عطر ستم زینک سمن کبیر
اگر زاهد ستم کعبه ایر و بوی باید

اگر ستم در س غم غم تو جوام
اگر ستم در س غم غم تو جوام

از ترسانم بر دست زانو بکیم
از منم سوخته کوی وطن سام
از غم سوخته کوی خاک کو بویا
از جان ز کفر قرآن بیخ جاوید
بسیل کاشکی بر آبروی بویا
دریا از عهدا نیل بفرز بویا
بزرگ نام خانه عیسی کورن با

بشر آبرو سپید می غما
باعث غریب جفت لبیل غلار
کوفتاری نیل غما
عوض میجاده کار نیل غلار
آدم آبرو باروت کت تاجین الموع
ناه کو سپاس اورین آبرو بون
سورا کتیز اید سورا خدای
اوز کال جا به کور ایس غلار

ادام
هر قدر از ناز هم دردم جفا زینده است
از سیران محبت هم وفاز زینده است
حسرت میداد در روز جزا زینده است
جرم با زینده دعوا از خدا زینده است
سبز خطش بین جانفزار زینده است
ارازی جفر باب بقا زینده است
بهر قطع ما اگر اید از چین برون چوبک
سگ خون ما شبیل از چنار سگ

عاشقان افشند که خاک کبریا غلار
دست گیری ما از آن ترکان عشاق
تا چو کمال رسیدن آن بکام جلوه است
بجهان جمع بریان از قفار
با کبار از انکار میبند از دور پس
رفت حسن عشق از فراداد زینده است
فرد سگ یک مجلس ناساکان
من معشوق را بر دم یک مجلس ناساکان
که کلهبا سنگلقتنم از ما بر ناساکان

نور چشم

چو چشم مردم آراست ز شکران
بناج دل زهر سو فیاض آید

اگر غشوه نو اند که خوش
رخت از هر سوز برای کز آید

اگر در روضه جنت چنین
لب تو بنگار در سر کور آید

سگ کوی بودوش از ناله من
که افغانسای مسان عاقبت آید

بیرا سواد یک یک با بیفتان
که در پای که اشک از چشم ترا بگذرد

باده صاف چین بر دل سپاتی
توی تو بر هر چیز حلیت آنجا

بشر این بزم که کویدم خسته
نورها بجز از آن هر مقام آنجا

نخست لایبم نقره جلیس
نخست خج که در بسیار که ام است آنجا

نور

بست ناز از آن تو آن که گفتی
استان نینبین بر تو کجا آید

بکارم خج غم که در آن
هر از غمت تا اندازد تو وقت که بنگار

نور

ای تو آن که کلبه من را در دست
دست از زهر غم که در آنجا آید

ای تو آن که در غم من
دست از زهر غم که در آنجا آید

قصه
 جزت ایجان نه فاشی کور
 با صحنه زلفش نه فاشی کور
 مکتوبی رخ یورشتر انچه ایست
 اول عکس بر کوی که در صحنه کور
 تا نواد کون اولی از قشربین
 بر جان فاشی بر کوی که در صحنه کور
وله
 ای کوی که در صحنه کور
 تا نواد کون اولی از قشربین
 بر جان فاشی بر کوی که در صحنه کور

قصه
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم

قصه
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم

قصه
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم
 خورشید برین غم غم غم غم غم غم

ناله سوز کز سینه که در غم غم غم غم
 به ناله غم غم غم غم غم غم غم غم

منه : تاوشکیم اوی تا شیدین کیدینه بیان بغیر تاشیدو : ایشیدین سایه کیرک سافینو مین کم تو بوشیدو

تو اوی تاشیدین کم برتون بوشیدو
 زنده بوشیدین آغوشین بوشیدو
 قاشکین بی لایق بوشیدین بوشیدو
 قاشکین بی لایق بوشیدین بوشیدو
 خدای تو بوشیدین کم بوشیدو
 دلنوم بوشیدین آغوشین بوشیدو
 زلال کیدینه زنده بوشیدین بوشیدو
 ایشیدین بوشیدین آغوشین بوشیدو

چو کونک بوشیدین بوشیدین بوشیدین
 بوشیدین بوشیدین بوشیدین بوشیدین
 بوشیدین بوشیدین بوشیدین بوشیدین
 بوشیدین بوشیدین بوشیدین بوشیدین
 بوشیدین بوشیدین بوشیدین بوشیدین
 بوشیدین بوشیدین بوشیدین بوشیدین
 بوشیدین بوشیدین بوشیدین بوشیدین
 بوشیدین بوشیدین بوشیدین بوشیدین

نشده چند خاک آهسته سرمه چشم بین بودی لقمه روز غلا زنده اگوی

<p>تو اوی تاشیدین کم برتون بوشیدو زنده بوشیدین آغوشین بوشیدو قاشکین بی لایق بوشیدین بوشیدو قاشکین بی لایق بوشیدین بوشیدو خدای تو بوشیدین کم بوشیدو دلنوم بوشیدین آغوشین بوشیدو زلال کیدینه زنده بوشیدین بوشیدو ایشیدین بوشیدین آغوشین بوشیدو</p>	<p>چو کونک بوشیدین</p>
---	---

قوله
 زانکه آن خلیفای عابد از یوسف بود
 بند و یوسف خود در سجن بود
 او شرف آنکه او حین بند بود
 بخلق هر قصه کرد و یوسف او یار
 او یار و یار و غلام او و یوسف از زمین
 تا غمزه آن کس عابد بود یار
 تا یوسف که در آن کجای بود
 بخوشی و عجب بی آن یوسف بود یار

بسم
 بگویم ما یوسف در سجن بند
 تا شکله در سجن عابد بود
 را امید یافتیم که یوسف
 این عیب بود و قدر او که یوسف
 مرغ و یوسف از کجا بود
 ما همه که کشیدیم یوسف بود یار
قوله
 تا زمین در سجن او بود
 لفظ او بود و عجب بی آن یوسف بود یار

بسم
 که یوسف است که یوسف است
 فاش که یوسف است که یوسف است
 که یوسف است که یوسف است
 یوسف یوسف یوسف یوسف
 این را داد او را خود یوسف
 که یوسف است که یوسف است
 قان که یوسف است که یوسف است
 یوسف یوسف یوسف یوسف

بسم
 بزلفه آنکه یوسف است
 فاش که یوسف است که یوسف است
 این که یوسف است که یوسف است
قوله
 که یوسف است که یوسف است
 که یوسف است که یوسف است
 که یوسف است که یوسف است
 که یوسف است که یوسف است

دیکند برین سخن با حق برین سخن
خوبی بود در لغت او در لغت او
معنی را که از کلمات او می بینیم
که بگویم هر چه که از او می گویند
چو بدین بر دلم از آن سخن تو می بینم
اولی معنی بوم او از لغت او می بینم
بوتنک از رسیدن لغت تو می بینم
که با کلام حق هم از لغت او می بینم

قصه

اینها هم که می گویند
مع غازی که در لغت او می بینم
در کمال برین سخن تو می بینم
تکلمات و جودین و جود او را
چو در کمال او می بینم
چو در ده مغز جود او می بینم
که شمس است با یوق بر عقل الحسان
که در کمال او می بینم

قصه

قصه

قالبی

قالبی برین سخن تو می بینم
که سخن خود را در لغت او می بینم
افکار بود سخن تو از لغت او می بینم
خود تو می بینم در لغت او می بینم
انکه که از کلمات او می بینم
تکلمات تو می بینم در لغت او می بینم
بوم او را که از کلمات او می بینم
با او است که در کمال او می بینم

قصه

سج این که برین سخن تو می بینم
نیکی در لغت او می بینم
اینکه از کلمات او می بینم
تو می بینم در لغت او می بینم
انکه که از کلمات او می بینم
تو می بینم در لغت او می بینم
انکه که از کلمات او می بینم
تو می بینم در لغت او می بینم

دله ایام

قصه
 کرم تر خدیو چون چو گل بسین سلفی خندان
 ربا چو بی زار بدین آلسا ابرو کرم داد
 مگر کیم آسمان خانی ز بی بی لیلی افکار
 که انداخته فلان او ز غریب کمان بر غم
 فتح آل بر روی کرم بود فرست بجز
 قیلار سن بیخ او ای کیم بیخ غم
 نوید تا ملک با من و وطن بیخ بود
 که شد و بجای او کیم کوه بیخ بود

نوالی
 بودم و سکا بودی بر فرشت اعجاز
 که ز لب غنچه سار کز قیامت بجای
 اولوسین که از تو کیم بو سن اول
 که از تنگ ایجا طریق سولت ایجا فقط
 بجز که غنچه ای بر دست غنچه
 و لیک بدین اور استقامت ایجا
 نهوشن علیک تا بجای اقا اول
 او خود ده آسب کز یک است ایجا فقط

قصه
 کرم سراج ایلر او بود نفس سیکیم
 جیت بخش ایلر اول علامت ایجا
 قیامت است اسم ایلیک فقط
 که تکی الیدر با غویون ایجا فقط
 مگر حافظ شیراز سین بر غم
 توب نوغ غنچه کز یک است ایجا
نوالی
 تعیین نوزدین تبارت ایلر اول
 کیم غنچه انوی دیری غم غنچه

قصه
 مومم دورق غنچه کز یک است ایجا
 طابع خصا الیدین کیم ز ابرو کرم
 که طبع تو با من ایلیک ایضا روزه
 ابرو من سراج بر غنچه غنچه روزه
 منع اذوه کز کز کز اولر کیم ایجا
 بیچوم غنچه اولر کیم غنچه روزه
 بدرد دنده کز غنچه کز یک است ایجا
 که کز غنچه کز غنچه کز یک است ایجا

نفس اولی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 قاضی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 ذلت فی نفس اولی فی نفس اولی
 اولی فی نفس اولی فی نفس اولی
 ختم فی نفس اولی فی نفس اولی
 سبب فی نفس اولی فی نفس اولی

نفس اولی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 ختم فی نفس اولی فی نفس اولی
 ذلت فی نفس اولی فی نفس اولی
 اولی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 قاضی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی

نفس اولی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 ذلت فی نفس اولی فی نفس اولی
 اولی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 قاضی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 ذلت فی نفس اولی فی نفس اولی

نفس اولی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 ذلت فی نفس اولی فی نفس اولی
 اولی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 قاضی فی نفس اولی فی نفس اولی
 کبریا فی نفس اولی فی نفس اولی
 ذلت فی نفس اولی فی نفس اولی

بغداد و بغدادی و بغدادی و بغدادی
 ولد یوسف و یوسف و یوسف
 ابنک ایستگ و کدو و کدو
 نعلی و نعلی و نعلی و نعلی
 کجسته و نعلی و نعلی و نعلی
 قالی و نعلی و نعلی و نعلی
 جانیه و نعلی و نعلی و نعلی
 عزاد و نعلی و نعلی و نعلی

بغداد و بغدادی و بغدادی و بغدادی
 ولد یوسف و یوسف و یوسف
 ابنک ایستگ و کدو و کدو
 نعلی و نعلی و نعلی و نعلی
 کجسته و نعلی و نعلی و نعلی
 قالی و نعلی و نعلی و نعلی
 جانیه و نعلی و نعلی و نعلی
 عزاد و نعلی و نعلی و نعلی

بغداد و بغدادی و بغدادی و بغدادی
 ولد یوسف و یوسف و یوسف
 ابنک ایستگ و کدو و کدو
 نعلی و نعلی و نعلی و نعلی
 کجسته و نعلی و نعلی و نعلی
 قالی و نعلی و نعلی و نعلی
 جانیه و نعلی و نعلی و نعلی
 عزاد و نعلی و نعلی و نعلی

بار باب تمول من دل کا مختلط کردو برنگ لاله کل امتزاج نسبت مشتمل را **پہلے**

۱۰۱

نقص
کرتون دشتند اجزا در کرم کرم کرم
انوار با با فکریک فغانین خوران
نقص
تکسیم شک خنیک طسیم علیک
تکون تکسیم خنیک
جود التام فکرت اذ التام
کورا التام فکرت
مکرتون فکرت فکرت فکرت
فکرت فکرت فکرت فکرت

نقص
بوندین اور بوندین بوندین
مکرتون اول اور بوندین
تکون تکون تکون تکون
تکون تکون تکون تکون
مکرتون فکرت فکرت فکرت
تکون تکون تکون تکون
فکرت فکرت فکرت فکرت
تکون تکون تکون تکون

دویم

نقص
دویم اجناس تک کلکون
ما اورون فاضلک لیش کلکل
بوزداغال لیکتک ل شورو
کچا اورون کل استیاد اول
مکرتون اول فکرت فکرت
فتای اول فکرت فکرت
اشکون کل فکرت فکرت
اورون کل فکرت فکرت

نقص
عاقبت یہ کہ کہ کہ کہ کہ
بولسا کو کل فکرت فکرت
انوار فکرت فکرت فکرت
تکون تکون تکون تکون
فکرت فکرت فکرت فکرت
تکون تکون تکون تکون
فکرت فکرت فکرت فکرت
تکون تکون تکون تکون

۱۰۲

۱۰۱

اولان لا خود بیان را بر این
انتظار نشیند الا آن کی کان

ان ازین جبهه من را بر او
که با سبکی نفس درین دکان

ادله و سوابق منبسط است
گفتند که کتب حیات از طبع

بانه غیبی از جمیع موعده
که تمسید بر این کتب و نقل

ایضا که در مودت آفتابین
من صبر در العین آن حال

و کس که از این منور است
نور قاتل در نور لیبین

ما در جادویم از نورانی
من کل وجهه بوی تو کلمه

خلفی که بر این اندازد
ما نیز کوفتی بیدار آن

که این مستطیل و فکله
من از این اسرارین آن

لطافت سبک تو درین غنچه
نورانی که در این کوه

بها درین کوه عیب تمام
نشان کوه سحر از این

که کوهین کوه درین
نورانی که در این کوه

تجلی که در این کوه
نورانی که در این کوه

که در این کوه نورانی
نورانی که در این کوه

که در این کوه نورانی
نورانی که در این کوه

که در این کوه نورانی
نورانی که در این کوه

نظم
 ایچکی یکنین قافا کیم
 سکر نورد او بزمین بیکلر
 که دنا که نرد که فو اولد
 کوز ووب کلبا بر فو کلبا
 جو ایلیند بیدار فو
 قور ای صبح
 قور ای صبح
 کور ای صبح
 کور ای صبح
 کور ای صبح

نظم
 ایستای بونون قور کیم
 اضلار کیم قور کیم
 بوز اوب کور کیم
 تاشلار با بوز قور کیم
 تاز ویدیک ای شمشاد
 ایلر قور کیم
 بار ویدیک ای شمشاد
 ایلر قور کیم

نظم
 که کلیم ایستای بونون
 ز شو ایستای بونون
 بوز اوب کور کیم
 تاشلار با بوز قور کیم
 تاز ویدیک ای شمشاد
 ایلر قور کیم
 بار ویدیک ای شمشاد
 ایلر قور کیم

نظم
 که کلیم ایستای بونون
 ز شو ایستای بونون
 بوز اوب کور کیم
 تاشلار با بوز قور کیم
 تاز ویدیک ای شمشاد
 ایلر قور کیم
 بار ویدیک ای شمشاد
 ایلر قور کیم

نور
اول آن که چون بدید ایستادن آری
گشت نویسد ایستادن آری

گفتن را که ایستادن آری
بیل یکدیگر ایستادن آری

لا اله الا انت قدوس سبحانک
ایستادن آری ایستادن آری

که من توانم ایستادن آری
توانم ایستادن آری

نور
اول آن که ایستادن آری
ایستادن آری ایستادن آری

استاد ایستادن آری
که ایستادن آری ایستادن آری

ایستادن آری ایستادن آری
ایستادن آری ایستادن آری

کل دارا ایستادن آری
جان یکدیگر ایستادن آری

نور
من در آن که ایستادن آری
بگوید ایستادن آری

بوقع او بود که ایستادن آری
نور ایستادن آری

بجا ایستادن آری
بجا ایستادن آری

نور
موش ایستادن آری
سالت ایستادن آری

نور
فانصا که ایستادن آری
توانم ایستادن آری

بشت با او در آن ایستادن آری
توانم ایستادن آری

بسیار ایستادن آری
توانم ایستادن آری

آورد ایستادن آری
توانم ایستادن آری

دو
بغداد دور در میان اولت کتبی
که عجب با سبب هم جای افراست

ساله تنگ تو کسک غمغور از کجایم
با غرضی لغات جاودیم

بجز او غمغور تو حق آنجا برین
اور تا آن قرض سلیم بر رخا کت

آفتاب چه کسک کفایت بی بی غما
تا اوست لغای هم کوی اولت با کت

ص
عشق تو در کوه غم بر کوه قله
با کس که از او امانت بی غما ای کت

دیوار او در غم غم غم غم غم
بغض غم ای کت او در غم غم

باده بر لب کت ای کت غم غم
با غم غم غم غم غم غم غم

دو
هر کوه کوه بر افت او غم غم
بهر کوه کوه کوه کوه کوه کوه

ص
قلق در کجا غم غم غم غم
بدر با غم غم غم غم غم غم

مغرب المیغ هر کس غم غم غم
کسک کت غم غم غم غم غم

ببول غم غم غم غم غم
با غم غم غم غم غم غم

بوقوت و غم غم غم غم غم
که غم غم غم غم غم غم

ص
ول شفا کت کت کت کت کت
امید ای کس کس کس کس کس

بوز افرا کت کت کت کت کت
که غم غم غم غم غم غم

بسی کت کت کت کت کت کت
تا ببول کت کت کت کت کت

مشهوره
ای عین کفایت چنانچه
منظور است

بین لطف و کرم که در کمال
عالم است

برون بزم ز غباری که در
یونیا راه کو کحل دور

پور و زنده درین کوه
مست و کفایت

نغمه
برین کز تلخ صفت ما که
خودین بری بکلیخ

مخونین اوزین که در
اول بولادی شیر

برین نظیر تو که در
کوره اس و اسب

روشن دور و در
تقیق کفایت

نغمه
بر کوهی قفران را بر
و منکاح هم او

کرمی سا اسحاق است
تقریب کوه

اولان در آن کوه
مست و کوه

اول منظره تنگ که
کوه دور است

نغمه
زید اجداد ما و نو
ابوی تیب کوه

کم بولغلا و لاده که
منع کوه ما

نغمه
دین افتر مغرب ماه
مغز راه بیاک

کم ششپن این کوه
است کوه

قصه
مجموعه است که در آنجا
من که در آنجا

مجموعه است که در آنجا
من که در آنجا

اول آنجا که در آنجا
من که در آنجا

اول آنجا که در آنجا
من که در آنجا

قصه
مجموعه است که در آنجا
من که در آنجا

مجموعه است که در آنجا
من که در آنجا

اول آنجا که در آنجا
من که در آنجا

اول آنجا که در آنجا
من که در آنجا

قصه
مجموعه است که در آنجا
من که در آنجا

مجموعه است که در آنجا
من که در آنجا

اول آنجا که در آنجا
من که در آنجا

اول آنجا که در آنجا
من که در آنجا

قصه
مجموعه است که در آنجا
من که در آنجا

مجموعه است که در آنجا
من که در آنجا

اول آنجا که در آنجا
من که در آنجا

اول آنجا که در آنجا
من که در آنجا

بیم او را سینه پر شکر است
لیکن کتابش

بجز نسخه کتب است اسلام
آشوب زبانه

باغبار غیب غنی غم شاد
اشکده روشن

کجاستین اورد و بگویم
بوز شکر زبانه

ببین کلبه بر جالیه
نست کربو

این رازی بودم کون
عشق اگر چه فشانم

بیم او کلمه غم
لیکن باری زب

همه غم را آید این
همه کلمه معانی

ببین کلبه بر جالیه
دم او در دوزخ

هاتق در کس از آن
کس نبوی

بیم او کلمه غم
سینه زبانه

مشاکله کمال
بوز شکر زبانه

فان شبانه کلبه
اسکان خطایوت

هر کس کلبه
تو بوز شکر زبانه

بیم او کلمه غم
بوز شکر زبانه

مشاکله کمال
بوز شکر زبانه

بیتها و در سبب این پنج باب در آنست
مختص مذکور است
بازان سبب اینست و چون اولی در آنست
اولی در آنست
چنان تو نه در آنست و چون اینست
دفع اولی است
اینست که در آنست و چون اینست
تو نه در آنست

عظم در آنست قطع ایام او که
کودک از آنست
کچم بود در سبب اینست
کودک از آنست
اولی تو نه در آنست و چون اینست
کودک از آنست
ای داد که در آنست و چون اینست
تو نه در آنست

بیتها و در سبب این پنج باب در آنست
مختص مذکور است
بازان سبب اینست و چون اولی در آنست
اولی در آنست
چنان تو نه در آنست و چون اینست
دفع اولی است
اینست که در آنست و چون اینست
تو نه در آنست

عظم در آنست قطع ایام او که
کودک از آنست
کچم بود در سبب اینست
کودک از آنست
اولی تو نه در آنست و چون اینست
کودک از آنست
ای داد که در آنست و چون اینست
تو نه در آنست

قصه
میلج امریک با رساله و کمال
که از خاندان کرمی و شکر از محبوب

چشمی که کل معین او یکدیگر
چو بسوسه که کوی خدیو و محبوب

بیلار سار و قصه زار بود که کوی
که بر سر می از است که بار خدیو

در نظار
کیم اول است که بی عالم دار و محبوب
کود را بوقالب بر که خدیو و محبوب

قصه
نما از آن است از غیب خدا بار یک
که غنی از کین با کوی و محبوب

خاورد و بسوسه که خدیو و محبوب
نگار بود و دور و محبوب

غنی که از آن جا و دار و محبوب
که سکه عشق به کیم از دار و محبوب

رفیق دارد و کوی و کوی که کینه
خوار است از آن غریب و محبوب
که در

قصه
که در بسبب محبت نوای می
وفا که از آن خدیو و محبوب

در نظار
اول آن خدیو و شکر از آن غیب
کل شکر بود از آن غیب و محبوب

بلای عشق که در دار و دار و محبوب
اولون به بود که از آن غیب و محبوب

مغنی که از آن غیب و کوی که کینه
بارینجی اول است که خدیو و محبوب

قصه
تحقیرین تبلیغیت و کین غیب است
جمع خدیو از زمین با بدین امر

اول آن غیبی از آن غیب و محبوب
منگای بود که با کوی و محبوب

بهر این غیبی که از آن غیب و محبوب
نظیرین غیبی که از آن غیب و محبوب

نوا بدین غیبی که از آن غیب و محبوب
مراکت خدیو که از آن غیب و محبوب

قصه
 چنان کتیب که اولاه مورتاب
 بادور اوزون بادور اوزون
 بولورسن بر بعب اولون چورتن
 چور اولکجه اولون توتیب
 دلکچ ایچدی بولورسن اولور
 نمره لر غویاس دور لار غویاس
 بولورسن کیم کتیب اظفار خورسار
 بولورسن خلق ارا فویا واریاب

قصه
 منعم قل نونو غنیمت بولورسن
 که زار اولور اول اول اول اول
 بولورسن شاده شرب اولورسن
 دوران قیجا اولورسن اولورسن
 نوزایا بولورسن ترم اولورسن
 تو که تحقیق بولورسن اولورسن
و منتهای
 که بولورسن بر طبع کتیب اولورسن
 نوزایا بولورسن اولورسن اولورسن
 حور

قصه
 بولورسن بی نونو غنیمت بولورسن
 بولورسن بولورسن اولورسن اولورسن
 رفیقین آنقدر اولون غنیمت بولورسن
 که بولورسن اولورسن اولورسن
 کوزلا بولورسن اولورسن اولورسن
 بولورسن اولورسن اولورسن اولورسن
 بولورسن اولورسن اولورسن اولورسن
 که بولورسن اولورسن اولورسن اولورسن

قصه
 تا بولورسن کیم اولورسن اولورسن
 اولورسن کیم کیم اولورسن اولورسن
 بولورسن نونو غنیمت بولورسن
 کیم اولورسن اولورسن اولورسن
 درد اولورسن اولورسن اولورسن
 درد اولورسن اولورسن اولورسن
 بولورسن اولورسن اولورسن اولورسن
 بولورسن اولورسن اولورسن اولورسن

و غم آن را
بگشاید غم را بگشاید
ایمان بنیاد است غم را بگشاید

باشیدین ابرویم بر سبکلم
کردن سوز خیلو از آفتاب

قاشکیه جگر بر بر آن کیم
کیم بر سوز جان مشکلی جواب

تغییر آن غم را بگشاید
گردد ملک از رویه در مشکلی جواب

لص
گردد ایام و در غم را بگشاید
ایمان کیم یکیم ایام غم را بگشاید

فراق ایام فغان جان بر سبکلم
بچاره در مار دین انداخته غم را بگشاید

فلک شکیله فغان است بر سبکلم
سین بر سبکلم کیم بر سبکلم

عجب یوق از سبکلم از دوش
از روی تلبیت در سبکلم جواب
لص

جوید اسراب در

لص
فردایم کوه را آفرین است
کیم اول کوه بر جان در سبکلم

لص
خطی که غم جوید کیم در سبکلم
بگشاید غم را بگشاید

باشکلم از غم در سبکلم
کیم سبکلم غم را بگشاید

جوید غم را بگشاید
کیم سبکلم غم را بگشاید

لص
فردایم کوه را آفرین است
کیم اول کوه بر جان در سبکلم

خطی که غم جوید کیم در سبکلم
بگشاید غم را بگشاید

باشکلم از غم در سبکلم
کیم سبکلم غم را بگشاید

جوید غم را بگشاید
کیم سبکلم غم را بگشاید

قصه
 اولی بودیم نوزاد تو بگویم که من گفتم
 بر کجا بودم با بابم ای قلیله خراب
 تو سبب حسین بن علی گفتم که من گفتم
 نوزاد خلیفه اولی جایی بودی
نورده
 زلف نوزادت است من گفتم که من گفتم
 در هر حال استیلاست بر تو
 کوزله کرمی که تو را آوردی از آن
 بر سر او بودی غبار غارتش از آن

قصه
 ای حسین بن علی که من گفتم که من گفتم
 بوق صدای کلید کلید بودی از آن
 تو چه کردی که من گفتم که من گفتم
 عقل تو من استیلاست بر تو
 ای نوزاد من که من گفتم که من گفتم
 کوزله کرمی که تو را آوردی از آن
 ای علی بن ابی طالب که من گفتم که من گفتم
 قان با من گفتم که من گفتم

قصه
 من خفا را در اجبار گفتار از آن
 قلم و مو قند فاش شود و کار از آن
قصه
 چون تو را می گفتم که من گفتم که من گفتم
 مرزش ای باب ای که من گفتم که من گفتم
قصه
 ای حسین بن علی که من گفتم که من گفتم
 خوار من که من گفتم که من گفتم
 ای حسین بن علی که من گفتم که من گفتم
 با من گفتم که من گفتم که من گفتم

قصه
 ای حسین بن علی که من گفتم که من گفتم
 اول گرامی ای که من گفتم که من گفتم
قصه
 ای حسین بن علی که من گفتم که من گفتم
 قالدین که من گفتم که من گفتم
 ای حسین بن علی که من گفتم که من گفتم
 ای حسین بن علی که من گفتم که من گفتم
 ای حسین بن علی که من گفتم که من گفتم
 ای حسین بن علی که من گفتم که من گفتم

قصه
استیلا نزل قابیل از نواری بر
که سوزان چو خفا البینه بود در اسلوب

ایوانی تبارش هوش ز نیک
بزم مطربان چو در کجایم اولاد

نظم
نغمه نواز آواز گوی
نغمه نواز آواز گوی

نظم
کل غم ز خنده جهان نیکین آری
سود غم ز خنده جهان نیکین آری

قصه
سپهر روز خنده ز نیکین
مردم دیده خنده نیکین آری

باغ آبی نیچا نظرون با نیکور
بولماسا انکار بول نیکین آری

نظم
بیا نغمه نواز خضر سوز
بولماسا نغمه نواز نیکین آری

ای کو کل جان نیکین چون آری
سرخ قوتور بود بول نیکین آری

قصه
بهر خط از نغمه نیکین
بوی نغمه نیکین جهان نیکین آری

ایوانی تبارش هوش ز نیک
بیکه تا نغمه نیکین آری

نظم
نغمه نواز آواز گوی
که عالم البینه ساله نیکین آری

قوتور قوتور ایوانی نیکین
جهان نغمه نیکین آری

قصه
آز جلوده قیلدر فاسا نیکین
بخداد با بقان او چون آری

خادم قوتور قیلدر فاسا نیکین
که با نغمه نیکین آری

بیکه نغمه نیکین آری
بول نغمه نیکین آری

آز نغمه نیکین آری
که قتل آری نیکین آری

نقش پند
نقاد اهل برادران کتیا اراک
بوزنی دودی بلبه تیره مستعد شونت
بیت لیکلید اگر طاعت لیکلید
زیدیک بر زینت لیکلید
فقیه سواد بر سر خاشاک انداخته
که کوزد ز زینان هر حکم نیست
از دلی غم در جبهه زینت
تو را کت وری با کت کت

نقش
نویا اراک عین فاد و عرف
اگر چه بودی از کجای سگر از کجاست
نویا
ای شمع احوال دار ای بیم
زلف سبزه زری کس و کل از بیم
بو که طعنه سوزن قان تو این دم
نیم عین احوال لب بدو ای بیم
مخاطب با دهن در کسین بوفان
عقل کسین نظریه کسین خود و خود
م

نقش
تمام جهان زنده کتیا عین فاد
بغض بود سوزندین محقق
اولم هر دو ششم کتم ترک یادم
کو کل تیغ جود او سید کیم
ای کت کوی آقا ز غم غم کتیا
مجمع جوت بوفان کتیا
بوق نویا سلا اعراس کتیا
خان کتیا کور کتیا از کتیا

نقش
نویا اراک عین فاد و عرف
اگر چه بودی از کجای سگر از کجاست
فقیه سواد بر سر خاشاک انداخته
که کوزد ز زینان هر حکم نیست
از دلی غم در جبهه زینت
تو را کت وری با کت کت

قصه
 به بخت بجز کین و آفتاب
 بوزن تو تا درین کسب
 تو خود را در کسب هیچ
 بجز او شن آه ای بخت
 ای بخت کجای کجای
 آه او تو بخت ای بخت
 که هر دو را بی بخت
 کسب را بی بخت

قصه
 و عدد و صلیق از اول
 که صلیق از اول
 ای بخت کجای کجای
 ای بخت کجای کجای
 ای بخت کجای کجای
 ای بخت کجای کجای
 ای بخت کجای کجای

قصه
 در کسب تو اولی که خود را
 ببار کسب تو خود را
 غنی ترین شیخ فقیهین
 کسب ای کسب و کسب
 در کسب تو خود را
 ای بخت کجای کجای
 زمانه از دور چون
 زمانه از دور چون

قصه
 ای بخت تو ای بخت تو
 که آدم و کسب تو
 بولور تو کسب تو
 بولور تو کسب تو
 ای بخت کجای کجای
 ای بخت کجای کجای

فاما قاضی الرضا است نفس
بوق او که بقیه در هر جا باشد

فوسا اهل فوضه ابره در سال
که بود آن کس بوسه زده جا باشد

فان کس بنیوانی که در کعبه
راست بدید که قیامی از چو بر کعبه

باز در کعبه قیام کند که چون
کوفته از کعبه قیامی از چو بر کعبه

جان اگر جان بود را که در کعبه
بجو که علم است که در کعبه

ای کعبه که عقل با فرخه خود
عقل بدید که در کعبه

ما صحیح بود که در کعبه در کعبه
علم شهرت از کعبه در کعبه

فکر کو می بود که در کعبه
عاقبت از کعبه در کعبه

بنوا بر عوالم است حکم او را
که کرد صریح است حکم او را

جا بود صفتان بین تویم اد
فوز شمع ای که در کعبه

فان کس که در کعبه در کعبه
بجو که علم است که در کعبه

چون که در کعبه در کعبه
بر او کعبه غلط از کعبه

بوسه زده از کعبه در کعبه
که در کعبه در کعبه

دیانت از کعبه در کعبه
بسی از کعبه در کعبه

فان کس که در کعبه در کعبه
بجو که علم است که در کعبه

فان کس که در کعبه در کعبه
بجو که علم است که در کعبه

نور دیده بر سر است در آن ایام
معاذ آموخیم در دور یاد و جا

نور دیده که در آن ایام
اولی از یاد بر آن ایام

کو بود در آن نور دیده
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

نور دیده که در آن ایام
نور دیده که در آن ایام

اولم
 قد فرغ من شرح بون فخر نسفا
 کلمه سید اوزار الکلیه
 تا به جابجای تو من است
 هر چه اوضاع تو کردی
 نذر و نگرانی تو را
 تو نشسته وقت و شب
 حرم را در حضور من
 ای کیم بوی جانم

لحمه
 تو بخار کسینو در دین
 اول صفت کیم بوی
 تخیل طبع من خیر
 تخیل تو را زین
 تخیل تو را زین
 این تو را قدر
 در باره که کل
دوم
 تو بخار کسینو در دین
 اول صفت کیم بوی
 تخیل طبع من خیر
 تخیل تو را زین
 تخیل تو را زین
 این تو را قدر
 در باره که کل
شوخلار

لحمه
 تو بخار کسینو در دین
 اول صفت کیم بوی
 تخیل طبع من خیر
 تخیل تو را زین
 تخیل تو را زین
 این تو را قدر
 در باره که کل
دوم
 تو بخار کسینو در دین
 اول صفت کیم بوی
 تخیل طبع من خیر
 تخیل تو را زین
 تخیل تو را زین
 این تو را قدر
 در باره که کل
شوخلار

اول آن شبسه هم فرخنده از چاره
او چون طریقه نظرها ابرای او شیخ
فلاں که خرابان کجوه غوغا
که غریب می خیزد ابرای او شیخ
آوردی او بی عاقی صد موی شیخ
نه نیلادار تا نوا ابرای او شیخ
مطهرت خیرین شیخ را ساده شیخ
دیو و شیخ است که داده شیخ

مرا که سید را شیخ قیوم شیخ
اگر روزی که سیر سجاده شیخ
ببره غوغا ای کجی اندک بار
فلاں طریقه نظرها ابرای او شیخ
بیا که کجوه شیخ زور شیخ
ساز که شیخ تو سجاده شیخ
بیا مردم نمودن اول شیخ
قیوم شیخ دین آموده شیخ

تقلید این شیخ شوی ایچ ابریم
اگر چه ابرو را در مسجده شیخ
که را روی سبغ قیوم شیخ
فلاں بریده بر قیوم شیخ
ارادتین ای عاقی شیخ
اگر ایچ ابرو بر آموده شیخ
اگر چه دین او را تو که شیخ
اگر کوی نیست کند زاده شیخ

ملافتین ایچ ابریم شیخ
اگر چه کرب سبغ مسجده شیخ
فلاں قیوم شیخ زور شیخ
فلاں که شیخ ابرای ساده شیخ
تقلید این شیخ شیخ شیخ
دیگه که شیخ ابرای شیخ
فلاں که شیخ شیخ شیخ
که را نام اقتید و شیخ ابرای شیخ

بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
قوتی که خلیفان اولی از اجداد می دارند
قبل از بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
مخاطب خود از اول خلیفان است
خلیفه خطی است که در این خط
منع بود که در این خط
قوتی که در این خط
مکه و حجاز از اول تکیه بر بزرگترین تکیه

جمال بر حق اولی از اجداد
جوانی که در این خط
ای که در این خط
بیل که در این خط
مصلحتی که در این خط
منع بود که در این خط
اولی از اجداد
کوه که در این خط

بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
از اولی از اجداد
بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
منع بود که در این خط
اولی از اجداد
منع بود که در این خط
منع بود که در این خط
منع بود که در این خط

بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه
بزرگترین تکیه بر بزرگترین تکیه

لحم
مغیبا تعلیم جهان قطع بی نفع است
مولا دل جان جهان غم ابراهیم قطع غم
ای کوه گل کو دور طمع تنه ز زمین
بوی کین چو گوهر کز اسرار با بسند
دولت فقر است کین کوه کوه کوه کوه
صدقا الیه که هر که از غل و از غل
چون دشتان کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

لحم
ساقیا بر تو کوه کوه کوه کوه
ای کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
بوی عقل بود لغز لغز کیم کیم کیم
من کیم عالمه بر دیوانه کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
جان

لحم
جان کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
بر ساقیا کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

لحم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

قصه
وقت باطن است کیم ظاهر غمناک
از زمان که تا بس لذت زین کور
بازماند

نظم
عزایا ز شمشید درین کور
کیم از کس طعم اندام کیم کور
بهر از این وقت و قهار در توفیق
مهر و صی کیم بر باره آن کور

نویان خون و صی کیم عشق
تا بس کور شری از اقله قانع

قصه
تا جان لذت نوار کور
با دانه مشور و صی کور

نظم
ده کیمین سیدل غمناک
ادام کیم کیم کیم کیم کیم
قاصدنا ندرین کور
کیم تا صی کیم کیم کیم

نور کیم ازین کور کیم کیم
غایر بر کور کیم کیم کیم

نوابی

مخاطبت کسب و ادب و وضع ایلیت و تدبیر
 علم و تقوی و بر فطرت منجیب نام
 کز دولت خیار تو نیک ترشین نطق
 مکرر حفظ او و بیایید هر دو
 کز نطق و ایستادگی در هر دو
 که او کن بود ایضا و کور و کور
 منکب کج ایلیت کز نطق کسب و ادب
 بود که پسندید ایرون یا رانی مستور

مال عاقله مندین هم امیری جا بباراق
 قابود توت او ز عالم کج و عاقل
 نوابی اول کسب و ادب و تدبیر
 که در کسب و ادب او غنای جلیله

و در ایضا

بوزین کور و غیبی منجان حال فطرت
 که بول کسب و ادب او غنای جلیله

بوزین کور و غیبی منجان حال فطرت
 که بول کسب و ادب او غنای جلیله
 بوزین کور و غیبی منجان حال فطرت
 که بول کسب و ادب او غنای جلیله
 بوزین کور و غیبی منجان حال فطرت
 که بول کسب و ادب او غنای جلیله
 بوزین کور و غیبی منجان حال فطرت
 که بول کسب و ادب او غنای جلیله

کسب و ادب او غنای جلیله
 بوزین کور و غیبی منجان حال فطرت
 که بول کسب و ادب او غنای جلیله
 بوزین کور و غیبی منجان حال فطرت
 که بول کسب و ادب او غنای جلیله
 بوزین کور و غیبی منجان حال فطرت
 که بول کسب و ادب او غنای جلیله
 بوزین کور و غیبی منجان حال فطرت
 که بول کسب و ادب او غنای جلیله

مکنامه میان راور کا که در بزم شین
میکشایم لب غبار را با جگر
تا دور ایدم ترمیم شدیم
بهر بر بزمی که در بزم
بوز و کلامی که در بزم
بیت و نثر زخم را در بزم

بیت بوسید و در کلبه
سوی کلبه که در کلبه
بیت کلبه که در کلبه
و کلک نفع بر کلبه
بیت کلبه که در کلبه
بیت کلبه که در کلبه

زنان آمویدید که کلبه
چو غم اینم سگایست اول
الرحمن تکلیف با کلبه
او ز غم نفعی که در کلبه
نوازی نفعی که در کلبه
بیت کلبه که در کلبه

در البص
بغض و در کلبه
بیت کلبه که در کلبه
بیت کلبه که در کلبه
بیت کلبه که در کلبه
بیت کلبه که در کلبه
بیت کلبه که در کلبه

عشق او تو بگرد زلفک سپید زلف تو قندک
باین منزل لاده مهرس قندک او در کج
دور او دور از عشقین قالدیشتم ای منجی
بر معانه جم اینست دایره یوسفی
باوه بر لب بولک نوبختی از نوبه سراسر
باغلا بکبر تا بود آوره کل بر کج

دیوانه
دوست از دل سلبه ای جو ایغدی زلف زار
کم بسیار او در لذات زلفک کج فارغ
ایستاد بولب صبر بر زلفک جمع ایستاد
نیگار از نیش بر زلف ایستاد
سپین قوباشتر بر زلفک بونده چو درار
ایجا ایجا تو آدایب کجا یار یار یار

خط خزان زلف کج نموی زلفی علی بنکده
بوقه کوز کوز و زلفک کج زلف زار
که غم غم نازده خنده بر زلفک ایستادیم
ایستاد قالدیشتم زلفک زار
نادیده قندک زلفک قندک بولک بولک
کل قندک مایل اوله طرف زلف زار

شکل لعل زلف کج کج ایستادیم
بیا تجده ایستادیم زلفک کج زار
کاف عشق اولغا اولدی کج ایستادیم
قوب ایستادیم زلفک زار
و بیجم آوره زور زلفک کج زلفک بولک بولک
جوه زلفک ایستادیم کج زلف زار

فانتم قلنا جنتنا من جنات عدن دور
توتغا اربعا لاردين قانليغ تن افقارا

كلمت جوت جوتتا كل شوره بويك شوره زار
غيزدا اينان بولغاغ غوزارا

دورليغ بيواويين لوتجك بون بون
كوتج اينغيدين سول كليمه افقارا

حق توتور بولسك لوتور بولسك دنيا بون ايتك
عشق نيكار قان اول قويم اولدو بوزور دارا

و دايضا

با سبط آل جانمينا بول بول سولجا جان قانلينا
جانا قانليغيم اوره نالوره افران قانلينا

جون اولار مدينه بولسك عشق بوزور لوتور
من اولور اول جوت بوزور اولدو بولسك

اي كوتلكن كوتوركا بودم لوتور بون كيميار
عاز صديق بون ارك او بوزور بون كيميار

اخر يره ايجاز لبتور منكا ايجاز كيم
اورا كالا عشق بون سون قنق قنق ايجاز كيم

مزه و صديق بولسك لوتور بون بولسك
تاز تاسين ده ايجاز افر بولسك بولسك

صبران انوار غمكش اينكليك كيميار
خاف انداخلم ارك كيميار و عصبان قان كيميار

اي نوايه ثابت اولور ناز غار دولق
آلبدو قنق بولغاغ عالمده بولسك قان بولسك
وله ايضا

برچك ياشينغا ناز بولسك ناز كيم
بلا توردن بولسك ميدان ارجا كيم

کوه خاکی در این جزایر کزینه پس
کوه کوز در شرق احد البریک در جزایر کزینه

جوار و تمدید بیدل لار و بار و عین
هر ایله کوه و قله بار و انوار کزینه

اسیر و الفاش و قوه سپیدین کوه پیش ایله
اینگو یا نیچم کوه فوش ایلیا کوه کزینه

ایستاد کم بوینون قوس بوز کزینه سپیدین اولجا
اضطراب ایله نخله بار ایستاد کوه کزینه

بوز او بار و قویله ایستاد
خاله بار بوز و بار قله کوز و اول کزینه

خاله کوه بوز و قوه سپیدین کوه بوز کزینه
بار و دیدار ایستاد الفاش غنه بوز ایلیا
اکه و ایله بوز الفاش ایستاد بوز کزینه

در ایضا
کوه بخت تیزین کلان او کوه و کلان کزینه
کوه بخت تیزین قله کوه او کوه و کلان کزینه

بوز و قوه قله سپیدین کوه بخت تیزین
عاشق بوز بخت ایستاد کلان کزینه

بخت بخت بخت او کوه و کوه قله
زم زم او بخت کوه ایستاد کوه و کلان کزینه

بار بخت تیزین کلان او کوه و کلان کزینه
ایستاد کوه بخت تیزین کوه بخت تیزین کزینه

بوز و قوه قله سپیدین کوه بخت تیزین
او کوه و کلان کزینه

بخت کوه قله کوه بخت تیزین کوه بخت تیزین
بار بخت تیزین کوه بخت تیزین کوه بخت تیزین کزینه

وقت بزرگ او فیلش از او بگذرد
غنی بود با او چون کباب در جاده

نواب
سپهر قزاقانست اراده که از زوبین دور آید
بویله و نوقم زمین اولین کشتی کین کوه

توبه را نغمه بین او قتلش از او بگذرد
مهرش از سلطان توبه او و سینه کیم سیه

ای که در زوبین کیم شام کین کین
خوشتر قشیش کیم در دیکر کیم کیم خانه

اول کیم بود از کیم کیم کین کیم کیم
ابد کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

بسیار شوق از اطفال کیم کیم کیم
قلندار قصبه کیم کیم کیم کیم کیم کیم

کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
ایم الف کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

بم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

جامه او تیر و کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

بسیار کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

ایستاد کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
خلفه کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

اول کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

وزن خاری تیر و نطق لایسین و در مکت
که مخران فصلیه ابدار در تصور آن رخ

نیکه بقیه نو آئینک علی حین ای حکم
که منقوش در انک بر او خاک سپردی

فانک او لیری که زو قاشی و بجه لایحی
که شمه بر جمع او سپید لایحی

فانک مکت و لویان خلیه او الی اوسین
تمام شهر تو شکاری فسخ جانک لایحی

کو زو دنگ تور و مخطه در تمام اول لادی
فانک خالیده او لکم است لایحی

مرد و بهفت بود سپاس مقبل نظر برین
سینک لایحی هم بند بر نظر لایحی

ای فایز جیست در در کجه اولدم کجرا
بار وصل تنب فرایدید و جیست

در ایضا
قیان قلبه اول طوف و نسل او قبله لایحی
در کلیمه نون قوی خود لورین او جاور قوی

فر قنک درین سبوح و صا لیک و کجه
کبد و نظر تمهای بطرف اجه و منک لایحی

فانک خیم بود و لیکه در بر لایحی
ایضا آئینده بسیار بود و بسیار سینه

بانی امجی تا بقایه یون لایحی
اولا افرا و کجه بر او لایحی

لایحی لایحی جان است اولم اول لایحی
که درین دور لایحی بود لایحی

فلا ولوم حال از قند پاک چه نماند
ابو لک بچیز برسان در خای لعل الفیلمو

چو دوران بیوفادور بچماخت
کدر لا خالی برین سر او زور از کس کبرو

ایکار این منشا اولی عشق و قیام بر کس غبار
بسیخ اول طغیان ای نوایید و خفتی مو

قطع ای سر بر قلم نیست کز درم سبک
ببر شک ای سبک کیم اول بر سبک فکینست

ایجا کز اب غرق بود اوقات جان غریب
بگو نظر لا زور بر آنچه کوی دور بر ای کلام

لو نظره اول کس بر عشق سکنند سبک
که هم آه میل حکیمه هم بار ما بنیده فاقم

متع اول را عشق ای فانیانند قدر وین
فانشیند و حکیمه فضلش و بی غار

کونک صحن نشدیم بهیوش
تور بر او بویید ناموس حکیمه

مع سید که بی خطم خانی از سید
کونک شمر بودم بوختی خرد را

بلایه و آردین باج الور عشق سکنیده
فتار کس درین بر دم چکار من بختیاره

کدی عشق من کسین شای ای کمان ابرو
کونک زینج بیجا بنید خای ابرو منزه

امر کسین و ای حکم اشتکین بیف ناز
بواسید ای زورم کسین ای ابرو از زور کاره

خیال را با تیار من ای کونک کسین قیامه کماله
اوزینک الصاف کسین نور وصال را بگو دلاله

مژغیلم ای کرم کبله املا کسین
ای کسین قوت او را و صفت کوی او خسته خاله

بوزنک دور خلیفک ظالم اولی غلام
بغافل غلام مقرب از آن دوری و غلام
بهر عارضینک در شوق تو تنه او بود
تو قطره غبار غبار در جلال
تو عارضین لاری
اشرف حال عارضین و صفین با و صبا در کم
قاردرک اشک در دماغ او در کمال
فراخالیست مودور اولی کل کفایتی او فاکم
تجربین و نرسن موانع است او بر سواد

امران خطینک در صفین اولی غلام
بوسید آواز اولی در کس موی تا شکست خطینک
امری که در عشق اضطربیدین
و بیایم که در عشق اضطربیدین
که در عشق اضطربیدین
منجم کور منجم کور
و در کس منجم کور
نرسنک اول ای کل غمیدین کور
چسب جبار غمیدین اولی غلام

از بیگانه ایندی ایندی ایندی ایندی
که در عشق اضطربیدین
که در عشق اضطربیدین
که در عشق اضطربیدین
که در عشق اضطربیدین
که در عشق اضطربیدین
که در عشق اضطربیدین
که در عشق اضطربیدین

از نرسین او یوب کور مکابو بر کم
بسمندین نرسین او یوب کور مکابو بر کم
بسمندین نرسین او یوب کور مکابو بر کم
بسمندین نرسین او یوب کور مکابو بر کم
بسمندین نرسین او یوب کور مکابو بر کم
بسمندین نرسین او یوب کور مکابو بر کم
بسمندین نرسین او یوب کور مکابو بر کم

بسیار با خیار اینی اینی
قد در بیع با هم کسند کور اینی اینی
فدایا قلابا کور اینی اینی
ایمنه نرسین او یوب کور مکابو بر کم

فدایا قلابا کور اینی اینی
ایمنه نرسین او یوب کور مکابو بر کم
ایمنه نرسین او یوب کور مکابو بر کم
ایمنه نرسین او یوب کور مکابو بر کم
ایمنه نرسین او یوب کور مکابو بر کم
ایمنه نرسین او یوب کور مکابو بر کم
ایمنه نرسین او یوب کور مکابو بر کم

ایستاد بلیطک تبتی قندور فوق المورار
سلفا تابع بود کبکطاسی نادر برادر

تولقم ایستاد بلیطک تبتی قندور فوق المورار
تجارت بلیطک تبتی قندور فوق المورار

بنار و تارا خیل بلیطک تبتی قندور فوق المورار
فوق المورار اول بلیطک تبتی قندور فوق المورار

ببال اولی منظر غریب بلیطک تبتی قندور فوق المورار
مبارک چنان هم فوق فوق چون فکر بسندان

بجمل ارشد فوین صانعین صبا و نام
قبول جان آریان عارض ازین نوازیان

فراغت سیمین قلیغاند جو کلامه از کویا
منظر کار بوزن برادر اولی بلیطک تبتی قندور فوق المورار

کار که در بزم صبور زده کان ارشد
میخ خیزد که خیزد ساسبت اینجا

ماه معصوم بر افروز که خوشی فلک
تجارت زلفت بر لب با بیت اینجا

بیت چو کردند لان غلام بدت
نام شاه خیل دم غلام بیت اینجا

بعد عمری مانم که یاد داله یار
میخواهم عمرم که شکیبای غم اینجا

عقل و عو می کنند ز کبر زلف بار
تا کند دیوانه در دم فقل و عو در بار

تقتیر خون که چایم فرموش کرده
گفت چون تو یاد دارم در جهان

محبت حق را از ایدو ایدو کله
مجلسیستان بخت دلالت بسیار

بار بخت علم که نوزاد است صبور
چون بنیم از آن ناله زار

خواجه کریم
 گمراه بود بر سر کوه بوی صبا
 در بنده کبیت عشق کند حال
 بنسکام صوبی زده گمان بفریب
 خاطر بکلیت من بیدرک نوا
 مارا بسپار بده قوت که بدد
 بر صدر پهلوانان نشاند کرد
 برون رود کبیر موز از خواجو
 نقش خط و عصار تو بیدار
 چون لاله غدار از رخ جلوه نمایند
 سر کوفته باید که نازند کرد
 از تبر بلای که بود روی ناست
 جز من که بجان مبطلم نیم بر
 تا چشم ز سطره تو آب روان
 دل که بچین عطر فشان با صبا

سلاطین

فری
 برود خواهم بجان او آن دلدار
 زانکه میدانم از مردم سگان ایار
 چشم غلب آینه لاله صبح وصل
 عهدا بیدار بیدار است جمیل
 کعبه سینه من کوه کوه کوه
 غایت حیدر سینه من کوه کوه
 من کجا انانیه وصل تنان سحر
 دولت ساه کجا در دین سحر
 پیش او در او حدیث لاله برین
 آفتاب بکیر آفتاب خورشید
 کرم که در کرم زخم بر جگر بند
 باید از بویانه بودن بر خورشید
 کرم که در کرم زخم بر جگر بند
 باید از بویانه بودن بر خورشید

بیت
آن چشم سیه دلکش دارد لعل
ترکیت کی بودست زنده کار خطا

ما که تو ای سیر جو آیم که باشد
آهوا کس از سایه اقبال تو ما

ما زده تنگ تباران دعه شیرین
بیار کشیدیم ندیدیم وفا

انهر تو تا سپهر خطیم بدر آورد
دایهت دلم جا بیت مهر کیا

مولانا جابر
سپیدین و قنابتنک الا اخذ الله
آهوی که با کلکها سیرتک الله

غنجی دهنش طاهره نکال
در دم شد کیس تو با صبا

این لطف تو بریم زده صد مشک
رحمات تو بر تنه لبان جسته نوبت
دل در طلب وصل تو در عین حضور

نا دید آن روی تو از دست فرو رفت
این قالب افشگر از کوی دورت
القلب علی بابک لبلا و نهال

بیت
ای سپردم که گاه مراد نظر افتخا
کاه ز رخ لاله کاهای سیر افتخا

چون شایخ کل تازه بنگ در کفر
پنهان ز تو من بوسه زخم آن کف

بیت
خون شد بین غنچه زخمدیدیم
از رسته جان دو خیمه بر آن کف

با چشم سیر بر رفتن تازوک
زورده صبا که شود آن تن نازوک
هر دل ما هست بکن بند قبا

شیخ عارفیه
اگر تفرج بجزت بود پس بود یا بد
بیانت بد که من دیده بود بار

دل کم که کرد گن از شامت کسفت
درین میان تنم با کس این تنما

دراز کند آت چشم در آتش دل
عدیب سیر نمان کاش بود

بیت
مگر تو در دنداری او که لطف طیب
کدام درد که در مان غمید ما

۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

افشا
 بجایت ساق کله که رنگ لاله
 نیم کله ز لعل جام نیا لاله
 اران که فروغش اگر رسید بهیل
 عقیق ناب کند چو نریا لاله
 بطرف باغ برادر که نریا عقیق
 تراغای عقیق بلان شیدا لاله
 کز موق فصل بهار صوت بهارا
 کجا بنویسند طبع دعا لاله
 دماغ عقل ز کله زمانه لاله
 بیانه در کله با علاج به لاله
 بیاده وقت نغمه ام و موق زنجار
 گذار با کرم هوس کار فردا لاله
 کین بسیر ز سید اندو چشم اغدا
 رود ادر سید روز کا مری مارا
 جنین که خال خطا اولاد جانها
 به حاجت بقطر روست زبهارا

بویین که ز کبر است نریب کبره او
چونست با نوا تو ای شیخید الله

چو با بویین تو صدم نمید بار
گزار بوییم ز غم خاک تو بنهار

در پیشم ازینجا که درم و جانی
نگاه دار چو همیشه اینجا

تو برودم میروز جبارا
بجان بین که هدایت کردن الله

چو ساعد نودل عاشقان سیریز
مده ز دست طو عاشقان سیدارا

سپاه باد چو خال تو از دل من
کز خجال تو خال کم بوییم

اگر پیش رفتی سرور است میسند
چراز سایه بر آب آنگذ رضارا

تو خال بیا مده از دست تقدیر امروز
که رفت در کمه دایست چال بود

حضرت حافظ

مدلاج کار با من خراب کجا
ببین تفاوت ره از کجا بیجا

ولم ز صومعه بگرفت خورشاقوس
کجا است دیر بخان شراب ناب کجا

سدا آنکه روز خوشی بود روز کاردها
خود آن هر سگمه کجا رفت از غیب کجا

رحمن دوست طو و نمندان چو دایند
چراغ مروه کجا سمع آفتاب کجا

قرار خواب از جا طمع مدارا بود
قرار صحت صبور کدام خواب کجا

تا نخل من کجا
من از کجا رسیدم با جناب کجا

کجا است ذره کبر که کشته آفتاب کجا
خواب مستم بگذرند کار من نضول کجا

خوانم از پهلای من کجا است مزاج
خار زده کجا است شراب کجا

زمن به سیاه که کرد و لا از روز به روز
کدای با بسوی با بیج کجا خواب

ز خواب خورد و چه پرسید مراد خیزد
قرار صبر کند آفت خورد خواب کجا

دل او چو پر شدی ترک نوجوانی کن
صبح سنب کجا شب سیاه کجا

ملوک که جا را حاق و دور و دور
کلان استهسا که سیاه کجا

بجوی یار و دیدم یار با بسیار عانی
دلا مانند خود هم بر زمینم زار عانی

براه انضم نقد اول دین بخیم آخر
بل و در عقبار این بود که در عانی

نگاه بست برستی گفت بر سر
که تار سنجی کرد و عاقبت زار

ممنه ای باغبان تکلیف بگفتیم
که برادر کجاست بود نظر عانی

من ز اولیده بودم زینقدر عیبم نرا
بسیار بود و ای کزینت در عانی

بسیار در پیش کلمه خرد از درجیل
همه بهجت بود خبر صحت عیب

خدمت ناکند از همه محنت دم فرم
میباشند زینت زده تار عانی

راغ کند بدین جلوه که گسسته و جارا
که بسوی با اسیر هم آینه در اسباب

اگر چه من مطلقه شدم از این کس
چاپ و در عابری نام از کار

من اکنون منوایم داد و در عیب
که اند بار دیگر نوبت بوس کنار

بیا سرخ زرم دل را خاند و من کن
که تا کردم من از زور و سر اندوا

بیا طرف با هم جلوه ده حسرتا با نورا
که تا کردیم از در و جالت هم

اگر خد بود جوهر جانم بدل جانما
 نبوشش من که دریا پر بسیاسم
 بیکه بدستندارم چو کدکیر
 نیست اینبارم هم مودق محبت
 ریس طرز خوشی در خضام
 نهادم هم بر زبیر مقدس خنیا
 ایضا در انوار
 التفات عشق انوار که از انوار
 میکند آن را سحر
 کشت نم از آن شیر قامت
 کتت بدو پیوستم شیر نیامت
 کجاست زینک ندرت که از عصا در فضل
 از کله کل میکند زینت ایستاد
 میر میر انجانم بسک ملاک
 بکه بارم با هم ایم وقت
 کجاست کجاست کجاست کجاست
 قامت از عجب نبود که هم بشود
 میکند عزت کجا با محبت
 کجاست کجاست کجاست کجاست

ندان جانم با دی اول لب خندان
 شوک کیم خسته بود که زین تنگی جانم
 من اول شرم جانم بسکه لعینک
 قنای حسرت کوز برده حیوان
 پیش از لعناب نرسد عیناب
 منکند اندین رنگ چو بوی قان
 او فیک از تنگ کردن بولیم
 کونکل که میند اندین لذت کجا
 من ابتیاج یار صلیب است
 منکند کوز سوز منکند لب جان
 دیمه تلخ اوزده تو نمیکند
 تو کوب فریاد فانی کز کج
 ای بر عشق محبت زناست
 که عاشق لاکه آب دین
 لنگ این سوز اینب بولدین
 لوسان خمر دور در مرغ
 کجاست کجاست کجاست کجاست

بغی
دینبازدیرانی عشقیدین ایکن ز راه
از معذرت آنکه جلوه نساکن

قاعت سبکه که راجت ابرو عالی
تغیب نیکو که لبه سماه اسحاق

من اولادیم باراد چون بنی تاشک
سکا جان اولاد سوسکا اول امام

بغی
لیک و مغیر و اولادیم توت کونکیم
که خدیجه جلوه کردی سنج اولادین

بغی
سکر کفشارالاعجاز خیرین اسم حرم
بولور جلال طوطی کنگه کم نایب

بوکون قیس سکر لب مغیر نیک میر
دیدر سکر نیک کور کاج اول مهر سحر

بغی
عقاب ناز با املین آشوب جا نیم
ملاحت کشتند اسیر سوز کیم

الف یاغی با نیشاد و منف تاشک
نیال جان ابرو کویا کیم جا کیم

بغی

ایضاً
سک دورین لعل جبارتوت دل کون
ادانم سخن سزا را ابرو سحر کیم

سئل زلف دایم دایم غایب الکلین
دل جان صید آفتاب کیم نایب

جهان چنان سکا صرف اولاد سحر کیم
که چیران مجتهد مهم من نهیم

هر با جور حبت بول سحر اوز که کیم
بسم اولاد با اشد مقصود مهم کیم

بغی
جیا نیم باغ دور جلوه سوز خرامانک
اگر لطف ایله بایلدی فعلی روح لعل

نیاز ناز جو لاکا بیده اسخ لاریکار
ایمیم شمشیر ایم حسین صاحب

جهان جان با مهابت کک تصدق
دل جانس خط خالینک که تصدق

مین ده سحر شمشاد و صد سحر
ایر و موزون نهالینک که تصدق

ابضا
لینک سر حسته آب بقا دور
حضر خط ز لالینک کا صدق

بقیه
قالیسیا بروم وجود نیک خیا
انی فیلدم خیا لیک کا صدق

لوتر من تن اجان کس امی
بولور بر کوفت وصالینک کا صدق

ایرور حسن کلنج امیری
جهان جاہ جلالینک کا صدق

لینک سپر یازم غم تو من
جلادت باو بر بالینک کا صدق

آینمال سپر قد کلین باغ وفا
فانتیک سر اولیم شمشاد و یور

کو کل آسینده سید جو شجرت
جالی بامنا لینک کا صدق

قد کلون خلفیک حر اذنی نیا زین
کور مدیم سپر دیک بولک سوغ ار کلون

ابضا
بچه لار محروم ایسین بر لالینک
سال بوزوق کو لکلون خستیک برون

بقیه
کر کوز عیدین قالیسیا دلبر ز فانی
توبید و دور کوز فانی سغلا ایچ منیا

کل کازول باغینک نچینے اوکل
بایس جفا دور لور افینک آرد و بر خیا

من کیم و علیین تمنا ایچک ایسات کیم
علیک افلینے سلطان ایچ و رسا کیم

باده کلکون لینک لیس آسایا بلدی
سوغ صوبا جالیک علیک برون

زابد ادرین که عاشق لیکه نقصون بید
بول کای و علیک ادر کیم سوغ دلچایم

علق کلکون امیر من محبت ز یوریم
ایسترم تا صبح محتر بار و علیک

بار کوی ایستاری اخیلیک بولیم باسینک
نیکه کیم کماله بود و دولت جانییم

بگه اول بد بچهر
کویدین او دو تیر نیا و ما کایم

وصل نمسیر و تیر نی آباد تیردی
طالع آفتنه بر بخت که ایم شیک

یا پس ز تکلیف کسند کایل ای جان
لاذ کلدین آجیلان طبع ناکایم

عشق ملکیدا میرم در دغم دور و نیم
آه بر نه ناله عدل بیه ادم

دلده در دینم اگر قلیس بیان
آه سر دیکه کو بر بخت استی

که بو بولد اول دینم و کس
در دوشتر او دیک بود کس

بجز در کار دور نیله مونی
نام عشق الکلاه تزاره

عشق بر کبیا دونا فاعل کاجیف
آه کوبه کوبه بودت حال کجیف

بوی جانیکا

نوزیکه قدم توینک کیم بر کسینک
سن با بقان اینک زیمه بر بیه نوزیکه

تا اول کوج مقصوم ابو در بار وصله
بوجال ایله من خنده سارا اوله دور ایچ

عشق دایینی قویا ایلینک تو بخت
ایله بوجال از تیرید کولکل ازور کیم

جانیکا قیلو بزم اولن کمال ازار
بانه کدر اولده سوس سیدار سیمکار

بار سبز خضر کیم بو بورا ایز ایل
ایا هر جهان ایچ کیم بزم آه ایز ایل

فانینه عکب ادیمه آتیب لیکه خیر
اول سوغ تر قلیله سر اجد جبار

ز لطف ایله کنگه دوا قلد ستر کیم
کوردنی عشقید کیم کیم کیم

هر مست که کورسه یاده کشیم فی
در حال اینیکه کوز اید جبار

بویند بیدار عشق یو لب سینه
 کور کاج بویند بیدار کز قنار
 عشقده بولوب بیدار اولجا لته نیم
 تکرار ایبار صبا ایله خبر دار
 لخت جگر لقمه اندوه دما دم
 اولدوم غم ایله بیچ سنه قلیتم
 حالیم سوره کاتیم غم بیدار
 دلخسته بجا اولم بیدار

عاشق من عشق اوینده لغوم کباب
 هر لحظه کور بسم لاجالیم خراب
 ایله بار مندر اولار من در اقیده
 جالیم عینده قایم شراب
 عشق اولدو کوش جالیم کز ایل
 دم جالیم غم قلیتم لار ثواب
 دور تکرار خسته قینک بقران
 تنگ اقدیم لار اقلاب

کور بولوب لارا اور کاز بار ایله کونک
 قانین نو کور من اول اوله دور بولوب
 بغیرم ایله کور کور کور جالیم
 بچاره ضمه جالیم قنداع عذاب
 بهوده ایل سوز لیک کور لیکه منی
 بوجالیم بارنده لیک لیکه بایب دور
 عاشق کور بولوب ایل ابر قنقه
 فهم ایلا کور کور بولوب کور بایب دور

بچونجا قانسیغه باغلا دین کور کور
 بو بیت حسن دفتر دین ارجاق دور
 پر وقت بی آب سکه کور کور
 بعد ازین خوش خواهد ارجاق کور کور
 کور بعد ندیم کور اندر چو آب کور
 خوابم از شو کور کور کور کور
 ز ابد است نمیدار از کور کور
 بسن ارجاق نظر تا خد کور کور

کور بولوب غم

چون فاعلان زنجبه سوخته
هست قانون الطبایع بر
سکال

موجبه کوفه که نینب اخبار
چون بیکر نام در ظهار و جلا

کل مزده علم اسپار و جلا
حسن بیان نمونه کفر و جلا

بیل و طبع بیخ چه خوش مالک
کلهها بهانه بر سر و جلا

ببین رسک انجین
مدبر بختن همه کلهها و جلا
یک شمه ز قدرت انار و جلا

از راه تا جای از عشرت انفس
در جلا کرد که اسپار و جلا

چو شید بکاز کلستان نقل در
گاه ستاره لفظ بر کار و جلا

لازم نما بجز بیدل تو از کریم
بر صیحت از تو طلبکار و جلا

دور از خداست خواججه بکر ادب
قدت نصیبه صاحب عبادت

خزنی جواب این غزل صاحب این
مصحف نفیست نشخ فیانست

ارسلق دم من چون شمع سیدق
دعوت انتقام در دست از شهاد

اوقای عمر دم دیر از افسوس نادانیک
قالکلا صراف اولدر از دوه ایامیک

ز یاد کند میان کزاد عامه مشرق
میکنین بنور و حجب تم علوت

روز کاریم بزم ختمی قاره اقبالی بکون
جین فیلیون فاطم بنبل بر کون

مدد مال اگر عبادت دور زمین کن
میدان یقین که از همه انقل سجا

عشق یون مزده اخلاص عیب در کیم
زاید خود بین رایجی چه کز اولک

رو بوی جهان ایلینیه کیم ایستیم
صاف آیس غماز لیکدیج بر

جهانده چو نایب کیم
بکنزه غماز بود و کس ایستیم

کورد کاج بو زین چو دهر ایستیم
ز رفیق ایست بیا و بر ایستیم

سکن ایلینیه قول بولکاز نور کورد
بر خط شیک صحت سلاط ایستیم

شهر کوردیه پورمه حکم فاعده کورد
بجنیم قاره لایب سلاط ایستیم

موشلاره بر ایستیم کورد
فاز سر کج ایستیم ایستیم

نیر که تکرار بود رو با به
عمری که تکرار کورد کوناه به

صحنه که از منفق نیت کیم
کر یوسف ناز بود اندر جا به

ایستیم
بیلار بیک لکوم کورد کورد
ز ما غلبه عاجز و درجه کنگه بورد

باغ از اقدم قویستک ایستیم
قامتیکه دور بند و طرف صنوبر لار

سنگام حیا و میر لار ایستیم
دیر کلن اچره قانقدور بورد و بیک

بوتما افر ایستیم غمزه بر لار
آلد عقل بو بیخ کاکل منغیر لار

کوز لاری بکنی فرخانی بزر و در
بزرگ ناز مبدلایب سینه دور لار

ملک دل ایستیم عشق شهر نر ساه
هر بری فلا طوندور کیم جا کورد

عاشق
ای ایستیم بر بزرگ کیم
جان خوشی نوا اچکون کیم

ایستیم کورد ایستیم جلوه بون کورد
منصیح ایستیم کورد نواز بیک جمال

بمع ارامت شایب فاست خرام اینست
 سپهری سپاسندی نوستی او تنیال ^{آجره}
 دلکش آفره ناز ایلب سور در س اول تکاورنا
 بر جم کل آفرین فالدرین با جمال ^{آجره}
 عاقر لطیف خط خال ز فریده
 عند لب ایلان طوطی نوت در ^{آجره}
 جفر آت چو پاره نامی عین ظلمتند
 جان حکیم ایسین ز غزلت لعلک ^{آجره}

شمع عارضک هر دم مخمل خیال ^{آجره}
 جان فوسنی چو فرمانه اور در وصال ^{آجره}
 خال غیرتک دور و نگرین لنگ اوز ^{آجره}
 با بگر چین فوندر لعل ^{آجره}
 کل بو رنگ سو فیدین اگر کور و جالتند
 اوزنی البدر نینان کوشه سیال ^{آجره}
 دیرینکا نوارش منیل عشق ایلی نازیکا
 سوز ایلان صد حکیم و بیاسول ^{آجره}

ایضا
 عطف اسپر اریکای بحر کرم کرمک ^۲
 پنجه سید اعدیا اودام کرمک ^۲
 عشق بر غل که پیشک بخلاف ^۲
 آدییکا از زنجیر و قور کوه قاف ^۲
 ذلیع
 خوش کفتند در کورینک حرار عشق
 عند لب لاری طرف فوغا بر عشق

بغیبه
 فنجقور منصور ابلق در اوزه
 کیم سندیک عاشق سولیک عشق
 شیخ صنغان دیک کبا بر شیخ
 مینکا سجده قیلدر در ب بود عشق
 ای ذلیع لاف عشق ادر غل مذور
 سین کیم عاشق لیکه دعوی عشق
 ای حالک مباد غرق ایبار
 قطره موج ادر سئل دیبا بر عشق
 غارت کفر دین ابرو کله جلال عشق
 برده کونر دین در شفق جمال عشق

ایضا
ز اید خاقان بولگون لاق قبت اور
مخبر حسنه دور سلطنت کمال عشق

مذہب بو حقیقہ دین سچ ایدیر اول جواب
کرم بو بولده ایمان غیر نرسول عشق

بودی ایز جبریل بر قدم باب الدعا
سدره دین اول بولک بو می پیا

بلید دلیلمست اولوب میر احمد قلیب غار
برقا الصلو و سب قلیب میر اول عشق

ایضا
منجوب ایطکان اول دلیبر خیم شمل
گو نظر ملکیز تاراج قتلک عشق بویا

فلک دار افضا که ایستاق قتل ایستاق اولدم
جز ایسی سئول ایدر که کلمه بیخ و کلام

ادولمدین ذره هم بویق اولور هم ایزین کوب
قیان اولک عین بولک سیر سیمین اولور

ضعیف تا تو ایز جاره قانمان بولدیلم
کرم جبر سحر ایز تو قور قور اولور

ایضا
نویای و تفکار اولک کلام ملا افکار
تلکان ایضا ادخاج ایزم بولک

دکشن
مشغوب هر بویس ایزین سمن سبای
غزلت نیمه یوزنیک خلاقیم سبای

برب بر باد نیاید عشق ایله شاد ایلیب
توقوز کرده اولوب بجالا اهر

دو اختیار صبر انکلام بودر دیکه اول اولور
نیکه کیم بر کلام اولایس لعل کوفای

ایضا
عمیب لری بر دور خندین مسیح نولدر
کورد سبر کیم بولوب بو اعطیه

زیاد اولدر محبت کونکطومه ایلاب تمنا سبای
قیلب مخزن می سرخ اولر لیل سبای

بوزیدین اکتب ایلیب فلک نور سید سبای
قرانغو قلیکس عالمر کوز لطفین سبای

خیابان ایدیم ایشک لاله بو جبریم قلم کوب
عکلب منصف سائل اولور کور کور کوب

وصال آمد بر سر کز من هر چه شد
 تو بوی من بکنی کزین که بود با من
 ای بیم ز غمگین سپهر آید
 مقصد ای کزین کس خوار از غم
 حکم سبیل تو تو بوی از بوی تو
 تو بوی بوی تو بوی تو بوی تو
 همه صفات آن لایحه ای که کشد
 فغان ناله صیقلی از بوی تو

مشهد

کور ما کجاست تو کجاست که لارا در دیده
 بر کور هم اگر من سگاف تو بودم
 بر سینه پدید بود جانم ای کزین
 بر کور هم اگر من سگاف تو بودم
 عشق در دور آمدیم جانم
 با سینه قلبی سپاس بر سینه
 عشق تو سینه کجاست که با سینه
 فاسد کجاست قلبی بر سینه

نعت سید المرسلین

انقضیتم کتب تاج سیر عشق برین
 روشن ز گرد مفاصت سید ز دنیا
 کوردنانت جلوه کرد رنگها عارضت
 بطحا لطفستان در غل زینت
 آن لب که سوز آسمان را بند بران
 اندر کایت سدره ای که جوهر این
 این دولت عظمی که از دست ز انبیا
 کونین مرجم ترا کرد در زیر چنگین
 مقصد را بجای جهان شده چو دولت
 آدم طفلی ذات تو بید کرده از ما
 ساد بجه کاست رو آنموده عرض دعا
 از سینه میدنند ترا جان خود جان
 آثار طاعتش قبول از صبر اس کل میکند
 بر آستان رو فضا ای که سینه میالند
 از کثرت جرم کند مالا اینست در غم
 باشد وجود کاملت فردا سبیل الدین

بر کف خط آرا دیدم بر دلف خوارم
 بر آل اصحاب تمام خوانند غلام
 بیستم بر علم جا میبوده عثمان
 آمدند بهم کرده اولاد فراسندین

من کیستم تا لغت تو گویم بی وفا
 القاب یاد آید آن که گویم بعد ازین

چهارم علم تو فرستاده بنفیر خدا
 گردیده باج ظفر نقرت بود بر آیین

اول ابو بکر که دیده با بر چشم
 نور صداقت بر پیش کل کرده از دوزخ

کنایه از هر چه آمد بر دهن در خلافت
 بگذرد و مرتبت از آن بر همه این چنین

دویم زینب که عدالت نهاد در عالم
 باز یور عدل از هر آینه سر از

نهم غنیمت است امروز ۳۳
 مگر یارم هر چه از آن گفت است ۲۲

۱۱۵

بخش از شی
کردیم و هم چنان آوردیم در دست ملک ایران
سوی خنجر کشیم

نخل مخدّه لعل شکر بارینک کور
بغیر کسب از خنجر کشیدیم کور
ذره دیگر از خون آن مهر در خنجر ایران

چون سودایم خنجر دودید در دست ایران
دودایم بر سر کور دست ایران
از سر اغش هم کیم بارایم املا ایران

کاه کار از قلموسها خاطر جوی
تا تو از زینت کور کوی خنجر
نیلین ای دلبر جانم استغنی عدل داد
انچه خنجر را از منبع آرزو مل
بکس نیست جز از خنجر کشیدیم ایران

چون از دست یافت بر خنجر کشیدیم کور
سخت است خنجر از خنجر کشیدیم کور

از بهار

جاسیده

از بهار است از خنجر کشیدیم
کار بد است از خنجر کشیدیم در در کسب
دانش ندانیم ای دلبر جانم
همه کوی خنجر کشیدیم جلال کسب

از خنجر کشیدیم در دست ایران
چون شمشاد از خنجر کشیدیم در کور
از سر اغش هم کیم بارایم املا ایران
چون از دست یافت بر خنجر کشیدیم کور
سخت است خنجر از خنجر کشیدیم کور

جاسیده

دشمن خط و ما هم جانی که با سبیده
بیا آن شکره و دم خنجر کشیدیم
سازد و نوز جان دل خنجر کشیدیم
کسب مال بوس آوردیم کسب ایران
غنچه کسب بر سر خنجر کشیدیم ایران

تشنه گاه که ز لعل آن لاله سبک آرزو
مآیه سرفرو بود با تکیه آرزو

عاشق آنم ز لعل آن رخ وصالیک آرزو
بدلش سبک خوار جانیک آرزو

بیک کس که بر پیشتر آنم ز لعل آرزو
سرخ کف بصورت آن است آرزو

از بسکه ذوق نادر هر فرودم
بجانش عشق شکر سبک آرزو

بجز مستی
بسیار بی عین خواهد ماند
بسیار بی عین خواهد ماند

از بسکه ذوق نادر هر فرودم
بجانش عشق شکر سبک آرزو

محرر
بیک کس که با ماه تابان
عشق زلفش بر لبش با لب اولادین

عشق مستی
بسیار بی عین خواهد ماند
بسیار بی عین خواهد ماند

عشق شعله لعل در رخ سبک آرزو
بسیار بی عین خواهد ماند

اگر بود آنم ز لعل آنم ز لعل آنم
منزله نشسته ز لعل آنم ز لعل آنم

بیک کس که با جگر مستی
بیک کس که با جگر مستی

من سزای کس که با جگر مستی
بیک کس که با جگر مستی

من سزای کس که با جگر مستی
بیک کس که با جگر مستی

ایمان شایسته غم که تو رنگ شمشیر
بزان بود آنچه در سینه خفته بود

بگذران کن آنچه در کجی در اندر
بستان در درازتین جان خیزم خور
قدوس گشته لرزان شکار قربان اولاد

ایشان بنده بود لب خسته غلامان
مخ اور بود با شمشیر و از صفت اور آیین

که بستم ایامه اول عهد لشکر سوزین
سینه صافینجا بستن سوزین
من سز جاکر چا شنگ قربان اولاد

قدوس گشته محو کس که لشکر خند کای
که با کتک کجده مصفا بنیان اولاد

جمع استیلا کین غم شیده از آفتاب
قدوس کا تصدق غلامان بود کین کای
سینه خفته سبب شمشیر و آفرین

باید اول غم با کباران در
کل غم بر سر زار زبان در
چو لشکر جلوه سپهر غم زبان در
دلا نخبیده که چو فرزند کمان در
بدر غمده کل غم کج کوبه آب حمت
بهر یک از ستم قدوسید به جام حمت
جمع حق استان جمع حمتان در کس
نیاید کس از دلاست این سعادت

کند است حمت باغ میلان از آفتاب
جوار غمده خواجه جوان از آفتاب
بست جادو باغ میلان از آفتاب
نور سوزان کین بود از آفتاب
که هم از بی شایع جوان در کس

فصل ۱۰
بیاوشن خن خوب خوابان در این
کلیه تا اواخر خن بسیار در این
کل نام من بود در این
و این سخن حق را بر ما در این

فصل ۱۱
بویست اعلیٰ بر او فضیلت زنده
بزرگ از زنده بر او من تا شد کرد
غبار بر من کرد در این
دوم الوقت جاری است در این

فصل ۱۲
نخند درینا در وقتها این
زبان لال است گفتند که این
باید در وقت زوضیع از این
باید در وقت زوضیع از این
تا ساله ما خود را در این

فصل ۱۳
کسی که از در و درها تخطیف است قدر
بویست که در این من احوال است قدر
اگر صدق بر از دنیا در این
بودنست غلط از خود با بر

فصل ۱۴
زوضیف است این من منو و یکی از اینها
منو صحبت بهیچ با بر
اگر یکی بودیم کرده با
باید که در این در این

فصل ۱۵
اگر چه که ما ملک است از این
تدو که در این تو است از این
بودیم در این است از این
مردان است از این در این

تقیه
تخت جاسور در روز باران
بیا که در کوه تا دانه تو تکلیف نشود

قصه
سعد از کس که گفت از این
بسیخ خود را کس در نظر آید

ز انصاف نیست که هر مومن
گفته از زنده با کبریا

تقصیه سینه رسول
شندیده بنفشه گفت

مهر و دردم با فضل آن
در زینت ماعت و درین

کشف غماز از کتب
کشف غماز از کتب

منجی حاکم
خواجه اندر تو عالم است
خج میفرستد خوبت کند و در سال

قصه
ببر از این تو خوار رفت
ببر از این تو خوار رفت

باد در کوه ترا سبب
صد و عاز دل برین حال

مادر است کانه خواجه
بنیان لعل از نغمه

بیتها بر سر او
زینت بیخ خود بود

باز کنی سینه ز این
باز کنی سینه ز این

استاد عقل کا کوکل استندانی
سوزا زانہ جالبیستہ نوز زانہ دیوی

کیملا رضا جو رہ کیملا رات دیدی
کیم علم سلات الم حکما کیم شادان دیدی
مصلحت سال قلا سکا اولیا سکا
باشلا رانگہ نو ستر رانگہ اولیا سکا
کو ہر دینے آرزوئی اولاد فریاد سکا

سوزا او غلا را غریبہ سوزا کیم
مردا زار زار کیم کیم کیم کیم کیم کیم

میں نوز کیم کیم کیم کیم کیم کیم
مطلوع اصل کیم کیم کیم کیم کیم کیم
مردار کیم کیم کیم کیم کیم کیم
پہل بیستہ کیم کیم کیم کیم کیم کیم
ساکہ ناز عالم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

مجمع

نور ضیاء اربکیم انجا دیکھو
کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
مردا زار زار کیم کیم کیم کیم کیم کیم
دلکش کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

موجہ ز سالفہ ز سالا دارا محراب
صفتی قدر کیم کیم کیم کیم کیم کیم
طوفان کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
صوبہ کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

لطف سید سید سوز کیم کیم کیم
کلمت معنی کیم کیم کیم کیم کیم کیم

بول سخن سوز کیم کیم کیم کیم کیم
اسی تو کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
صدم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
بولنسی کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

اول طرفہ کیم کیم کیم کیم کیم کیم
۱۱ بیا کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
نکھ کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
صانع کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

موسم

اصح بوجاه اول اصغ اليك برفغ
ايلاو كور رانوكل مكنيس نيل

سوز كاشيد قند سكر ترانه ام
حوانيسم او بوز صفتي است

انتظار تا محبت ايلين ايشه بسخنه

بوقا تين عاليد سمد وليم خوش خانيره
بيني باغنيك در ماضه امه بيه

بزرگه اميد كو لا زنديه سكره
بوف سيمور غدنغ اوز كيمه ايشه بوقا

بول طرفه در حمر ايلان بيشتر ايلان

بوقا جادو و زنديه بوشورس عجب
بوشورس اچره علا الاله تاي

تيماشي خانق ايل با با نيمه سوز
سوز سوز سوز سوز سوز سوز

لوز زنديه مقدمه سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز و قند و سوز
بوقا بوشورس سوز و قند و سوز

صاوق ايلو بوشورس و قند و سوز
بوشورس سوز سوز سوز سوز

بوشورس سوز سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز سوز سوز
بوقا بوشورس سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز سوز سوز
بوقا بوشورس سوز سوز سوز

زار و كشتار سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز سوز سوز
بوقا بوشورس سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز سوز سوز
بوقا بوشورس سوز سوز سوز

خاك ايلانكده بوشورس سوز سوز

موسم

بوقا بوشورس سوز سوز سوز
بوقا بوشورس سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز سوز سوز
بوقا بوشورس سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز سوز سوز
بوقا بوشورس سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز سوز سوز
بوقا بوشورس سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز سوز سوز
بوقا بوشورس سوز سوز سوز

بوقا بوشورس سوز سوز سوز

برور کز کونین ارتوق حال مکتل اوزم
نم از خون قاقوده دلا حاله تبه
رقب هم

که ایون غم ما بلار ارضوب تبه
که ایون غم ما بلار ارضوب تبه
که ایون غم ما بلار ارضوب تبه

اه المکام به کلار نوزن ارتکلیس
از رسته نوزن نوزن ارتکلیس
اه المکام به کلار نوزن ارتکلیس

خالکله ورتوق ایون نوزن
خالکله ورتوق ایون نوزن
خالکله ورتوق ایون نوزن

تکلمیم نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن

دکتر نوزن نوزن نوزن
دکتر نوزن نوزن نوزن
دکتر نوزن نوزن نوزن

تکلمیم نوزن نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن نوزن

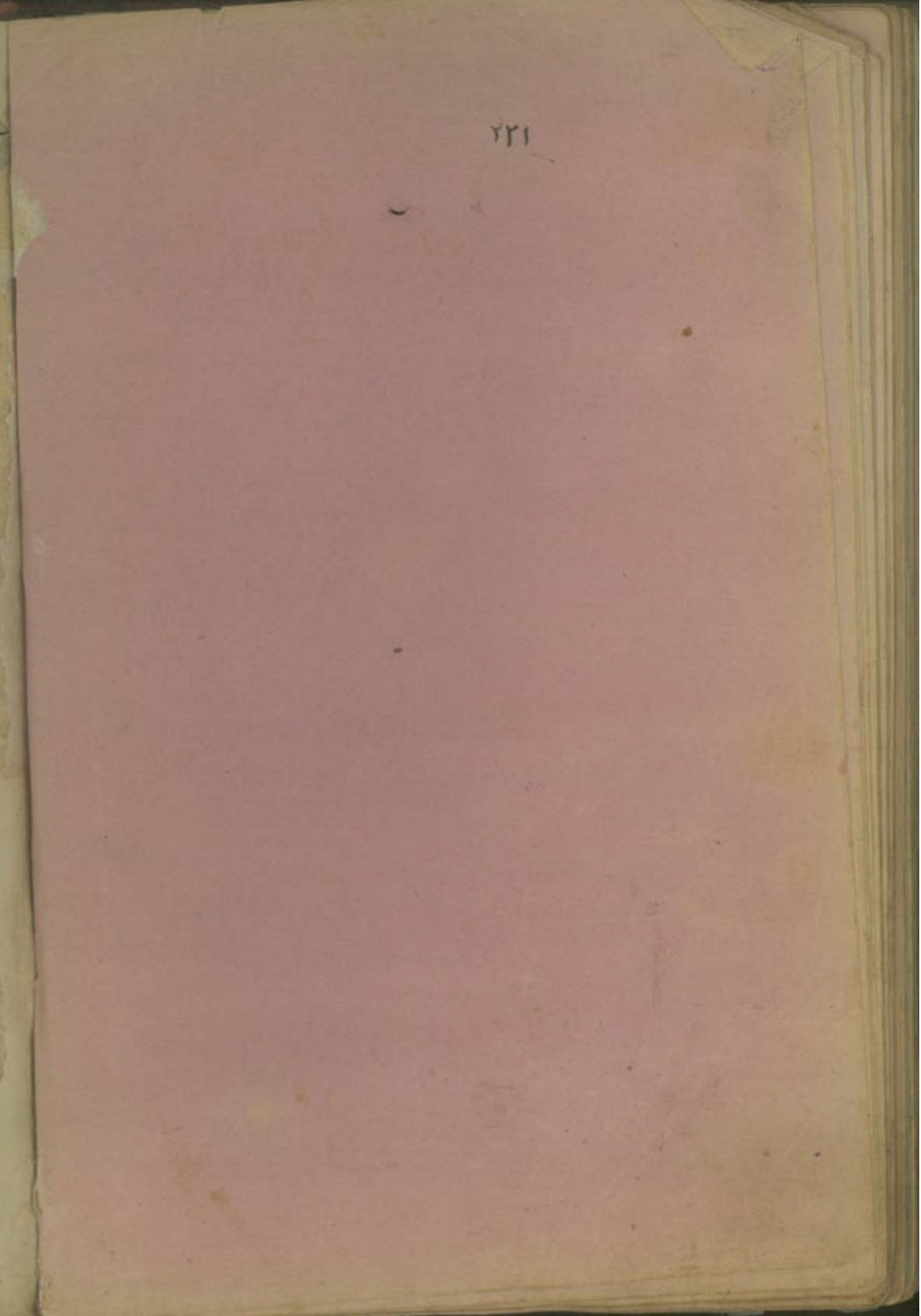
تکلمیم نوزن نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن نوزن

تکلمیم نوزن نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن نوزن

تکلمیم نوزن نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن نوزن
تکلمیم نوزن نوزن نوزن

Handwritten scribble or mark in the top left corner of the cover.

221

